

লা ইলাহা ইল্লাল্লাহু মুহাম্মাদুর রাসূলুল্লাহ

পাঞ্চিক
আহমদী

The Ahmadi
Fortnightly
Since 1922

নব পর্যায় ৮২ বর্ষ | ৭ম সংখ্যা

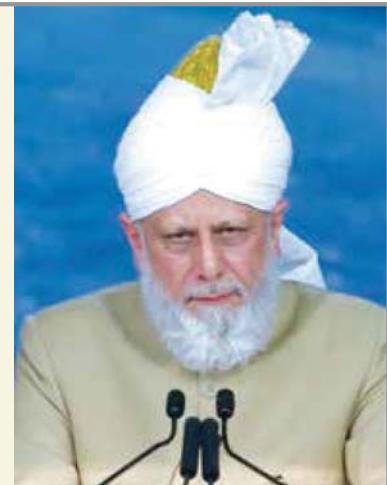
রেজি. নং-ডি. এ-১২ | ৩০ আশ্বিন, ১৪২৬ বঙ্গাব্দ | ১৬ সফর, ১৪৪১ হিজরি | ১৫ ইথা, ১৩৯৮ ই. শা. | ১৫ অক্টোবর, ২০১৯ ইসাব্দ

চুয়াডাঙ্গা জেলার শৈলমারীতে
আহমদীয়া মুসলিম জামাঁতের
পুনর্নির্মিত মসজিদ-এর শুভ উদ্বোধন

দোয়ার রীতিতে মহানবী (সা.)-এর সুন্নত জীবন্ত রাখতে ভ্যূর (আই.)-এর তাজা নির্দেশনা

নিম্নবর্ণিত আয়াত পাঠ এবং সূরাসমূহ প্রতিরাতে
ঘুমানোর পূর্বে তিনবার পড়ে নিয়ে নিজ হাতের
মুঠিতে ফুঁ দিয়ে সমস্ত শরীরে (যতটুকু হাত যায়)
বুলিয়ে নিবেন কেননা আমাদের প্রিয় রসূলে করীম
(সা.)-এর পছন্দনীয় প্রাত্যহিক রীতি ছিল এটি।

আয়াতুল কুরসী

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَقُّ الْقَيُّومُ لَا
تَأْخُذُهُ سَنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَدَنِي يَسْعَ عِنْدَهُ
إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا
خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ
إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسَعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَلَا يَؤُدُّهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ
عَلَىٰ الْعَظِيمِ ⑤

(তিনিই) আল্লাহ্, যিনি ছাড়া কোন উপাস্য নাই। তিনি চিরঙ্গীব-জীবনদাতা (ও) চিরস্থায়ী-স্থিতিদাতা। তন্দ্রা ও নিদ্রা তাঁকে স্পর্শ করতে পারে না। আকাশসমূহে যা আছে ও পৃথিবীতে যা আছে সব তাঁরই। কে আছে যে তাঁর অনুমতি ছাড়া তাঁর কাছে সুপারিশ করতে পারে? তাদের সামনে যা আছে এবং তাদের পিছনে যা আছে (সবই) তিনি জানেন। তারা তাঁর জ্ঞানের কোন নাগালই পায় না তবে (এ ক্ষেত্রে) তিনি যতটুকু চান (শুধু ততটুকুই)। তাঁর সিংহাসন আকাশসমূহ ও পৃথিবীয় পরিব্যাপ্ত। এগুলোর রক্ষণাবেক্ষণ তাঁকে ক্লান্ত করে না। আর তিনি অতি উঁচু, মহামহিমাপ্রিত। (সূরা আল বাকারা: ২৫৬)

সূরাতুল ইখলাস

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ أَللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ ۝
وَلَمْ يُوْلَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ ۝

১) আল্লাহর নামে যিনি পরম করুণাময়, অ্যাচিত-অসীম দানকারী (ও) বার বার কৃপাকারী। ২) তুমি বল, তিনিই এক-অদ্বিতীয় আল্লাহ। ৩) আল্লাহ স্বয়ংসম্পূর্ণ (ও) সর্বনির্ভরশূল। ৪) তিনি কাউকে জন্ম দেন নি এবং তাঁকেও জন্ম দেয়া হয় নি। ৫) আর তাঁর সমকক্ষ কেউ নেই।

সূরাতুল ফালাক

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝
وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ وَمِنْ شَرِّ
الثَّفَّتِ فِي النَّعْدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

১) আল্লাহর নামে যিনি পরম করুণাময়, অ্যাচিত-অসীম দানকারী (ও) বার বার কৃপাকারী। ২) তুমি বল, আমি মানুষের প্রভুপ্রতিপালকের কাছে আশ্রয় চাই, ৩) (যিনি) মানুষের অধিপতি ৪) (এবং) মানুষের উপাস্য। ৫) (আমি তাঁর আশ্রয় চাই) কুপ্ররোচনা সৃষ্টিকারীর অনিষ্ট থেকে, যে কুপ্ররোচনা দিয়ে সঁটকে পড়ে, ৬) (এবং) যে মানুষের অন্তরে কুপ্ররোচনা দেয়, ৭) সে জিনের (অর্থাৎ উঁচু শ্রেণীর মানুষের) মাঝ থেকেই হোক বা সাধারণ মানুষের মাঝ থেকেই হোক।

যখন তা হেয়ে যায়। ৫) এবং সম্পর্ক-বন্ধনে (বিচ্ছেদ সৃষ্টির জন্য) ফুৎকারকারিনীদের অনিষ্ট থেকে। ৬) এবং হিংসুকের অনিষ্ট থেকেও যখন সে হিংসা করে।

সূরাতুল নাস

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مِلِّ مَلِكِ النَّاسِ ۝
إِلَهِ النَّاسِ ۝ مِنْ شَرِّ الْوَسَوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝
الَّذِي يُوَسِّعُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝

১) আল্লাহর নামে যিনি পরম করুণাময়, অ্যাচিত-অসীম দানকারী (ও) বার বার কৃপাকারী। ২) তুমি বল, আমি মানুষের প্রভুপ্রতিপালকের কাছে আশ্রয় চাই, ৩) (যিনি) মানুষের অধিপতি ৪) (এবং) মানুষের উপাস্য। ৫) (আমি তাঁর আশ্রয় চাই) কুপ্ররোচনা সৃষ্টিকারীর অনিষ্ট থেকে, যে কুপ্ররোচনা দিয়ে সঁটকে পড়ে, ৬) (এবং) যে মানুষের অন্তরে কুপ্ররোচনা দেয়, ৭) সে জিনের (অর্থাৎ উঁচু শ্রেণীর মানুষের) মাঝ থেকেই হোক বা সাধারণ মানুষের মাঝ থেকেই হোক।

== ସମ୍ପଦକିଯ ==

ଶୁଦ୍ଧ ସୁନ୍ଦର ମସଜିଦ ନିର୍ମାଣ କରାଇ ବଡ଼ କୋନ ବିଷୟ ନୟ

ଆହମଦୀଆ ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ ମସଜିଦ ନିର୍ମାଣ କରେ; ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୁସଲମାନଦେରେ ବହୁ ମସଜିଦ ରଖେଛେ। କାଜେଇ, ଶୁଦ୍ଧ ସୁନ୍ଦର ମସଜିଦ ନିର୍ମାଣ କରାଇ ବଡ଼ କୋନ ବିଷୟ ନୟ, ଯେ କାରଣେ ଆମରା ଭେବେ ବସବୋ ଯେ, ଆମାଦେର ପରମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ବା ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧିତ ହେଁ ଗେଛେ । ଆମାଦେର ଲକ୍ଷ୍ୟ ତଥନାଇ ଅର୍ଜିତ ହବେ, ସଥନ ଆମରା ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ହାତେ ବସାନ୍ତର ଯେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆଛେ, ତା ଅର୍ଜନେର ଚେଷ୍ଟା କରବ । ଆର ସେଇ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହଲ, ଖୋଦାର ସାଥେ ଆମାଦେର ସୁ-ସମ୍ପର୍କ ବନ୍ଧନ ରଚନା କରା ଆର ତା'ର ଇବାଦତେର ଯେ ଦାଯିତ୍ବ, ସଠିକଭାବେ ତା ପାଲନ କରା ଏବଂ ତା'ର ସୃଷ୍ଟିର ଯେ ପ୍ରାପ୍ୟ ଅଧିକାର ଆଛେ ତା'ଓ ସଥାଯଥଭାବେ ପ୍ରଦାନ କରା । ଆର ସେଇ ସାଥେ ଆମାଦେର ନିଜେଦେର ବ୍ୟବହାରିକ ଅବସ୍ଥାର ଉପର ବିଶେଷଗାତ୍ରକ ଦୃଷ୍ଟି ରେଖେ ଏର ଉନ୍ନତ ମାନେ ପୌଛା ଏବଂ ଇସଲାମେର ଅନୁପମ ଶିକ୍ଷା ଓ ଅନିନ୍ଦ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ବାଣୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାନୁଷେର କାହେ ପୌଛେ ଦେଇବ ।

ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.) ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗେ ବଲେନ, ଯାଦେର ମାବେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୁସଲମାନଦେର ମାବେ ତୋ ଇସଲାମୀ ଶିକ୍ଷାର ସଠିକ ଚେନାଇ ନେଇ, ତାରା କୀଭାବେ ଅନ୍ୟଦେର ହିତ ସାଧନ କରବେ? ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୁସଲମାନରା ଓହୀର ଦରଜା ବନ୍ଧ କରେ ନିଜେଦେର ଧର୍ମକେ ମୃତ୍ୱବନ୍ଧ କରେ ତୁଳେଛେ । ଓହୀର ଦରଜା ବନ୍ଧ ହେଁ ଗେଛେ ବଲେ ଅ-ଆହମଦୀ ମୁସଲମାନରା ଶୁଦ୍ଧ ନିଜେଦେର ପ୍ରତିଇ ଅବିଚାର କରେ ନା, ବରଂ ନିଜେଦେର ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଅପକର୍ମେର ମାଧ୍ୟମେ ଅନ୍ୟଦେର ଜନ୍ୟ ଇସଲାମେ ପ୍ରବେଶର ଦ୍ୱାର ରଞ୍ଜ କରେ । ତାଦେର କାହେ ଏମନ କି ଅନ୍ତ୍ର ଆଛେ, ଯାର ମାଧ୍ୟମେ ତାରା ଭିନ୍-ଧର୍ମକେ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ କରତେ ଚାଯା? ଅତ୍ୟବ ତିନି (ଆ.) ନିଜ ଅନୁସାରୀଦେର ସମ୍ବେଦନ କରେ ବଲେନ, ଏହି ଜାମାତେର କତକ ବ୍ୟକ୍ତିକେ ଏ କାଜେର ଜନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ କରା ଉଚିତ, ଯାରା ହେଁ ଯୋଗ୍ୟ ଆର ସଂସାହସ୍ରୀ । (ମଲଫୁଯାତ, ୭ମ ଖଣ୍ଡ, ପୃଃ ୪୫୨)

ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ସାଥେ ସମ୍ପର୍କ ହ୍ରାପନେର ପଥ ଯେଖାନେ ବନ୍ଧ କରେ ଦିଯେଛେ, ସେଥାନେ ମୁସଲମାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧର୍ମେର ଅନୁସାରୀଦେର ମାବେ କି-ବା ପାର୍ଥକ୍ୟ ଥାକଲ? ଇସଲାମେର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୃଥିବୀତେ ପ୍ରମାଣ କରତେ ହଲେ ଆଲ୍ଲାହର ସାଥେ ଜୀବନ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ହ୍ରାପନେର ମାଧ୍ୟମେଇ ସେଠି ସମ୍ଭବ । ଇସଲାମେର ଖୋଦା ଯାକେ ଭାଲୋବାସେନ ତାର ସାଥେ ଆଜଓ ବାକ୍ୟାଲାପ କରେନ, ଏ କଥା ବଲେ ପୃଥିବୀତେ ଇସଲାମେର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରା ଯେତେ ପାରେ । ଅତ୍ୟବ ଅର୍ଥନୈତିକ ପ୍ରାଚୁର୍ୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ନୟ, ବରଂ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ସାଥେ ଏକ ସମ୍ପର୍କ ବନ୍ଧନ ରଚନା

କରାର ପ୍ରୋଜେନ ରଖେଛେ । ଇସଲାମେର ପ୍ରଚାର ଏବଂ ପ୍ରସାର ବା ବିଭାର ଲାଭେର ଜନ୍ୟ କୋନ ତରବାରିର ପ୍ରୋଜେନ ନେଇ । ଇସଲାମେର ବିଭାର ଲାଭେର ଜନ୍ୟ ସେବା ଲୋକେର ପ୍ରୋଜେନ, ଆଲ୍ଲାହର ସଭାଯ ଯାଦେର ଉତ୍କର୍ଷ ଏବଂ ଦୃଢ଼ ଈମାନ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଥାକବେ । ଇସଲାମେର ପ୍ରସାରେ ଜନ୍ୟ ସେବା ଲୋକେର ପ୍ରୋଜେନ, ଯାଦେର ଇବାଦତେର ମାନ ହେଁ ଉନ୍ନତ । ଇସଲାମ ପ୍ରସାରେ ଜନ୍ୟ ସେବା ଲୋକେର ପ୍ରୋଜେନ, ଯାରା ହ୍ୟତ୍ୟ ଏବଂ ରାହାଜାନିର ପରିବର୍ତ୍ତ ନିଜେଦେର କୁ-ପ୍ରଭୃତିର ବିରଳକ୍ଷେତ୍ରେ ଜିହାଦ କରେ ନିଜେଦେର ବ୍ୟବହାରିକ ଅବସ୍ଥାର ସଂଶୋଧନ କରବେ । ମୁସଲମାନଦେର ଜନ୍ୟ ମର୍ମାନ୍ତିକ ବିଷୟ ହଲ, କଟ୍ଟିର ପଥ୍ର ଅନୁସରଣେ ମାଧ୍ୟମେ ଇସଲାମ ପ୍ରସାରେ ଚେଷ୍ଟା କରେ ତାରା କ୍ରମେଇ ସହିଂସ ହେଁ ଉଠିଛେ । ନିରୀହଦେରକେ ହ୍ୟତ୍ୟ କରେ ତାରା ଇସଲାମ ସେବାର ଦାବି କରେ । ଯା ଖୁବଇ ହଦ୍ୟ ବିଦ୍ୟାରକ । ଏମନ ଅପକର୍ମ କରେ ଏରା ଖୋଦାର କୃପାକେ ନୟ ବରଂ ତା'ର ଅସମ୍ଭବିତିକେ ଆମନ୍ତରଣ ଜାନାଛେ ।

ଅତ୍ୟବ ଏହି ଯେ ମସଜିଦ ନିର୍ମାଣ, ଏର କଳ୍ୟାଣେ ଯେ ଦାଯିତ୍ବ କାଁଧେ ନ୍ୟଷ୍ଟ ହେଁ, ସେ ଦାଯିତ୍ବ ପାଲନେ ମସଜିଦେର ପ୍ରାପ୍ୟ ଆଦାୟେ ପାଁଚବେଳା ଏକେ ଆବାଦ ରାଖିବେ । ଇବାଦତେର ମାନକେ ସମୁନ୍ନତ ରେଖେ ମସଜିଦେର ପ୍ରାପ୍ୟ ପ୍ରଦାନେର ଲକ୍ଷ୍ୟେ ନିଜେଦେର ବ୍ୟବହାରିକ ଅବସ୍ଥା ଖତିଯେ ଦେଖିବେ ହେଁ । ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.) ଏକ ଜାୟଗାୟ ବଲେଛେ, କୋଥାଓ ଇସଲାମକେ ପରିଚିତ କରାତେ ହଲେ ସେଥାନେ ମସଜିଦ ନିର୍ମାଣ କର, ତବେ ତବଲୀଗେର ପଥ ଏବଂ ପରିଚୟରେ ପଥ ଉତ୍ସରୋତ୍ତର ପ୍ରଶନ୍ତ ହେଁ । (ମଲଫୁଯାତ, ୭ମ ଖଣ୍ଡ, ପୃଃ ୧୧୯)

ଏକ ଆହମଦୀ ମୁସଲମାନେର ଜନ୍ୟ, ଯୁଗ ଇମାମେର ଅନୁସାରୀର ଜନ୍ୟ, ଖିଲାଫତେର ସାଥେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥାକାର ଦାବିଦାରେର ଜନ୍ୟ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା କିଛୁ ନୀତିଗତ ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରେଛେ, ପ୍ରଧାନତ ନାମାଯ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ନିବନ୍ଧ ରାଖ । କେନନା, ଏହି ତୋମାଦେର ସୃଷ୍ଟିର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ନାମାଯ ଯଦି ସଠିକଭାବେ ନା ପଡ଼ା ହେଁ ଏବଂ ଇବାଦତେର ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ ନା ଥାକେ, ତାହଲେ ଏହି ଦାବିଓ ଭିତ୍ତିରେ ଯେ, ଆମରା ପ୍ରକୃତ ମୁସଲମାନ । ଏହି ଦାବିଓ ଅମୂଳକ ଯେ, ପୃଥିବୀତେ ଆମରା ବିପ୍ଳବ ସୃଷ୍ଟି କରବ । ଆର ଏହି ଦାବି କରାଓ ଭୁଲ ହେଁ, ଆମରା ରସଲୁଲ୍‌ଆଲ୍ଲାହ (ସା.)-ଏର ନିଷ୍ଠାବାନ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଦାସକେ ଗ୍ରହଣ କରେଛି । କେନନା, ତିନି (ଆ.) ତା'ର ଆଗମନେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଆଖ୍ୟା ଦିଯେଛେ ଯେ, ତା'ର ଆଗମନେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହଲ, ଖୋଦାର ସାଥେ ବାନ୍ଦାର ନିବିଡ଼ ସମ୍ପର୍କ ବନ୍ଧନ ରଚନା କରା । ଆର ଏରପର ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହଲ, ପରମ୍ପରରେ ପ୍ରାପ୍ୟ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରା । (ମଲଫୁଯାତ, ୩ୟ ଖଣ୍ଡ, ପୃଃ ୯୫)

মুক্তিপত্র

১৫ অক্টোবর ২০১৯

কুরআন শরীফ

৩

হাদীস শরীফ

৮

অমৃতবাণী

৫

ইয়ালায়ে আওহাম (২য় অংশ)

৬

যুক্তরাজ্যের (টিলফোর্ড, সারেস্থ) ইসলামাবাদের মুবারক
মসজিদে প্রদত্ত সৈয়দনা আমীরগুল মু'মিনীন হযরত মির্যা মসরুর আহমদ
খলীফাতুল মসীহ আল খামেস (আই.)-এর ০৬ সেপ্টেম্বর, ২০১৯
মোতাবেক ০৬ তরুক, ১৩৯৮ হিজরী শামসী'র জুমুআর খুতুবা
মহানবী (সা.)-এর সাহাবী (রা.)-'গণের পুণ্যময় স্মৃতিচারণ

৯

“দোয়া করুলিয়াত আল্লাহ্ তা'লার অঙ্গের প্রমাণ” ১৯
মাওলানা শরীফ আহমদ, মুরব্বী সিলসিলাহ্

২৩

কলমের জিহাদ

মুহাম্মদ খলিলুর রহমান মডল

সমাজ সংসারে শান্তি প্রতিষ্ঠায়

২৬

অসততা মন্তবড় অন্তরায়

কৃষিবিদ মোহাম্মদ ফজল-ই-ইলাহী

বিবাহের গুরুত্ব

২৯

সংকলনে মাওলানা শাহ মুহাম্মদ নুরুল আমীন

চুয়াডাঙ্গা জেলার শৈলমারীতে

৩৩

আহমদীয়া মুসলিম জামা'তের

পুনৰ্নির্মিত মসজিদ-এর শুভ উদ্বোধন

বিবাহ সংবাদ

৩৪

মিরপুর জামা'তে তবলীগী প্রশিক্ষণ কোর্স

৩৫

(নবীনদের প্রশিক্ষণ) অনুষ্ঠিত

সংবাদ

৩৬

জাতীয় বার্ষিক ওয়াকফে নও ইজতেমা, ২০১৯-এর

সিলেবাস

পাক্ষিক ‘আহমদী’ নিয়মিত পড়ুন এবং গ্রাহক হোন। পৃথিবীর যে

প্রান্তেই থাকুন না কেন পাক্ষিক ‘আহমদী’র সাথেই থাকুন।

ইন্টারনেট-এর মাধ্যমে ‘আহমদী’ পত্রিকা পড়তে Log in করুন

www.ahmadiyyabangla.org

পাক্ষিক ‘আহমদী’র নতুন ই-মেইল আইডি-

pakkhikahmadi.bd1922@gmail.com

କୁରାନ ଶରୀଫ

ସୂରା ଆଲ କାହଫ-୧୮

୩୯ । କିନ୍ତୁ (ଆମି ବଳି) ଆଲ୍‌ଲାହି ଆମାର ପ୍ରଭୁ-ପ୍ରତିପାଲକ । ଆର ଆମି କାଉକେଓ ଆମାର ପ୍ରଭୁ-ପ୍ରତିପାଲକେର ସାଥେ ଶରୀକ ସାବ୍ୟନ୍ତ କରି ନା ।

୪୦ । ଆର ତୁମି ତୋମାର ବାଗାନେ ସଖନ ପ୍ରବେଶ କରେଛିଲେ ତଥନ ତୁମି କେନ ବଲଲେ ନା, ‘ଆଲ୍‌ଲାହ ଯା ଚାଇବେନ ତା-ଇ ହବେ, (କାରଣ) ଆଲ୍‌ଲାହର (ସହାଯତା) ଛାଡ଼ା କୋନ ଶକ୍ତି (ଅର୍ଜିତ) ହତେ ପାରେ ନା । ଯଦିଓ ତୁମି ଆମାକେ ଧନସମ୍ପଦ ଓ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତିର କ୍ଷେତ୍ରେ ତୋମାର ଚେଯେ ହୀନ ଦେଖଛ,

୪୧ । ତଥାପି ଏଟା ସମ୍ଭବ ଆମାର ପ୍ରଭୁ-ପ୍ରତିପାଲକ ଆମାକେ ତୋମାର ବାଗାନେର ଚେଯେ ଉତ୍ତମ (ବାଗାନ) ଦାନ କରବେନ^{୧୬୯୨} ଏବଂ (ତୋମାର) ଏ (ବାଗାନେର) ଓପର ଆକାଶ ଥିକେ^{୧୬୯୩} ଆଣ୍ଟରେ ଗୋଲା ବର୍ଷଣ କରବେନ । ଏର ଫଳେ ତା ଉତ୍ୱିଦଶୂନ୍ୟ ଏକ ବିରାନ ଭୂମିତେ ପରିଣତ ହେଁ ଯାବେ ।

୪୨ । ଅଥବା ଏର ପାନିର (ତୁର) ଅନେକ ନିଚେ ନେମେ^{୧୬୯୪} ଯାବେ । ଏରପର ତୁମି କଥନୋ ତା (ଓପରେ ଟେଣେ ତୋଲାର) କ୍ଷମତା ରାଖବେ ନା ।

୪୩ । ଆର ଏର (ସବ) ଫଳ ଧର୍ବନ୍ସ କରେ ଦେଯା ହଲୋ । ଆର ଏ (ବାଗାନ) ମାଚାସହ ମାଟିତେ ଲୁଟିଯେ ପଡ଼େ ରହିଲୋ^{୧୬୯୫} । ତଥନ ସେ ଏତେ ଯା ଖରଚ କରେଛିଲ ସେଜନ୍ୟ (ଆକ୍ଷେପ କରେ) ନିଜେର ଦୁଃଖାତ କଚଲାତେ ଲାଗଲୋ ଏବଂ ବଲତେ ଲାଗଲୋ, ‘ହାଁ, ଆମାର ପ୍ରଭୁ-ପ୍ରତିପାଲକେର ସାଥେ ଆମ ଯଦି କାଉକେଓ ଶରୀକ ନା କରତାମ !’

୧୬୯୨ । ତଫ୍ସିରାଧୀନ ଆୟାତ ଏବଂ ୩୬ ଓ ୪୦ ନଂ ଆୟାତେ ମାତ୍ର ଏକଟି ବାଗାନ ସମ୍ବନ୍ଧେ ବଲା ହେଁବାକୁ । କାରଣ ଦୁଃଟି ବାଗାନେର (ଆୟାତ ୩୩) ଏକଟି ଇସଲାମ ଧର୍ମର ଆବିର୍ଭାବେର ପୂର୍ବେଇ ବିନଷ୍ଟ ହେଁ ଗିଯେଛି । ଖ୍ରିସ୍ତନଦେର ଅହଂକାରେ ସେଇ ବାଗାନଟି ହେଁ ତାଦେର ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ସତି ଏବଂ ଶକ୍ତି -ଯା ଇସଲାମେର ଆବିର୍ଭାବେର ପରେ ତାରା ଲାଭ କରେଛି ।

୧୬୯୩ । ‘ଆକାଶ ଥିକେ ଆଣ୍ଟରେ ଗୋଲା’ ଏହି ମର୍ମ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ ଯେ, ପାଶାତ୍ୟେର ଖ୍ରିସ୍ତନ ଜାତିଙ୍ଗଲୋର ସାମରିକ ଶକ୍ତିର ବିରଳଦେ ବାଧା ଦେଯା ବା ସକ୍ରିୟଭାବେ ଯୋକବିଲା କରା କେନ ଜାଗତିକ ଶକ୍ତିର ପକ୍ଷେଇ ସମ୍ଭବ ହେଁ ନା । ଆଲ୍‌ଲାହ ତାଙ୍କ ସ୍ୟାଂ ଏମନ ପରିଷ୍ଠିତ ସୃଷ୍ଟି କରବେନ ଯା ତାଦେର ଧର୍ବନ୍ସ ଡେକେ ଆନବେ । ଏହି ସେଇ ଇଯାଂଜ୍ଞ ଓ ମାଂଜ୍ଞ (ଗଗ ଏବଂ ମ୍ୟାଗଗ)-ଏର ଦୁର୍ଦର୍ମ ଓ ଦୁର୍ନିବାର ଶକ୍ତି ଯା ଖ୍ରିସ୍ତ ଧର୍ମର ପାର୍ଥିବ ଗୌରବ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଯାର ସମ୍ପର୍କେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ହାଦୀସେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଆହେ ଯେ, କୋନ ଶକ୍ତି ତାଦେର ବିରଳଦେ ଯୁଦ୍ଧ କରତେ ପାରବେ ନା (ମୁସଲିମ, ବାବୁଦାଜ୍ଞାଲ) ।

୧୬୯୪ । ତାଦେର ବିଶେଷ ଦକ୍ଷତା ଏବଂ ମେଧାଗତ ସାଫଲ୍ୟେର ଘରଣା ଶୁକିଯେ ଯାବେ ଯାର ଉପର ତାଦେର ପାର୍ଥିବ ଉତ୍ସତି ପ୍ରଧାନତ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଅଥବା ପବିତ୍ର କୁରାନେର କଥାଯା, ଯା ତାଦେର ବାଗାନକେ ତରଂ-ତାଜା ରାଖେ, ଫଳେ ତାଦେର ବାଗାନ ବିନାଶପ୍ରାଣ୍ତ ଓ ଉଚ୍ଛେଦ ହେଁ ଯାବେ । ତାଦେର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ବିଶ୍ଵଦ୍ଵ ଓ କର୍ମକ୍ଷମ ଘରଣା ଶୁକ୍ଷ ହେଁ ଯାବେ ।

୧୬୯୫ । ତାଦେର ପାର୍ଥିବ ସମ୍ପଦେର ଧାରାବାହିକତା ରକ୍ଷାର ଜନ୍ୟ ଖ୍ରିସ୍ତନ ଜାତିର ସକଳ ଉଦ୍ୟମ ଓ ସଚେତନ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ବ୍ୟର୍ଥତାଯ ପର୍ଯ୍ୟବସିତ ହେଁ ଯାବେ ଏବଂ ତାଦେର କ୍ଷମତା ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦ୍ରୁତ ଏବଂ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତଭାବେ କରେ ଯାବେ । ପ୍ରସଙ୍ଗତ ଏହି ଆୟାତ ଉଲ୍ଲେଖ କରେଛେ ଯେ, ଏହି ଆୟାତମୂଳେ ବ୍ୟବହତ “ବାଗାନ” ଶବ୍ଦଟି ଆକ୍ଷରିକ ଅର୍ଥେ ବ୍ୟବହାର କରା ହୁଏ ନି ।

لَكَنَّا هُوَ اللَّهُ رَبُّنَا وَلَا أَشْرِيكُ بِرَبِّنَا
أَحَدًا

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ
اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقْلَى
مِنْكَ مَا لِلَّهِ وَلَدًا

فَعَسَى رَبِّنَا أَنْ يُؤْتِنِنَ حَيْرًا مِّنْ
جَنَّتِكَ وَيُرِسِّلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ
السَّمَاءِ فَتُصِّبَ حَصِيدًا زَلَقاً

أَوْ يُصِبَ مَأْوَهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِعَ لَهُ
طَلَبًا

وَأَحِيطَ بِشَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقْلِبُ كَفَيْهِ
عَلَىٰ مَا آنفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ
عُرُوشَهَا وَيَقُولُ يَلِيَتِنِي لَمْ أَشْرِكْ
بِرَبِّنِي أَحَدًا

ହାଦୀସ ଶରୀଫ

ପିତା-ମାତାର ଅବାଧ୍ୟତା ଓ ମିଥ୍ୟାଚାରିତା ମହାପାପ

କୁରାଆନ :

“ତୋମରା ମୂର୍ତ୍ତି ପୂଜାର ଶିଳ୍ପକ ଥେକେ ବାଁଚୋ ଏବଂ
ମିଥ୍ୟା ଥେକେ ଦୂରେ ଥାକୋ ।” (ସୂରା ହଜ୍ଜ : ୩୧)

ହାଦୀସ :

ହ୍ୟରତ ଆସୁ ବକର (ରା.) ବର୍ଣନ କରେନ ଯେ, ରସୂଲ
କରୀମ (ସା.) ବଲେଛେ, “ଆମି କି ତୋମାଦେରକେ
ତିନଟି ବଡ଼ ଗୁନାହ୍ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଅବଗତ କରବୋ? ଆମରା
ବଲଲାମ, ହେ ଆଲ୍ଲାହର ରସୂଲ! ଆପଣି ବଲୁନ! ତିନି
(ସା.) ବଲେନ, ଆଲ୍ଲାହର ସାଥେ ଶରୀକ କରା ଏବଂ
ପିତା-ମାତାର ଅବାଧ୍ୟତା କରା । ତିନି (ସା.) ତଥନ
ହେଲାନ ଦିଯେ ବସେଛିଲେନ, ତିନି ସୋଜା ହୟେ
ବସଗେନ ଏବଂ ବଲେନ, ଖବରଦାର! ମିଥ୍ୟା କଥା ବଲା
ଥେକେ ବାଁଚୋ । ତିନି (ସା.) ଏ କଥାଟି ପୁଣଃ ପୁଣଃ
ଉଚ୍ଚାରଣ କରତେ ଲାଗଗେନ । ଏତେ ଆମରା ବଲଲାମ,
ହାୟ! ଯଦି ତିନି (ସା.) ଚୁପ କରେ ଯେତେନ”
(ବୁଖାରୀ) ।

ବ୍ୟାଖ୍ୟା :

ଇସଲାମ ମାନବଜାତିର ନୈତିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ
କଲ୍ୟାଣେର ସକଳ ରାଷ୍ଟ୍ରକେ ପରିଷକାର ଭାବେ ତୁଲେ ଧରେ
ମାନବଜାତିକେ ଖୋଦାର ନିକଟ ପୌଛେ ଦିତେ ଚାଯ ।
ପବିତ୍ର କୁରାଆନ ଏ ସମ୍ପର୍କେ ଆମାଦେରକେ ଜାନାଚେ,

ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା ଓ ମିଥ୍ୟାଚାରିତା ଓ ପିତା-ମାତାର ଅବାଧ୍ୟ
ହ୍ୟରତ- ଏ ତିନଟି ବଡ଼ ଗୁନାହ୍ ମାନୁଷକେ ଖୋଦା ଥେକେ
ଦୂରେ (ଖୋଦାର ଅସମ୍ଭବିତ ପଥେ) ନିଯେ ଯାଯ ଏବଂ ତାର
ଆତାକେ ଧ୍ୱନି କରେ ଦେଯ । ହ୍ୟରତ ରସୂଲ କରୀମ (ସା.)
ବଲେଛେ- ଅଂଶୀବାଦିତା, ପିତା-ମାତାର ଅବାଧ୍ୟତା ଓ
ମିଥ୍ୟାଚାରିତା ମହାପାପ । ମିଥ୍ୟା ମାନୁଷେର ଆତାକେ
କଲୁଷିତ ଓ ଅପବିତ୍ର କରେ ଦେଯ ।

ହ୍ୟରତ ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.) ବଲେନ- ବାସ୍ତବ କଥା
ହଲୋ ଏହି ଯେ, ମାନୁଷ ଯତକ୍ଷଣ ନା ମିଥ୍ୟା ପରିହାର
କରେ, ତତକ୍ଷଣ ସେ ପବିତ୍ର ହତେ ପାରେ ନା । ଦୁନିଆର
ହୀନ-ବ୍ୟକ୍ତି ବଲତେ ପାରେ ଯେ, ମିଥ୍ୟା ବ୍ୟତିରେକେ ଚଳା
ଯାଯ ନା । ଏଟା ଏକ ଅଯଥା କଥା । ଯଦି ସତ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଚଳା
ସଭ୍ବ ନା ହୟ, ତବେ ମିଥ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ଚଳା କଥନିଇ ସଭ୍ବ
ନୟ । ପରିତାପ ଏହି ଯେ, ହତଭାଗୀ ଲୋକେରା ଆଲ୍ଲାହର
ସମ୍ମାନ କରେ ନା । ତାରା ଜାନେନା ଯେ, ଖୋଦାର ଆଶିଷ
ଛାଡ଼ା ଚଳା ଅସଭ୍ବ । ତାରା ମିଥ୍ୟା ଓ ଅପବିତ୍ରତାକେ
ନିଜେଦେର ଭାଗଦାତା ଓ ମାଂବୁଦ ମନେ କରେ ।

ଏଜନ୍ୟ ପବିତ୍ର କୁରାଆନେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ମୂର୍ତ୍ତିର
ଅପବିତ୍ରତାର ସାଥେ ମିଥ୍ୟାର ଅପବିତ୍ରତାକେଓ ବର୍ଣନ
କରେଛେ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଆମାଦେର ସବାଇକେ ପ୍ରକୃତ
ପବିତ୍ରତା ଦାନ କରଣ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ବଲା ଥେକେ ବିରତ
ଥାକାର ଶକ୍ତି ଦାନ କରଣ, ଆମୀନ ।

ଆଲହାଜ୍ ମାଓଲାନା ସାଲେହୁ ଆହମଦ
ମୁରବ୍ବି ସିଲସିଲାହ

ଅମୃତବାଣୀ

ମାନବ ଜୀବନେ ଅଞ୍ଜତା ବନ୍ଦମୂଳ ହୟେ ଗେଲେ ହୋଚ୍ଟ ଖାଓଯା ସ୍ଵାଭାବିକ ଅଭ୍ୟାସେ ପରିଣତ ହୟ ହସରତ ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.)

ହେ ସମାନିତ ବ୍ୟକ୍ତିବର୍ଗ! ଖୋଦା ଆପନାଦେର ପ୍ରତି କରଣା କରଣ । ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଜେନେ ରାଖୁନ, ଆମି ଏମନ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାକେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଆଲ୍ଲାହର ପକ୍ଷ ଥେକେ ଜ୍ଞାନ ଦାନ କରା ହୟେଛେ । ଆମାର ପ୍ରଭୁ ପ୍ରତିଟି ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିଷୟକେ ବୁଝା ଆମାର ଜନ୍ୟ ସହଜ କରେଛେ ଆର ଜୀବନ-ଧାରାର ସବ ସମସ୍ୟା ଥେକେ ମୁକ୍ତ କରେଛେ । ତିନି ଆମାକେ ବିପଦ-ଆପଦ ଥେକେ ରଙ୍ଗା କରେଛେ ଏବଂ ତାର ବିଶେଷ ସ୍ନେହେର ଜନ୍ୟ ଆମାକେ ବେହେ ନିରୋହନ ଆର ଆମାକେ ଆମାର ଆମିତ୍ତର ଗୃହ ଥେକେ ମୁକ୍ତ କରେ ସଂଗୋପନେ ତାର ସୁମହାନ ଓ ବିଶାଲ ଗୃହ ଅଭିମୁଖେ ଆମାକେ ନିଯେ ଗେଛେ । ଜଳ-ସ୍ତୁଲ ପାଡ଼ି ଦିଯେ ସଥିନ ଆମି ପ୍ରକୃତ ହିବଲାୟ ପୌଛଲାମ ଏବଂ ତାର ମନୋନୀତ ଗୃହ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଲାଭ କରଲାମ ଆର ଆମାର ବନ୍ଧୁ ଓ ମୂର୍ତ୍ତିମାନ ଭାଲବାସା, ପ୍ରଭୁ-ପ୍ରତିପାଳକ ଆଲ୍ଲାହର ସ୍ନେହେର ସୁଦୃଷ୍ଟି, ଅନ୍ତରାତ୍ମାର ପ୍ରଥରତା ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରହସ୍ୟକେ ବୁଝାର କ୍ଷେତ୍ରେ ସଥିନ ଆମାକେ ବିଶେଷତ ପ୍ରଦାନ କରଲ ଆମି ତଥିନ ଆମାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ତିତ୍ତକେ ତାର ହାତେ ସଂପେ ଦିଲାମ ।

ଆମି ତାର ପକ୍ଷ ଥେକେ ସବ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିଷୟ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରହସ୍ୟର ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରେଛି । ବିଭିନ୍ନ ମତବାଦ ଓ ଦୃଷ୍ଟିତଥିର କ୍ଷେତ୍ରେ ତାର ପକ୍ଷ ଥେକେ ଆମାକେ ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି ଦେଯା ହୟେଛେ । ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ଓ ସମ୍ପଦାଯେର ମାଝେ ବିଦ୍ୟମାନ ସବ ବିବାଦେର ପ୍ରତି ଆମି ଆମାର ମନୋଯୋଗ ନିବନ୍ଧ କରେଛି । ଆମି ସବ ବିତର୍କେର ଉଂସ ଓ କାରଣ ସନ୍ଧାନ କରେଛି । ଅନୁସନ୍ଧାନ ଓ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିଶ୍ଳେଷଣେର କ୍ଷେତ୍ରେ ବାଦ ରାଖିନି ବରଂ ସୁନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଆମି ଏର ମୂଳ ଖୁଁଜେ ବେର କରେଛି । ଆମି ବୁଝାତେ ପେରେଛି, ବିବାଦ ନିଷ୍ପତ୍ତିର କ୍ଷେତ୍ରେ ମାନୁଷ ଯେ ଭୁଲ-ଭାନ୍ତି କରଛେ, ଏକଟି ଦିକକେ ଉପେକ୍ଷା କରେ ଅନ୍ୟ ଆରେକଟି ଦିକକେ ଅବଲମ୍ବନ କରାଇ ହଲୋ ଏର ମୂଳ କାରଣ । ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ ଛାଡ଼ାଇ ତାରା ଏକଟି ଆଞ୍ଜିକକେ ବଡ଼ କରେ ଦେଖେ ଆର ଏର ବିପରୀତ ମତାମତକେ ତୁଳି ଓ ଖାଟୋ ମନେ କରେ । କାଞ୍ଜିତ କୋନ କିଛିର ଭାଲବାସାୟ ମତ ହଲେ, ପ୍ରବୃତ୍ତି ଏର ବିରୋଧୀ ସବ ବିଷୟକେ ଭୁଲେ ବସେ-ଏହି ହଲୋ ମାନବସ୍ତ୍ଵଭାବେର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ । ତଥନ ସେ ସହାନୁଭୂତିଶୀଳଦେର ସଦୁପଦେଶକେତେ ମନୋଯୋଗ ଦିଯେ ଶୁଣତେ ଚାଯ ନା

ବରଂ ବେଶୀର ଭାଗ ସମୟ ତାଦେର ବିରୋଧିତା କରେ ଆର ତାଦେରକେ ଶକ୍ର ମନେ କରେ । ତଥନ ସେ ତାର ହଦୟେର ଅସ୍ଵଚ୍ଛତାର କାରଣେ ତାଦେର ସାନ୍ନିଧ୍ୟେ ଯାଯ ନା ଆର ତାଦେର କଥାଓ ମନ ଦିଯେ ଶୋନେ ନା । ଏ ଆତ୍ମିକ ବିପତ୍ତିର ନାନା କାରଣ ଓ ହେତୁ ରଯେଛେ ଆର ବିଭିନ୍ନ ପଥ ଓ ପଢ଼ା ଦିଯେ ଏ ବ୍ୟାଧିର ଅନୁପ୍ରବେଶ ଘଟେ । ଏର ସବଚେଯେ ବଡ଼ କାରଣଗୁଲୋ ହଲୋ, ହଦୟେର କାଠିନ୍ୟ, ପାପେ ଆସନ୍ତି, ପରକାଳେ ଜୀବାବଦିହିତାର ପ୍ରତି ଔଦ୍‌ସୀନ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରତାରକ ଓ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଶକ୍ତଦେର ସାଥେ ସଖ୍ୟତା । ମାନବ ଜୀବନେ ଅଞ୍ଜତା ବନ୍ଦମୂଳ ହୟେ ଗେଲେ ହୋଚ୍ଟ ଖାଓଯା ତାର ସ୍ଵାଭାବିକ ଅଭ୍ୟାସେ ପରିଣତ ହୟ ଆର ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଦାସତ୍ତିଇ ତାର ଅଭିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପରିଣତ ହୟ । ଅତ୍ରାବ ଆମରା ଏମନ ସ୍ଥାଯୀ ପଦସ୍ଥଳନ ଥେକେ ଆଲ୍ଲାହର ଆଶ୍ରଯ ଚାଇ ଯା ମାନୁଷକେ ଧ୍ୱଂସ କରେ ଦେଯ । ପ୍ରାୟଶ ଏସବ ବଦ-ଅଭ୍ୟାସଇ ମାନୁଷକେ ବିବାଦ-ବିତନ୍ତାର ସମୟ ଗଭୀର ହଠକାରିତାର ପଥେ ଠେଲେ ଦେଯ । ସତ୍ୟାନ୍ଧେଷୀ ଓ ହେଦାୟାତ ସନ୍ଧାନୀ ଏକଜନ ମାନୁଷର ଜନ୍ୟ କୁ-ପ୍ରବୃତ୍ତିର ଖାତିରେ ବାଗଡ଼ା ବିବାଦେ ଲିଙ୍ଗ ହେତ୍ୟା ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ଜୀବନନାଶୀ ଏକ ବିଷ । ଏ ଫାଁଦେ ପତିତ ମାନୁଷ ଖୁବ କମାଇ ରଙ୍ଗା ପାଯ । କଥନଓ କଥନଓ ଏସବ ଅସଂ କାରଣ ଏବଂ ବିଭାତିକର ହେତୁଗୁଲୋ ପ୍ରାଚ୍ୟନ୍ଦିତ ପ୍ରକାଶ ଆବଶ୍ୟକ ଥାକେ ।

ଏସବ ବ୍ୟାଧିତେ ଆକ୍ରମିତ ମାନୁଷ ତା ଦେଖିତେ ପାଯ ନା ଆର ମନେ କରେ, ସେ ସଠିକ ଓ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କାଜ କରେ । ସେ ତଡ଼ିଘାଡ଼ି କରେ ସଥିନ ବିତନ୍ତାଯ ଲିଙ୍ଗ ହୟ ଆର ବିବାଦ-ବିସମ୍ବାଦେ କ୍ରମଶଃ ଉତ୍ତର ହୟେ ଉଠେ, ଏମନ କ୍ଷେତ୍ରେ ପ୍ରାୟଶଇ ଏକଟି ତୁଳି ଧାରଣା ଏବଂ ଦୂର୍ବଲ ଅଭିମତକେ ଜୋରାଲୋ ଓ ଅକାଟ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ବଲେ ମନେ କରେ, ଯାର ଫଳେ ତାର ଚାଲଚଲନେ ଅହଂକାରୀର ହାବଭାବ ଦେଖା ଯାଯ । ଏସବ କିଛିର କାରଣ ହଲୋ, ଗଭୀର ମନୋଯୋଗେ ଅଭାବ, ଅନ୍ତଦୃଷ୍ଟିହିନିତା, ସତ୍ୟ-ଜ୍ଞାନେର ସମ୍ବନ୍ଧତା, ସାମାଜିକ କଦାଚାରେର ଦାସତ୍ତ୍ଵ, ରିପୁର ପୁରୋପୁରି ବଶ୍ୟତା ସ୍ଵିକାର, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରଣ୍ଟଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟତା, ଉଚ୍ଚକାଙ୍ଗା ସମ୍ପର୍କେ ନୈରାଶ୍ୟ ଏବଂ ଜଡ଼ ଜଗତେର ପ୍ରତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସନ୍ତି ଏବଂ ଏର ଅନ୍ଧ ଅନୁସରଣ-ଅନୁକରଣ । [‘ସିରଙ୍ଗ ଖିଲାଫାହ’ ପୁଷ୍ଟକ, ବାଂଲା ସଂକ୍ରଣ ପୃଷ୍ଠା-୧୩-୧୪]

ହୟରତ ମିର୍ଜା ଗୋଲାମ ଆହମଦ କାନ୍ଦିଆନୀ (ଆ.)
ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମସୀହ ଓ ଇମାମ ମାହ୍ଦୀ

ଶ୍ରୀଲାଯେ ଆଓଥାମ (୨ୟ ଅଂଶ)

(ସନ୍ଦେହ-ସଂଶୟ ନିରସନ)

ପ୍ରଣୟନ ଓ ପ୍ରକାଶନ ୧୮୯୧

ହୟରତ ମିର୍ଜା ଗୋଲାମ ଆହମଦ
ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମସୀହ ଓ ଇମାମ ମାହ୍ଦୀ (ଆ.)

(୩୩ତମ କିଣ୍ଠି)

‘ସୁନ୍ନାତୁଲ୍ଲାହ’ ବା ଈଶ୍ଵରୀତି ଏଭାବେଇ ଚଳେ ଆସଛେ ଯେ, ଅନ୍ତିତ୍ରେ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାସମୂହ ଆବର୍ତ୍ତନଶୀଳ । ତାଇ କତକେର ଆତ୍ମା କତକେର ଆଦର୍ଶିକ ଆକାର-ଆକୃତି ନିଯେ ଏ ଜଗତେ ଘୁରେ-ଫିରେ ଆସତେ ଥାକେ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ତାଦେର ପରମ୍ପର ସମାନ-ସମାନ ବା ଏକଇ ରକମ ହୟେ ଥାକେ । “ତାଶାବାହାତ କୁଲୁରୁହୁ” [ଆଲ୍ ବାକାରା : ୧୧], ଅର୍ଥ: ‘ତାଦେର ହୁଦ୍ୟସମୂହ ପରମ୍ପର ସଦୃଶ- ଏକଇ ରକମ ହୟେ ଗେଛେ’-ଅନୁବାଦକ] ଏହି ଆୟାତଟି ଗଭୀର ମନୋଯୋଗ ଦିଯେ ପାଠ କରନ୍ତି । ଏ ବିଷୟଟିତେ ଗଭୀର ମନୋନିବେଶେ ଚିନ୍ତା କରା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଏହି ଉତ୍ସମେ ମସୀହ-ଇବନେ-ମରିଯମେର ଆଗମନେର କୀ ଆବଶ୍ୟକତା ଛିଲ ଏବଂ ଏ ବିଷୟଟିର ମାବେ କୀ ହିକମତ ଓ ତାତ୍ପର୍ୟ ଏବଂ ରହସ୍ୟ ନିହିତ, ଯାର ଦରଢନ ଇବନେ-ମରିଯମ ଈସାର ଆଗମନେର ସଂବାଦ ଦେଯା ହେବେ- ଦାଉଦ, ମୂସା ବା ସୋଲାଯମାନେର ଆଗମନେର ସଂବାଦ ଦେଯା ହୟନି? ଏର କୀ ଥ୍ରକ୍ତିସମ୍ବନ୍ଧ, କୀ ବା ଏର ଭିନ୍ତି ଓ ମୂଳ କାରଣ ଏବଂ କୀ ଏର ଗୋପନ ରହସ୍ୟ? ଅତଏବ, ଯଥନ ଆମରା ଗଭୀର ଦୃଷ୍ଟି ନିକ୍ଷେପ କରି ଏବଂ ଭାସା-ଭାସା ଖେଳାଳ ପରିହାର କରେ ସୁଗଭୀର ଚିନ୍ତା-ଭାବନାର ସାଗରେ ଅନେକ ଗହିନେ ଡୁବ ଦେଇ ତଥନ ଏର ଗଭୀର ତଳଦେଶ ଥେକେ ମଣି-ମୁକ୍ତାର ମତ ଏହି ସୂର୍ଖଙ୍ଗାନତକୁ ଆମାଦେର ହତ୍ତଗତ ହୟ ଯେ,

ଉଦ୍ଧିଖିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ବର୍ଣନା କରାର ଥ୍ରକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହଲ, ‘ଆଲ୍ଲାହର ହାବୀବ’ ମୁହାମ୍ମଦ ମୋସ୍ତଫା (ସା.) ଏବଂ ‘ଆଲ୍ଲାହର କାମୀଲ’ ମୂସା (ଆ.)-ଏର ମାବେ ଆଲ୍ଲାହର ଦୃଷ୍ଟିତେ ଯେ-ପାରମ୍ପରିକ ସାଦୃଶ୍ୟ ଏବଂ ଉଭୟରେ ଉତ୍ସମତ୍ସ୍ୱରେ ମାବେ ଯେ-ସବ ଈଶ୍ଵର ଅନୁଗ୍ରହରାଜୀ ଏକଇ ରକମ ଓ ସମାନ-ସମାନଭାବେ ବିଦ୍ୟମାନ ସେଣ୍ଟଲୋ ଯେଣ ପ୍ରମାଣସିଦ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ପୌଛାନୋ ହୟ । ଆର ଏଟା ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ସୁବିଦିତ ଯେ, ମୂସାଯ ଶରୀଯତେର ‘ଆଖେରୀ ଯୁଗେ’ ଇହୁଦୀଦେର ମାବେ ଅନେକ ରକମ ଫାସାଦ ଓ ଖାରାପି ଏବଂ ବହୁ ଧରଣେର ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଫିର୍କାର ସୃଷ୍ଟି ହୟେଛି । ତାଦେର ମାବେ ପାରମ୍ପରିକ ସହାନ୍ତ୍ରିତ, ଭାଲୋବାସା ଓ ଆତ୍ମଭୂତ୍ସବ ଏବଂ ଏର ହକ୍-ଅଧିକାର ଦୂରୀଭୂତ ହୟେ ତାର ପରିବେତ ପରମ୍ପର ହିଂସା-ବିଦେଶ ଓ ବୈରିତାର ଉଡ଼ିବ ହୟେଛି । ଖୋଦା ତା’ଲାର ଇବାଦତ ଓ ଖୋଦାଭୀରଙ୍ଗତାଓ ତାଦେର ହୁଦ୍ୟ ହତେ ଉଠେ ଗିଯେଛି ଏବଂ କଲହ-ବିବାଦ ଓ ପାର୍ଥିବତାର ଉପାସନାମୂଳକ ମାନସିକତା ଓ ଚାଲ-ଚଳନ ଏବଂ ନାନା ଧରଣେର ‘ମକର’ ଓ ଦୂରଭିସନ୍ଧିମୂଳକ ଭାବଧାରଣା ଓ ପ୍ରବନ୍ତତା ତାଦେର ସୂଫୀ, ମୌଲବୀ-ମାଓଲାନା ଏବଂ ଜାଗତିକ ଲୋକଦେର ମାବେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଧାରାଯ ସୃଷ୍ଟି ହୟେଛି । ତାଦେର ହାତେ ଧର୍ମେର କେବଳ ‘ରସମ’ ବା ପ୍ରଚଲିତ ପ୍ରଥା ଅବଶିଷ୍ଟ ଛିଲ ଏବଂ ଥ୍ରକ୍ତ ନେକୀ ସମ୍ପର୍କେ ତାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନଭିଜ୍ଞ ଛିଲ । ତାଦେର ହଦ୍ୟରେ

କାଠିନ୍ୟ ମାତ୍ରାତିରିକ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ପେଯେଛି । ଏହେଣ ଯୁଗେ ଖୋଦା ତା’ଲା ମସୀହ-ଇବନେ-ମରିଯମକେ ବନି-ଇସ୍ରାଇଲ ଜାତିର ନବୀଗଣେର ‘ଖାତାମୁଲ-ଆସିଯା’ ସ୍ଵର୍ଗପ କରେ ପାଠାନ । ହୟରତ ମସୀହ-ଇବନେ-ମରିଯମ ଅନ୍ତ୍ର ସହ ପ୍ରେରିତ ହନ ନି । ତାକେ ଜିହାଦେର ଆଦେଶ ଓ ଦାନ କରା ହୟ ନି । ବରଂ କେବଳ ଅକାଟ୍ୟ ଯୁକ୍ତ-ପ୍ରମାଣ ଓ ହୁଦ୍ୟଗାହୀ ଉପଦେଶ ପ୍ରଦାନେର (ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ) ଅନ୍ତ୍ର ତାକେ ଦେଯା ହୟେଛି, ଯାତେ ତିନି ଇହୁଦୀଦେର ହୁଦ୍ୟ ଓ ଅଭ୍ୟାସିଣୀ ଅବହ୍ଵାର ସଂଶୋଧନ କରେନ ଏବଂ ତୋରାତେର ଆଦେଶ-ଆହକାମେର ଓପର ତାଦେର ପୁନରାୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରେନ । ଅନୁରପଭାବେ ମୁହାମ୍ମଦୀୟ ଶରୀଯତେର ‘ଆଖେରୀ ଯୁଗେ’ ଅଧିକାଂଶ ମୁସଲମାନ ଅବିକଳ୍ ଇହୁଦୀଦେର ରଙ୍ଗ ଧାରଣ କରେଛେ ଏବଂ ଅଭ୍ୟାସରେ ଦିକ ଦିଯେ ଆପାଦମଞ୍ଜକ ତାରା ହୟରତ ମସୀହ (ଆ.)-ଏର ଯୁଗେର ଇହୁଦୀଦେର ମତ ହୟେ ଗେଛେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗଟିଇ ସେଇ ଆଖେରୀ ଯୁଗ । ଅତଏବ, ଖୋଦା ତା’ଲା କୁରାଆନ କରୀମେ ଆହକାମ ବା ବିଧି-ବିଧାନେର ପୁନରଜ୍ଞାବନେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୁବହୁ ମସୀହ- ଇବନେ-ମରିଯମେର ରଙ୍ଗ-ରଙ୍ଗିନ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିକେ ପ୍ରେରଣ କରେନ ଏବଂ ରୂପକଭାବେ ତାକେଓ ‘ମସୀହ-ଈସା-ଇବନେ-ମରିଯମ’ ନାମେ ଅଭିହିତ କରେନ । ଯେମନ, କୁରାଆନ କରୀମେ ହୟରତ ଈସାର ପୁରୋ ନାମ

ଏମନଟିଇ ବିଦ୍ୟମାନ । ସେମନ, ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ବଲେନ ୫ : “ଇସମୁହ୍ଲ ମୁଁ ଈସା ଇବନୁ ମାରଇଯାମା ଓୟାଜୀହାନ ଫିଦୁନିଆ ଓୟାଲ୍ ଆଖିରାତି ଓୟା ମିନାଲ୍ ମୁକ୍କାରରାବୀନ” (ସୂରା ଆଲେ ଇମରାନ ୫ ୪୬) । ଅତେବ, ସେହେତୁ ଏ ବିଷୟାଟି ପ୍ରକାଶ କରା ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ଅଭିପ୍ରେତ ଛିଲ ଯେ ଆଖେରୀ ଯୁଗେ ସଥନ ଏହି ଉତ୍ସମତେ ଫାସାଦ ଓ ବିକୃତି ଘଟିଲ ତଥନ ଏହି ଉତ୍ସମତକେଓ ଏକଜନ ମୁଁ-ଇବନେ-ମରିଯମ ଦାନ କରା ହଲ, ସେମନ ହ୍ୟରତ ମୂସାର ଉତ୍ସମତ ବନି ଇଣ୍ଡାଇଲକେ ଦାନ କରା ହେଯେଛିଲ । ଅତେବ ଏହି ଆଗମନକାରୀର ନାମଓ ‘ଇବନେ-ମରିଯମ’ ରାଖି ଆବଶ୍ୟକୀୟ ହଲ, ସାତେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ଏହି ଅନୁଗ୍ରହଟି ସବାର ଦୃଷ୍ଟିର ସାମନେ ଏସେ ଯାଯ । ଆର ସାତେ କରେ ମୁଁ ଉତ୍ସମତ ଓ ମୁହାମ୍ମଦୀୟ ଉତ୍ସମତ ଦୁ'ଟିର ମାଝେ, ଏକୀ ଅନୁହରାଜୀର ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳ ହୋଯାର ଦିକ ଦିଯେ ପରମ୍ପର ପୁରୋପୁରି ସାଦୃଶ୍ୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୟ । ଏଟି କି ସତ୍ୟ ନୟ ଯେ, ଆମାଦେର ନବୀ ସାଲ୍ଲାହାହ ଆଲାଯାହେ ଓୟା ସାଲ୍ଲାମ କିଯାମତେର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ମାନୁଷଦେର ଇହୁଦୀ ନାମେ ଅଭିହିତ କରେଛେ? ଅତ୍ୟପର ମାହାନବୀ (ସାଲ୍ଲାହାହ୍ୟ) କର୍ତ୍ତକ ଏହି ଇହୁଦୀଦେର ସଂଶୋଧନାର୍ଥେ ପ୍ରେରିତ ବ୍ୟକ୍ତିର ନାମ ‘ଈସା-ଇବନେ-ମରିଯମ’ ରାଖାଯ ବିଶ୍ୱଯ ଏବଂ ଦୋଷନୀୟ ଓ ଅସଭ୍ବ ହୋଯାର କୀ-ଇବା ଆଛେ! ଭାଷାର ପ୍ରାଞ୍ଜଲତାର ନିରିଖେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ନିୟମ ହଲ, ଏକଟି ବାକ୍ୟେର ଚାହିଦା ଉପଯୋଗୀ ଅପର ବାକ୍ୟଟି ବର୍ଣନା କରତେ ହୟ । ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ଥଳେ ସେମନ କେଉ ଯଦି ବଲେ, ‘ଦୁନିଆର ସବାଇ ଫେରାଉନ ହେଁ ଗେଛେ’, ତାହଳେ ଏର ପ୍ରେକ୍ଷିତେ, ଚାହିଦା ଉପଯୋଗୀ ବାକ୍ୟ ଏଟାଇ ହୋଯା ଉଚିତ ଯେ, ‘ଏଥନ ତାଦେର ସୁଧରାବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ କୋନୋ ମୂସାର ଆଗମନ ଆବଶ୍ୟକ’ । କିନ୍ତୁ ତା ନା ବଲେ ଯଦି କେଉ ବଲେ, ‘ଏଦେର ସଂଶୋଧନାର୍ଥେ ଈସାର ଆଗମନ ଆବଶ୍ୟକ’ । ତାହଳେ ଏଟା କତ ଅସୁନ୍ଦର, ଅସଥା ଓ ହ୍ରାନ-କାଳ-ପାତ୍ର ବିରୋଧୀ ବଲେ ପ୍ରତୀଯମାନ ହବେ । ଫେରାଉନେର ସଙ୍ଗେ ମୂସାର ଜୋଡ଼ ଓ ମିଳ ରହେଛେ; ଈସାର କୋନ ଜୋଡ଼ ବା ମିଳ ନେଇ । ଅନରୁପଭାବେ ଆଖେରୀ ଯୁଗେର ମୁହାମ୍ମଦୀୟ ଉତ୍ସମତକେ ଆଲ୍ଲାହ ସଥନ ଇହୁଦୀସ୍ଵରପ ନିର୍ଧାରଣ କରେଛେ ଏବଂ ଇହୁଦୀଓ ଆବାର ସେହି-ସବ ଇହୁଦୀ ଯାରା ଛିଲ ମୁଁ ଶରୀଯତର ଆଖେରୀ ଯୁଗେର ଇହୁଦୀ- ଯାଦେର ସଂଶୋଧନାର୍ଥେ ହ୍ୟରତ ମୁଁ ଇବନେ-ମରିଯମ ପ୍ରେରିତ ହେଁଛିଲେ । ଆର ତାଦେର ସମସ୍ତ ମନ୍ଦସ୍ଵଭାବ ବର୍ଣନା କରା ହୟ । ଅତେବ, ଏର ମୋକାବିଲାଯ ଏମନଟି ହେଁଯା କି ସମୀଚିନ ଛିଲ ନା ଯେ, ତୋମରା ସଥନ ଇହୁଦୀସ୍ଵରପ ହେଁଯେ ଯାବେ ତଥନ ତୋମାଦେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ପ୍ରତିଶ୍ରଦ୍ଧି ଇବନେ-ମରିଯମ ପ୍ରେରିତ ହେବେ?

‘ଦାଜାଲିଯତ’ ଇହୁଦୀଦେଇ ପ୍ରାପ୍ୟ ଉତ୍ସରାଧିକାର ଛିଲ ଏବଂ ତାଦେର କାଛ ଥେକେଇ ଏଟି ଖିଣ୍ଡନରା ଲାଭ କରେଛେ । ବନ୍ଧୁ: ଦାଜାଲ ସେହି ଦଲକେ ବଲା ହୟ ଯାରା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ହେଁ ଥାକେ । ତାରା ପୃଥିବୀକେ କଲୁଷିତ କରେ ଏବଂ ସତ୍ୟର ସଙ୍ଗେ ମିଥ୍ୟାର ମିଶନ ଘଟାଯ । ସୁତରାଂ ଏହି ଦୋଷ ହ୍ୟରତ ମୁଁ ଜୀବନ୍ଦଶାୟ ଇହୁଦୀଦେର ମାବେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାତ୍ରାଯ ଚରମ ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ଛିଲ । ଏରପର ଖିଣ୍ଡନରା ତାଦେର ଥେକେ ଲାଭ କରେ । ଅତେବ, (ପ୍ରତିଶ୍ରଦ୍ଧି) ମୁଁ ଏରକମ ଦୋଷନୀୟ ଦାଜାଲୀ ସ୍ବଭାବଟା ନିର୍ମଳ କରାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ‘ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଅତ୍ସ’ ନିଯେ ଅବତାରିଣ (ତଥା ଆବିଭୂତ) ହେଁଛେ । ଏ ଅତ୍ସଟି ଦୁନିଆର କାରିଗରେରା ବାନାଯ ନି । ବରଂ ଏଟା ହଲ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଅତ୍ସ, ସେମନଟି ସହିତ ହାଦୀସମୂହେ ପ୍ରମାଣିତ ।

ଯଦି ବଲା ହୟ, ହ୍ୟରତ ମୂସାର ସଦୃଶ ହ୍ୟରତ ମୁହାମ୍ମଦ ସାଲ୍ଲାହାହ ଆଲାଇହେ ଓୟା ସାଲ୍ଲାମ ସେହେତୁ ମୂସାର ଚେଯେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ସେହେତୁ ହ୍ୟରତ ମୁଁ (ଆ.)-ଏର ସଦୃଶ ହିସାବେ କେନ ଏକଜନ ‘ଉତ୍ସମତୀ’ ଏଲେନ? ଏର ଉତ୍ସର ଏହି ଯେ, ମୂସା (ଆ.)-ଏର ‘ମୁଁ’ ବା ସଦୃଶେର (ସା.) ନବୁଓଯାତର ମହତୀ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରମାଣ କରାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ଏବଂ ‘ଖାତାମୁଲ-ଆନ୍ତିରାର’ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରଦର୍ଶନାର୍ଥେ ଯଦି (ସାଧୀନ-ସତନ୍ତ୍ର) କୋନ ନବୀ ଆସନ୍ତେ, ତାହଳେ ‘ଖାତାମୁନ-ନବୀଙ୍କନ’-ଏର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମର୍ଯ୍ୟାଦାଯ ବିନ୍ଦୁ ଘଟିତେ । ଆର ଏଟି ତୋ ପ୍ରମାଣିତ ଯେ,

ମୁହାମ୍ମଦୀ ମୁଁ ଇଣ୍ଡାଇଲୀ ମୁଁ ହ୍ୟରତ ଓପର ଆଂଶିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ଵର ଅଧିକାରୀ । କେନନା, ତାର ଦାଓୟାତ (ଆହାନ) ସର୍ବବ୍ୟାପକ । ହ୍ୟରତ ମୁଁ ଦାଓୟାତ ଛିଲ ବିଶେଷ ପରିଧିର ମାବେ ସୀମିତ । ଆର ଏହି ସମାଗତ ମୁଁକେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ବଦୌଲତେ ତାର ପ୍ରାଦୁରସ୍ଵରପ ବିରାମବାଦୀ ସକଳ ଫିର୍କାର ସନ୍ଦେହ-ସଂଶ୍ୟ ନିରସନେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ଆବଶ୍ୟକୀୟଭାବେ ସେହି ‘ହିକମତ’ (ପ୍ରଜା) ଓ ‘ମା’ରେଫତ’ (ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ) ଶେଖାନୋ ହେଁଛେ ଯା ମୁଁ ଇବନେ-ମରିଯମକେ ଶେଖାନୋ ହୟ ନି । କାରଣ, ଆବଶ୍ୟକୀୟତା ଛାଡ଼ା କୋନ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରା ହୟ ନା । “ଓୟା ମା ମୁନାୟିଲୁହୁ ଇଲ୍ଲା ବିକ୍ରାଦାରିମ୍ ମା’ଲୁମ ।” [ଅର୍ଥାତ୍, “ଏବଂ ଆମରା କେବଳ ନିରାପିତ ପରିମାଣ ବ୍ୟତିରେକେ ଉହା ଅବତାରିଣ କରି ନା” (ଆଲ୍ ହିଜର : ୨୨)-ଅନୁବାଦକ] । କୁରାନ କରୀମ ଅନୁଯାୟୀ ଆଖେରୀ ଯୁଗେ ଏହି ଉତ୍ସମତେ ମୁଁ ସନ୍ଦୃଶ ମହାପରାମେର ଆଗମନ ଏଭାବେ ପ୍ରମାଣିତ ହୟ ଯେ, କୁରାନ କରୀମ ଏର କମେକ ଜାଯଗାୟ ବର୍ଣନା କରେ ଯେ, ଏହି ଉତ୍ସମତକେ ଅବିକଳ ସେହି ଧାରାଯ ଖିଲାଫତ ଦାନ କରା ହେବେ, ଆର ଅବିକଳ ସେହି ଧାରାଯ ଏହି ଉତ୍ସମତକେ ଖଲୀକାଗଣ ଆଗମନ କରବେନ, ଯେଭାବେ ଓ ଯେ ଧାରାଯ ଆହଲେ-କିତାବଦେର ମାବେ ଆଗମନ କରେଛିଲେ । ଅତେବ, ଏଟା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଆହଲେ-କିତାବଦେର ମାବେ ଖଲୀକାଗଣ ଆଗମନ କରେଛିଲେ । ଅତେବ ଏଟା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଆହଲେ-କିତାବଦେର ମାବେ ମୁଁ ଇବନେ-ମରିଯମରେ ଓପର ଖଲୀକାଗଗଣେର ଆଗମନେର ସମାପ୍ତି ଘଟେ । ମୁଁ ଇବନେ-ମରିଯମ ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ମୂସା ଆଲାଇହିସ ସାଲାମେର ଆଖେରୀ ଖଲୀକା ଛିଲେନ । ଏ କାରଣେଇ କୁରାନ କରୀମ ପ୍ରଦତ୍ତ ପ୍ରତିଶ୍ରଦ୍ଧି ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଉତ୍ସମତର ଖଲୀକାଗଗଣେର ପରିସମାପ୍ତି ପ୍ରତିଶ୍ରଦ୍ଧି ମୁଁର ଓପର ହେଁଟାଇ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଛିଲ । ଆର ଯେଭାବେ ମୁଁଯ ଶରୀଯତର ସୂଚନା ମୂସାର

ମାଧ୍ୟମେ ହେଯେଛିଲ ଏବଂ ମସୀହ-ଇବନେ ମରିଯମେର ଓପର ଏର ପରିସମାପ୍ତି ହେଯେଛିଲ, ଅନୁରପଭାବେ ଏହି ଉତ୍ସତେର ଜନ୍ୟ ଏମନଟା ହୋଯା ଜର୍ଗୀ ଛିଲ । ‘ଫା-ତୁବା’ ଲିହାଯିଥିଲ ଉଚ୍ଚାହ’ (-‘ଏହି ଉତ୍ସତେର ଜନ୍ୟ ଏଟି ମୁବାରକ’-ଅନୁବାଦକ) ।

ଆର ପବିତ୍ର ହାଦୀସ ସମ୍ମହେ ଯେ ମସୀହ-ଇବନେ ମରିଯମେର ‘ନୁୟୁଲ’ (ଅବତରଣ) ଶବ୍ଦ ରଯେଛେ- ଏ ସମ୍ପର୍କେ ଆମରା ଏ ଥାଏ ସବିଷ୍ଟାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ଏସେହି ଯେ, ‘ନୁୟୁଲ’ ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ଆକାଶ ଥେକେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଯା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ନା । ଆମାଦେର ନବୀ ସାଲ୍ଲାହ୍ଲାହ୍ ଆଲାଇହେ ଓୟା ସାଲ୍ଲାମ ସମ୍ପର୍କେ ଅତିଷ୍ଠାକରେ ପବିତ୍ର କୁରାମେ ଲିଖା ହେଯେଛେ : “କ୍ଳାଦ ଆନ୍ୟାଲାଲ୍ଲାହ୍ ଇଲାଇକୁମ ଯିକରାର୍ ରସ୍ତାନା” [(ଆତ୍ ତାଲାକ୍ : ୧୧, ୧୨) ଅର୍ଥ: ‘ନିଶ୍ଚଯ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତୋମାଦେର ପ୍ରତି ମହା ସମ୍ମାନେର କାରଣ ଏକ ରସ୍ତା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରେଛେନ ।’ -ଅନୁବାଦକ)] ଅତେବଂ, ଏ ଦ୍ୱାରା କି ଏମନଟି ବୁଝେ ନେଓୟା ଉଚିତ ଯେ, ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ନବୀ କରୀମ ସାଲ୍ଲାହ୍ଲାହ୍ ଆଲାଇହେ ଓୟା ସାଲ୍ଲାମ ଆକାଶ ଥେକେ ନାଯେଲ ବା ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଯେଛିଲେନ! ବରଂ କୁରାମ କରୀମେ ଏ ଆୟାତଓ ରଯେଛେ : “ଓୟା ଇମିନ ଶାଇୟିନ ଇଲ୍ଲା ଇନ୍ଦନା ଖାୟାନିନ୍ହ ଓୟା ମା ନୁନାୟିଲୁହ ଇଲ୍ଲା ବି-କ୍ଲାଦାରିମ୍ ମା'ଲୁମ୍” ଅର୍ଥାତ୍, ‘ଦୁନିଆର ସବ ଜିନିସେର ଭାଗ୍ୟ ଆମାଦେର କାହେ ମଜୁଦ ରଯେଛେ । ପ୍ରୋଜେନେର ମାତ୍ରାନୁପାତେ ଏବଂ ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ଚାହିନ୍ୟାଯୀ ଆମରା ସେଗୁଲୋ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରେ ଥାକି ।’ (ଆଲ୍ ହିଜରଃ ୨୨) । ଏ ଆୟାତଟିତେ ସ୍ପଷ୍ଟତ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ, ଦୁନିଆତେ ଯେ ପ୍ରତିଟି ଜିନିସ ଦେଖିତେପାଓୟା ଯାଯ ସେତି ଆକାଶ ଥେକେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଯେଛେ । ଏକଥିବେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଯେଛେ ଯେ ଏ ଜିନିସଙ୍ଗୁଲୋର ଆବଶ୍ୟକତାର କାରଣସମ୍ମହେ ସେଇ ପ୍ରକୃତ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାର ପକ୍ଷ ଥେକେ

ନିର୍ଧାରିତ ବଟେ । ଆର ତେମନି ତାରଇ ଇଲ୍ହାମ, ଇଲ୍କ୍ଲାର କରଣେ ଏବଂ ଜାନ-ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନେ ପ୍ରତିଟି ଶିଳ୍ପ, କାରିଗରି ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆୟୋଜନ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ କୋନୋଟିଇ ପ୍ରୋଜେନେର ବେଶ ପ୍ରକାଶ ପାଇନା । ବନ୍ଦତ: ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାୟର ବା ପ୍ରତ୍ୟାଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିର ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନେର ପରିଧିଓ ଯୁଗେର ଚାହିଦାର ଅନୁପାତେଇ ନିର୍ଧାରିତ ହୁଏ । ଅନୁରପ ଧାରା ଓ ପଦ୍ଧତିତେଇ କୁରାମ କରୀମେର ସୁକ୍ଷମଜ୍ଞାନତତ୍ତ୍ଵ ଓ ଅକାଟ୍ୟ ଯୁକ୍ତ-ପ୍ରମାଣଓ କେବଳ ଯୁଗେର ପ୍ରୋଜେନ ଅନୁଯାୟୀ ଉନ୍ନୋଚିତ ହେଯେ ଥାକେ । ଯେମନ, ଆମରା ଯେ-ଯୁଗେ ବାସ କରି ଏବଂ ଦାଜାଲୀ ଦଲଗୁଲୋର ମୋକାବେଲାଯ ଯେ-ସବ କୁରାମିକ ଜାନତତ୍ତ୍ଵେର ଏଥିନ ଆମାଦେର ପ୍ରୋଜେନ ରଯେଛେ, ସେ-ରକମ ପ୍ରୋଜେନ ଏଲୋକଦେର ଛିଲ ନା ଯାରା ଏହି ଦାଜାଲୀ ଦଲ ବା ଜାତିଗୁଲୋର ଯୁଗ ପାଇ ନି । ଅତେବଂ, ସେ-ସବ ସଂଖ୍ଲିଷ୍ଟ ବିଷୟ ତାଦେର ଓପର ପ୍ରଚଛନ୍ନ ଓ ଗୋପନ ଥାକେ ଏବଂ ଆମାଦେର ପ୍ରତି ଉନ୍ନୋଚିତ ହୁଏ । ଯେମନ, ସତିୟସତି ମସୀହ-ଇବନେ-ମରିଯମ (ଆକାଶ ଥେକେ) ଦୁନିଆଯ ଉପାହିତ ହବେନ- ଏହି ଅପେକ୍ଷାଯ ବହୁ ଲୋକ ଗତ ହେଯେଛେ । କିନ୍ତୁ ଖୋଦା ତାଲୀର ହିକମତ ଓ ପ୍ରଜାଯ ନିର୍ଦିଷ୍ଟ ସମଯେର

ପୂର୍ବେ ଏହି ରହ୍ୟ ଖୋଲା ହୁଏ ନି ଯେ ମସୀହର ପୁନରାଗମନ ଦ୍ୱାରା କୀ ବୋକାଯ । ଏଥିନ ଯେ ଇଲ୍ଲଦୀବାଦେର ସାଧାରଣଭାବେ ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ଘଟେଛେ, ଏର ଚେହାରା ଚତୁର୍ଦିକ ଛଡ଼ିଯେ ପଡ଼େଛେ ଏବଂ ମସୀହକେ ଜୀବିତ ମାନ୍ୟ କରାଯ ଖୃଷ୍ଟାନଦେର ପକ୍ଷେ ନିଜେଦେର ଶିରକ ଓ ପୌତ୍ରିକତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନ-ଧାରଣା ବିଭାରେ ଅନେକଟା ସାଫଲ୍ୟ ଲାଭ ହେଯେଛେ । ତାଇ ଖୋଦା ତାଲୀ ଚେଯେଛେ, ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରା ହୋକ । ଅତେବଂ ତିନି ଏଥିନ ଜୋରାଲୋ ପ୍ରମାଣେ ମାଧ୍ୟମେ ପ୍ରକାଶିତ କରେନ, ଇଶ୍ରାଇଲୀ ମସୀହ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେଛେ ଏବଂ ଯେ ମାରା ଯାଯ ସେ ଆର କଥନ ଓ ଦୁନିଆଯ ଫିରେ ଆସେ ନା । ଯେମନ, ହୟରତ ଜାବେର (ରା.) ବର୍ଣିତ ହାଦୀସଟିତେଓ ମିଶ୍ରକାତେର ‘ମାନାକିବ’ ସମ୍ପର୍କିତ ଅଧ୍ୟାୟେ ଲେଖା ଆହେ : କୁଲା କୁଲ ସାବାକ୍ରାଲ କ୍ରୋଲୁ ମିନ୍ନ ଆନାହ୍ମ ଲା ଇଯାରଜିଉନ ରାଓୟାହ୍ ତିରମିଯି” ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଯାରା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେଛେ ତାରା ଆର କଥନ ଓ ଦୁନିଆଯ ଫିରେ ଆସବେ ନା ।’ (ଚଲବେ)

ଭାଷାନ୍ତର:
ମାଓଲାନା ଆହମଦ ସାଦେକ ମାହମୁଦ
ମୁରବ୍ବୀ ସିଲସିଲାହ୍ (ଅବ୍ୟ)

Dr. Nazifa Tasnim
Chief Consultant
Oral & Dental Surgeon
BMC Reg. No.: A299

BDS (DU), PGT (BSMMU)
Specially Trained in Fixed Orthodontic Braces

Smile Aid
444, Kuwaiti Mosque Road
(Apollo Hospital-Dhalibari Link Road)
Shahid Muktijoddha Din Mohammad Dilu Bhaban
Adjacent to Basundhara R/A, Block A (Dhalibari Pocket Gate)
Vatara, Dhaka - 1212

Consultant
Holy-Lab Hospital & Diagnostic Center
KumarShil Mor, Brahmanbaria

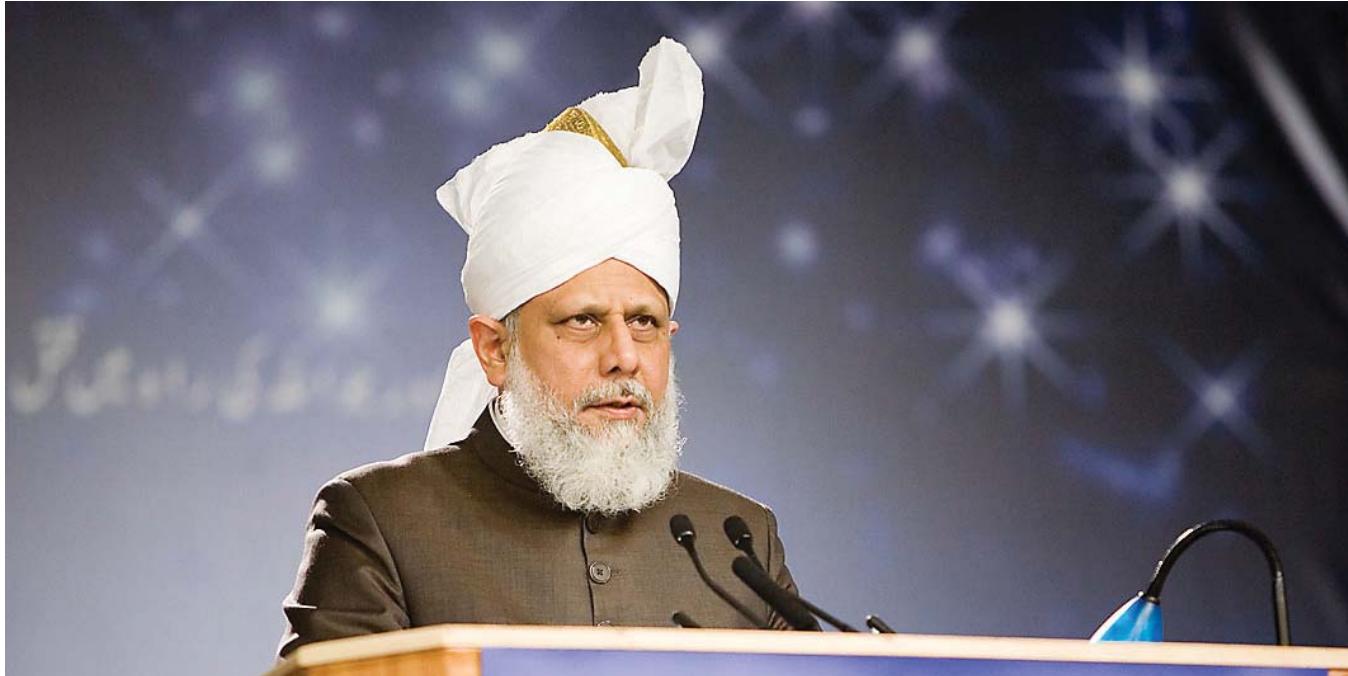
Consultation Days :: Tuesday - Friday
For Appointment :: 01703 720 606
<https://goo.gl/maps/UjX3RdaVzJ22>
<fb.me/DrSmileAid>

Consultation Days :: Saturday - Monday
For Appointment :: 01996 244 087
01778 642 471

ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟର (ଟିଲଫୋର୍ଡ, ସାରେସ୍) ଇସଲାମାବାଦେର ମୁବାରକ ମସଜିଦେ ପ୍ରଦତ୍ତ ସୈୟଦନା ଆମୀରଙ୍ଗ
ମୁ'ମିନୀନ ହସରତ ମିର୍ୟା ମସରୁର ଆହମଦ ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ଆଲ୍ ଖାମେସ (ଆଇ.)-ଏର
୦୬ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୧୯ ମୋତାବେକ ୦୬ ତବୁକ, ୧୩୯୮ ହିଜରୀ ଶାମସି'ର

ଜୁମୁଆର ଖୁତବା

ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ସାହାବୀ (ରା.)-'ଗଣେର ପୁଣ୍ୟମୟ ସ୍ମୃତିଚାରଣ

أَشْهَدُ أَنَّ لِلَّهِ إِلَّا إِلَهٌ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ،
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ
إِهْرَبْنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ بِغَيْرِ الْعَظُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

ତାଶାହ୍ବଦ, ତାଉ୍ୟ ଏବଂ ସୂରା ଫାତିହା ପାଠେର ପର ହ୍ୟୁର ଆନୋଯାର (ଆଇ.) ବଲେନେ: ଗତ ଖୁତବାୟ ଆମି ହସରତ ଉବାଦା ବିନ ସାମେତ (ରା.)-ଏର ସ୍ମୃତିଚାରଣ କରଛିଲାମ, ଯା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୟ ନି । ତାର ସମ୍ପର୍କେ ଆଜ ଆରୋ କିଛି ଘଟନା ଓ ରେଓୟାଯେତ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଛି । ଇତିହାସେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଆଛେ, ତଥନ ଏହି ଆୟାତ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାରେ-
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَخَذُوا الْيَقِوْدَ
وَالنَّصَرَى أَوْ لِيَاءً بَعْضَهُمْ أَوْ لِيَاءً بَعْضَ
وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ
اَللّهُ لَا يَعِدُ الْقَوْمَ الظَّلَمِينَ

(ସୂରା ମାୟୋଦା: ୫୨)
ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ଯାରା ଝମାନ ଏନେଛ! ତୋମରା ଇନ୍ଦ୍ରୀ ଏବଂ ଶ୍ରିଷ୍ଟାନଦେରକେ ବଞ୍ଚିଲାଗି ଗ୍ରହଣ
କରିବାକୁ ଯାବେ ନା ବା ତାଦେର ସାଥେ ସୁସମ୍ପର୍କ ରାଖା ଯାବେ ନା, ବରଂ ଏର ଅର୍ଥ

କରୋ ନା । ତାରା ଏକେ ଅପରେର ବଞ୍ଚି । ଆର ତୋମାଦେର ମଧ୍ୟେ ଯେ-ଇ ତାଦେରକେ ବଞ୍ଚିଲାଗି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିଶ୍ଚଯ ଆଲ୍ଲାହ ଯାଲେମ ଜାତିକେ ହେଦାୟେତ ଦେନ ନା । (ଆଲ ଇସାବାହ ଫୀ ତାମ୍ରିଯିସ୍ ସାହାବା ଲେ-ଇବନେ ହାଜାର ଆସକାଳାନୀ, ୩ୟ ଖ୍ତ, ପୃ. ୫୦୬, ଉବାଦା ବିନ ସାମେତ, ୨୦୦୫ ସନେ ବୈରଂତେ ମୁଦ୍ରିତ)

ଏଥାନେ ଏ ବିଷୟଟି ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଦିଚିଛ ଯେ, ଏର ଅର୍ଥ ମୋଟେଇ ଏତି ନଯ ଯେ, ଶ୍ରିଷ୍ଟାନ ବା ଇନ୍ଦ୍ରୀର ଜନ୍ୟ କୋନ ଉପକାରୀ ବା କଲ୍ୟାଣକର କଥା କଥନୋ ବଲା ଯାବେ ନା ବା ତାଦେର ସାଥେ ସୁସମ୍ପର୍କ ରାଖା ଯାବେ ନା, ବରଂ ଏର ଅର୍ଥ

ହଲୋ, ସେବ ଇହୁଦୀ ବା ଖିଣ୍ଡାନ ତୋମାଦେର ସାଥେ ଯୁଦ୍ଧ ଲିପ୍ତ, ତାଦେର ସାଥେ ବଞ୍ଚିତ କରବେ ନା । କେନା, ଅନ୍ୟତ୍ର ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଳା ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ବଲେ ଦିଯେଛେ, ଯାରା ତୋମାଦେର ସାଥେ ଯୁଦ୍ଧ କରେ ନା ବା ତୋମାଦେରକେ ଘର ଥିଲେ ବିତାଡ଼ିତ କରେ ନି ତାଦେର ସାଥେ ସଦାଚରଣ ଓ ନ୍ୟାୟବିଚାର କରତେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଳା ତୋମାଦେରକେ ବାରଣ କରେନ ନା ଆର ତାରା କାଫେର, ଇହୁଦୀ ବା ଖିଣ୍ଡାନ ସେବ-ଇ ହୋକ ନା କେନ । ସେମନ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଳା ବଲେନ,

لَا يُنْهِكُمُ اللَّهُ عَنِ الدِّينِ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُرِحُّ جُوْكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبْرُوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ^①

(ସୂରା ମୁମତାହାନା: ୯)

ଅର୍ଥାଏ ଧର୍ମୀୟ କାରଣେ ଯାରା ତୋମାଦେର ସାଥେ ଯୁଦ୍ଧ କରେ ନି ଏବଂ ତୋମାଦେରକେ ତୋମାଦେର ଘର ଥିଲେ ବିତାଡ଼ିତ କରେ ନି ତାଦେର ସଙ୍ଗେ ସମ୍ବବହାର ଓ ନ୍ୟାୟବିଚାର କରତେ ଆଲ୍ଲାହ ତୋମାଦେର ନିଷେଧ କରେନ ନା, ନିଶ୍ଚଯ ଆଲ୍ଲାହ ନ୍ୟାୟବିଚାରକଦେର ଭାଲୋବାସେନ ।

ଅତେବ ଏଥାନେ ଏଟି ସ୍ପଷ୍ଟ କରା ହେବେ ଏବଂ ପ୍ରଥମୋତ୍ତ ଆଯାତେ ବଲା ହେବେ, ତୋମରା ଦୁର୍ବଲତା, ଭୟ ଏବଂ ହୀନମ୍ବନ୍ୟତାର କାରଣେ ଅମୁସଲିମଦେର ସାଥେ ବଞ୍ଚିତ ରେଖେ ନା । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହଲୋ, ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଳାର ପ୍ରତି ତୋମାଦେର ତାଓୟାକୁଳ ବା ଭରସା ଥାକା ଉଚିତ ଆର ତୋମରା ସାଥେ ନିଜେଦେର ଈମାନୀ ଅବଶ୍ତାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ସାଧନ କର ତାହଲେ ଖୋଦା ତା'ଳାଓ ତୋମାଦେର ସାଥେ ଥାକବେନ । କିନ୍ତୁ ଆଜକାଳ ଆମରା ଦେଖି ଯେ, ଦୁର୍ବାଗ୍ୟବଶତ ମୁସଲିମ ଦେଶଗୁଲୋ ସାହାଯ୍ୟେର ଜନ୍ୟ ସେହି ଅ-ମୁସଲିମଦେର କ୍ରୋଡ଼େଇ ଗିଯେ ଆଶ୍ରୟ ନିଚ୍ଛେ ଆର ତାଦେରକେଇ ଭୟ ପାଯ । ଏର ଯେ ଫଳାଫଳ ବେର ହୁଏ ତା ହଲୋ, ପ୍ରତିତି ମୁସଲିମ ରାଷ୍ଟ୍ର ଅ-ମୁସଲିମଦେର ସାହାଯ୍ୟ ନିଯେ ଅନ୍ୟ

ମୁସଲିମ ରାଷ୍ଟ୍ରର ବିରଳକାରଣ କରେ । ଏ ଅମୁସଲିମରାଇ ଇସଲାମେର ଗୋଡ଼ା କର୍ତ୍ତନେର କାରଣ ହେବେ । ଯାହୋକ, ଆମରା ଦୋଷା କରାଇ, ଏସବ ମୁସଲିମ ରାଷ୍ଟ୍ରକେଇ ସେମାନ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଳା ସୁମତି ବା କାନ୍ତିଜାନ ଦାନ କରେନ । ଯାହୋକ, ଯେ ଘଟନାର ଉଲ୍ଲେଖ କରା ହେବେ ତା ହଲୋ, ବନୁ କାଯନୁକା ଯଥନ ଯୁଦ୍ଧ ଲିପ୍ତ ହୁଏ ତଥନ ତାଦେରକେ ସେବାଓ କରା ହୁଏ ଅତଃପର ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ ଏବଂ ତାରା ପରାଜିତ ହୁଏ । ବିଭିନ୍ନ ଇତିହାସ ପ୍ରତି ଥିଲେ ବିରଳ କରେ ସଂଗ୍ରହ କରି ସୌରାତ ଖାତାମାନାବିଙ୍ଗନ (ସା.) ପୁଷ୍ଟକେ ଉକ୍ତ ଘଟନାର ଉଲ୍ଲେଖ ସେବାବେ କରା ହେବେ ତା ହଲୋ, ସେହି ଯୁଦ୍ଧର ପର ଯଥନ ତାଦେର ଅର୍ଥାଏ ବନୁ କାଯନୁକା'ର ପରାଜଯ ହୁଏ, ତଥନ ତାଦେର ବିରଳକାର ଦେଶ ତ୍ୟାଗେର ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରା ହୁଏ । ଏ ବିଷୟେ ବିଜ୍ଞାରିତ ଘଟନା ହଲୋ:-

ବଦରେର ଯୁଦ୍ଧ ଯଥନ ସମାପ୍ତ ହୁଏ ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଳା ନିଜ କୃପାୟ ସଂଖ୍ୟାସ୍ଵଲଭିନ୍ନ ହେବେ ସହାୟସମ୍ବଲହିନ ହେବେ ସମ୍ବଲପିତା ଏବଂ ମୁସଲିମନଦେରକେ କୁରାଇଶେର ଏକ ବିଶାଳ ସେନାଦଲେର ବିପର୍କେ ବିଜ୍ୟ ଦାନ କରେନ ଏବଂ ମକାର ବଡ଼ ବଡ଼ ରଥୀ-ମହାରଥୀରା ଧୁଲୋଯ ମିଶେ ଯାଏ, ତଥନ ମଦିନାର ଇହୁଦୀଦେର ହଦଯେ ହିଂସାର ସୁନ୍ଦର ଅଣ୍ଟି ଯା ଲୁକ୍ଷିଯିତ ହିଲ ତା ଦାଉଡ଼ାଟ କରେ ଜୁଲେ ଓଠେ । ମୁସଲମାନଦେର ସାଥେ ତାରା ପ୍ରକାଶ୍ୟ ତର୍କାତର୍କ ଶୁରୁ କରେ ଦେଇ ଆର ବିଭିନ୍ନ ସଭା-ସମାବେଶେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବଲା ଶୁରୁ କରେ ଯେ, କୁରାଇଶ ସେନାଦଲକେ ପରାଜିତ କରା ଏମନ କୀ ବଡ଼ ବିଷୟ ହିଲ ! ଆମାଦେର ସାଥେ ମୁହମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର ମୋକାବେଲା ହଲେ ଆମରା ଦେଖିଯେ ଦିବ ଯୁଦ୍ଧ କିଭାବରେ କରତେ ହୁଏ । ଏମନିକି ଏକ ସମାବେଶେ ସ୍ଵର୍ଗ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ମୁଖେ ଓପର ତାରା ଏ ଧରନେରଇ ବୁଲି ଆଓଡ଼ାଯ । ଅତେବ ରେଓୟାଯେତ ରହେ ଯେ, ବଦରେର ଯୁଦ୍ଧର ପର ଯଥନ ମହାନବୀ (ସା.) ମଦିନାଯ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରେନ, ତଥନ ତିନି (ସା.) ଏକଦିନ ଇହୁଦୀଦେରକେ ଏକତ୍ରିତ କରେ ନୀତିହିତ କରେନ ଏବଂ ନିଜ ଦାବି ଉପର୍ଦ୍ଵାପନେର

କିନ୍ତୁ ଏସବ କିଛୁ ସତ୍ତ୍ଵେ ମୁସଲମାନରା ନିଜେଦେର ମନିବ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ପଥ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁୟାୟୀ ସକଳ ପର୍ଯ୍ୟାୟେଇ ଧୈର୍ୟ ଧାରଣ କରେ ଏବଂ ନିଜେଦେର ପକ୍ଷ ଥେକେ କୋଣ ବିଷୟେ ପ୍ରଥମେ ହଞ୍ଚକ୍ଷେପ କରେ ନି, ବରଂ ହାନ୍ଦୀସେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେଯେଛେ ଯେ- ଇହୁନ୍ଦୀଦେର ସାଥେ ସମ୍ପାଦିତ ଉତ୍କ ଚୁକ୍କିନାମା'ର ପର ମହାନବୀ (ସା.) ଇହୁନ୍ଦୀଦେର ମନ୍ତ୍ରାତ୍ମିକ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଦୃଢ଼ି ରାଖିତେନ । ଉଦାହରଣସ୍ବରୂପ, ଏକବାର ଏକ ମୁସଲିମ ଏବଂ ଏକ ଇହୁନ୍ଦୀ'ର ମାଝେ ମତାନୈକ୍ୟ ଦେଖା ଦେଯ । ଇହୁନ୍ଦୀ ବ୍ୟକ୍ତି ସକଳ ନବୀର ଓପର ହୟରତ ମୂସା (ଆ.)-ଏର ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ । ଉତ୍କ ସାହାବୀ ଏତେ ରାଗାନ୍ଵିତ ହନ ଏବଂ ସେଇ ଇହୁନ୍ଦୀର ସାଥେ ତିନି କିଛୁଟା ରଙ୍ଗ ଆଚରଣ କରେନ ଏବଂ ବଲେନ, ହୟରତ ମୁହମ୍ମଦ (ସା.)-ଇ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ନବୀ । ମହାନବୀ (ସା.) ଯଥିନ ଉତ୍କ ଘଟନା ଜାନତେ ପାରେନ, ତଥିନ ତିନି (ସା.) ଅସମ୍ଭବ ହନ ଏବଂ ସେଇ ସାହାବୀକେ ଭର୍ଦ୍ଦନା କରେନ ଏବଂ ସତର୍କ କରେ ଦିଯେ ବଲେନ, ଆଲ୍ଲାହର ରସ୍ତ୍ରଦେର ପରମ୍ପରର ଓପର ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ବେଡ଼ାନୋ ତୋମାର କାଜ ନଯ? ଏପରି କ୍ଷେତ୍ର ବିଶେଷ ତିନି (ସା.) ମୂସା (ଆ.)-ଏର ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ଇହୁନ୍ଦୀର ମନ୍ତ୍ରାତ୍ମିକ କରେନ । କିନ୍ତୁ ଏମନ ମନରକ୍ଷାମୂଳକ ଆଚରଣ ଏବଂ ନ୍ୟୂତା ଓ ମମତାପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର ସତ୍ତ୍ଵେ ଇହୁନ୍ଦୀରା ତାଦେର ଦୁକ୍ଷତିର ମାତ୍ରା ବାଡ଼ିଯେଇ ଚଲଛି । ଅବଶେଷେ ଇହୁନ୍ଦୀଦେର ପକ୍ଷ ଥେକେଇ ଯୁଦ୍ଧେର କାରଣ ସାମନେ ଆସେ ଆର ମୁସଲମାନଦେର ବିରଳଦେ ତାଦେର ମନେ ବା ଅନ୍ତରେ ଲୁକ୍କାଯିତ ଯେ ଶକ୍ତିତା ଓ ବିଦେଶ ଛିଲ ତା ବକ୍ଷେ ସୁନ୍ଦର ଥାକେ ନି ବରଂ ତାର ବହିଃପ୍ରକାଶ ଘଟେ ଆର ତା ଏଭାବେ ହେଯେଛେ ଯେ, ବାଜାରେ ଏକ ଇହୁନ୍ଦୀର ଦୋକାନେ ଏକଜନ ମୁସଲମାନ ମହିଳା କିଛୁ ସ୍ଵଦା କ୍ରମ କରତେ ଯାନ । ତଥିନ ସେଇ ଦୋକାନେଇ ବସେ ଥାକା କିଛୁ ଦୁକ୍ଷତକାରୀ ଇହୁନ୍ଦୀ ସେଇ ମହିଳାକେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜଘନ୍ୟଭାବେ ଉତ୍ୟକ୍ତ କରେ ଏବଂ ସେଇ ଦୋକାନଦାର ନିଜେ ଦୁକ୍ଷତମୂଳକଭାବେ ସେଇ ମହିଳାର ଅଜ୍ଞାତେ ତାର ନିମ୍ନାଙ୍ଗେ ପରିଚିତଦେର ଏକଟି ପ୍ରାପ୍ତ କାଁଟା

ବା ଏ ଜାତୀୟ କିଛୁ ଦାରା ତାର ପିଠେର କାପଡ଼େର ସାଥେ ଟାନିଯେ ଦେଯ (ହୟତ ଲୁକ୍କ ଜାତୀୟ କିଛୁ ଲାଗାନୋ ଛିଲ ଅଥବା କାଁଟା ଜାତୀୟ କୋନ ଜିନିସ ପଡ଼େ ଛିଲ ଯାର ସାଥେ ତାର କାପଡ଼ ଆଟକେ ଦେଯ) । ତାଦେର ବଖାଟେ ଆଚରଣେର ଫଳଶ୍ରତିତେ ସେଇ ମହିଳା ଯଥନ ସେଖାନ ଥେକେ ଫିରେ ଆସତେ ଉଦୟତ ହନ ତଥିନ ତାର କାପଡ଼ ଖୁଲେ ଯାଯ ଅର୍ଥାତ୍ ତିନି ନମ୍ବା ହେଯେ ପଡ଼େନ । ଏତେ ସେଇ ଇହୁନ୍ଦି ଦୋକାନଦାର ଏବଂ ତାର ସାଥୀରା ଅଟ୍ଟ ହସିତେ ଫେଟେ ପଡ଼େ । ମୁସଲମାନ ସେଇ ମହିଳା ଲଜ୍ଜାଯ ଚିକାର କରେ ଏବଂ ସାହାୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ । ଘଟନାକ୍ରମେ କୋନ ଏକ ମୁସଲମାନ ସେଖାନେ ଉପାସିତ ଛିଲେନ, ତିନି ଦ୍ରୁତ ଘଟନାଟିଲେ ପୌଛେନ ଏବଂ ସେଖାନେ ଦୁଇ ପକ୍ଷେର ମାଝେ ଲଡ଼ାଇ ଶୁରୁ ହେଯେ ଯାଯ ଆର ଇହୁନ୍ଦି ଦୋକାନଦାର ନିହତ ହେଯ । ଯାର ଫଳେ ସେଇ ମୁସଲମାନ ବ୍ୟକ୍ତିର ଓପର ଚତୁର୍ଦିକ ଥେକେ ତରବାରିର ମାଧ୍ୟମେ ତାରା ଆକ୍ରମଣ କରେ ଆର ଆତ୍ମଭିମାନୀ ସେଇ ମୁସଲମାନ ସେଖାନେଇ ଲୁଟିଯେ ପଡ଼େନ ଆର ଏଭାବେ ଶାହାଦତ ବରଣ କରେନ ବା ନିହତ ହନ । ଏ ଘଟନା ଜାନାର ପର ମୁସଲମାନଦେର ମାଝେ ଓ ଜାତିଗତ ଆତ୍ମଭିମାନ ଜେଗେ ଉଠେ, ତାଦେର ଚୋଖେ ରଙ୍ଗ ନେମେ ଆସେ ଆର ଅପରଦିକେ ଯେବେ ଇହୁନ୍ଦି ଏଇ ଘଟନାକେ ଯୁଦ୍ଧେର ଅଜୁହାତ ବାନାତେ ଚାଚିଲ ତାରାଓ ଦଲବନ୍ଦ ହେଯେ ଯାଯ ଆର ଏକ ଦାଙ୍ଗାର ଅବହ୍ଳାସ ସୃଷ୍ଟି ହେଯ ।

ବିଷୟାଟି ସମ୍ପର୍କେ ଅବଗତ ହେଯାର ପର ମହାନବୀ (ସା.) ବନୁ କାଯନୁକାର ନେତ୍ରବନ୍ଦକେ ସମବେତ କରେ ବଲେନ- ଏମନ ଆଚରଣ ଶୋଭନୀୟ ନଯ । ଏମନ ଦୁକ୍ଷତି ହତେ ତୋମରା ବିରତ ହେ ଏବଂ ଖୋଦାକେ ଭର କର । କିନ୍ତୁ ଅନୁତାପ ଓ ଅନୁଶୋଚନା ପ୍ରକାଶ ଏବଂ ଲଜ୍ଜିତ ହେଯା ଆର କ୍ଷମା ଚାଓୟାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ତାରା ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦାସିକତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ବିଦ୍ରୋହାତ୍ମକ ଉତ୍ତର ଦେଯ ଏବଂ ସେଇ ଏକଟି ହରିକିର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରେ ବଲେ, ବଦରେର ବିଜ୍ୟେର ଜନ୍ୟ ଗର୍ବିତ ହେଯେ ନା; ଆମାଦେର ସାଥେ ଯୁଦ୍ଧ ହଲେ ବୁଝିବେ, ଯୋଦ୍ଧାରା ଏମନିହେ ହେଯେ

ଥାକେ । ଯାହୋକ, ଅନିଚ୍ଛା ସତ୍ତ୍ଵେ ମହାନବୀ (ସା.) ସାହାବୀଦେର ଏକଟି ଦଲକେ ସାଥେ ନିଯେ ବନୁ କାଯନୁକାର ଦୁର୍ବେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ଯାତ୍ରା କରେନ । ତାଦେର କୃତକର୍ମେର ଜନ୍ୟ ଲଜ୍ଜିତ ହେଯାର ଏଟିଇ ଛିଲ ଶେଷ ସୁଯୋଗ । ଅର୍ଥାତ୍ ମହାନବୀ (ସା.) ସଥିନ ସାହାବୀଦେର ନିଯେ ସେଖାନେ ଯାନ, ତଥିନ ଇହୁନ୍ଦିଦେର ଉଚିତ ଛିଲ, ତାରା ଯେବେ ବାଡ଼ାବାଡ଼ି କରେଛେ ତାର ଜନ୍ୟ ଅନୁତପ୍ତ ହେଯା ଏବଂ ମିମାଂସାର ହାତ ବାଡ଼ାନୋ । କିନ୍ତୁ ତାରା ଏର ବିପରୀତେ ଯୁଦ୍ଧେର ଜନ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଯେ ଯାଯ । ଯାହୋକ, ଯୁଦ୍ଧେର ଘୋଷଣା ହେଯେ ଯାଯ ଆର ଇସଲାମ ଏବଂ ଇହୁନ୍ଦି ଶକ୍ତି ପରମ୍ପରର ବିରଳଦେ ବାହିରେ ବେରିଯେ ଆସେ । ସେଇ ଯୁଦ୍ଧେର ନିଯମାନୁସାରେ ଯୁଦ୍ଧେର ଏକଟି ରୀତି ଛିଲ, ନିଜେଦେର ଦୁର୍ଗାଭ୍ୟତରେ ସୁରକ୍ଷିତଭାବେ ଅବହ୍ଳାସ ଗ୍ରହଣ କରା ଆର ଅପରଦିକେ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଦୁର୍ଗ ଅବରୋଧ କରେ ରାଖିତ । ଯାରା ଆକ୍ରମଣ କରତ, ତାରା ଦୁର୍ଗ ଅବରୋଧ କରତ ଅର୍ଥାତ୍ ସେଟିକେ ଚତୁର୍ଦିକ ଥେକେ ଘିରେ ରାଖିତ । ସମୟ ସୁଯୋଗ ମତ ଏକେ ଅପରେର ବିରଳଦେ ଆକ୍ରମଣ ଚାଲାତ । ଏଭାବେ ହେ ଅବରୋଧକାରୀ ଦଲ ଦୁର୍ଗ ଦଖଲ କରା ସମ୍ପର୍କେ ନିରାଶ ହେଯେ ଅବରୋଧ ତୁଲେ ନିତ; ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜେଦେର ଘୋରାଓ ତୁଲେ ନିଯେ ଚଲେ ଯେତ ଆର ଏଟିକେ ଦୁର୍ଗେର ଭେତରେ ଅବହ୍ଳାସରତ ଲୋକଦେର ଅର୍ଥାତ୍ ଅବରୁଦ୍ଧ ଲୋକଦେର ବିଜ୍ୟ ମନେ କରା ହତେ । ଅଥବା ଦୁର୍ଗେର ଭିତରେ ଯାରା ଆବଦ୍ଧ ଅବସ୍ଥା ଥାକିତ ତାରା ପ୍ରତିପକ୍ଷେର ଆକ୍ରମଣ ସହ୍ୟ କରତେ ନା ପେରେ ଦୁର୍ଗେର ଦାର ଖୁଲେ ଦିଯେ ନିଜେଦେରକେ ବିଜ୍ୟାଦେର ହାତେ ସମପର୍ଣ୍ଣ କରତ । ବନୁ କାଯନୁକା ଏଇ ରୀତିଇ ଅବଲମ୍ବନ କରେ ଏବଂ ନିଜେରା ଦୁର୍ଗ ବନ୍ଦ କରେ ଭିତରେ ଅବହ୍ଳାସ ନେଇ । ମହାନବୀ (ସା.) ତାଦେରକେ ଅବରୋଧ କରେନ, ଦୁର୍ଗେର ଚତୁର୍ଦିକ ଥେକେ ଘିରେ ଫେଲେନ ଆର ଲାଗାତାର ୧୫ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଇ ଅବରୋଧ ଚଲେ । ଅବଶେଷେ ବନୁ କାଯନୁକାର ପୁରୋଶକ୍ତି ସଥିନ ନିଃଶେଷ ହେଯେ ତାଦେର ଦର୍ପଚୂର୍ଣ୍ଣ ହେଯେ ଯାଯ, ତଥିନ ତାରା ଏଇ ଶର୍ତେ ନିଜେଦେର ଦୁର୍ଗେର ଦାର ଖୁଲେ ଦେଯ ଯେ, ତାଦେର ସହାୟ-ସମ୍ପନ୍ତି ମୁସଲମାନଦେର ହେଯେ ଯାବେ, କିନ୍ତୁ ତାଦେର ପ୍ରାଣ

ଓ তাদের পরিবার-পরিজনের ওপর মুসলমানদের কোন অধিকার থাকবে না। মহানবী (সা.) এই শর্ত মেনে নেন। কেননা মূসায়ী শরিয়ত অনুযায়ী যদিও এরা সবাই হত্যাযোগ্য ছিল; অর্থাৎ এমন পরিস্থিতিতে তওরাত, যা মূসায়ী শরিয়ত, সেটির ভাষ্য হলো-এদেরকে হত্যা করা হোক। আর চুক্তি অনুসারে তাদের জন্য মূসায়ী শরিয়তের সিদ্ধান্তই কার্যকর হওয়া উচিত ছিল, কিন্তু এটি সেই জাতির প্রথম অপরাধ ছিল এবং মহানবী (সা.)-এর দয়ালু ও কৃপাময় প্রকৃতির পক্ষে সেই চরম শাস্তির দিকে সূচনাতেই যাওয়া সম্ভব ছিল না, যা কি-না চূড়ান্ত প্রতিকার হয়ে থাকে। কিন্তু অপরদিকে এমন বিশ্বাসঘাতক এবং শক্রভাবাপন্ন গোত্রের মদিনায় থাকাটা ও নিজের আস্তিনে সাপ পুষে রাখার চেয়ে কোন অংশে কম বিপজ্জনক ছিল না; অর্থাৎ নিজের বগলে সাপ পুষে রাখা বা আস্তিনের নিচে সাপ পুষে রাখার মতো এক বিষয় ছিল। বিশেষত যখন কিনা অওস ও খায়রাজ গোত্রের একদল মুনাফিক আগে থেকেই মদিনায় উপস্থিত ছিল এবং বাহির থেকেও সমগ্র আরবের বিরোধিতা মুসলমানদের নাভিশ্বাস তুলে ছেড়েছিল। এমন পরিস্থিতিতে মহানবী (সা.)-এর পক্ষে এই সিদ্ধান্ত দেয়াই সম্ভব ছিল যে, বনু কায়নুকা যেন মদিনা ছেড়ে চলে যায়। তাদের অপরাধের তুলনায় এবং সেই যুগের পরিস্থিতি অনুযায়ী এই শাস্তি নিতান্তই হালকা একটি শাস্তি ছিল এবং প্রকৃতপক্ষে তাতে কেবল আত্মরক্ষার বিষয়টি দৃষ্টিপটে রাখা হয়েছিল। উদ্দেশ্য ছিল, মদীনার মুসলমানদের সুরক্ষা নিশ্চিত করা। নতুবা, হ্যরত মির্যা বশীর আহমদ সাহেব (রা.) লিখছেন, আরবের যায়াবর জাতিগুলোর কাছে এই স্থানান্তরিত হওয়াটা কোন বড় বিষয় ছিল না। তারা একস্থান থেকে অন্যস্থানে ঘুরে বেড়াত, হিজরত করতে থাকত। বিশেষত যখন কোন গোত্রের

জমি-জমা ও বাগান ইত্যাদি স্থাবর সম্পত্তি না থাকে; যেমন কি-না বনু কায়নুকা'র ছিল না, অর্থাৎ তাদের স্থাবর সম্পত্তি ছিল না; উপরন্তু পুরো গোত্র শাস্তি ও নিরাপত্তার সাথে একস্থান ছেড়ে অন্যস্থানে গিয়ে বসতি স্থাপনের সুযোগ পায়- এভাবে তাই বনু কায়নুকা অতি স্বাচ্ছন্দে মদিনা ছেড়ে সিরিয়ার দিকে চলে যায়। তাদের যাত্রার বিষয়ে প্রয়োজনীয় ব্যবস্থাপনা ও তাদারকি ইত্যাদির দায়িত্ব মহানবী (সা.) তাঁর সাহাবী উবাদা বিন সামেত (রা.)-এর ক্ষেত্রে অর্পণ করেন যিনি ছিলেন তাদের অন্যতম মিত্র; যার স্মৃতিচারণ এখন করা হচ্ছে। অতএব উবাদা বিন সামেত (রা.) কর্যেক মঙ্গল পর্যন্ত বনু কায়নুকা'র সাথে যান এবং তাদেরকে নিরাপদে সামনে এগিয়ে দিয়ে ফেরত আসেন। যে যুদ্ধলুক সম্পদ মুসলমানদের হস্তগত হয় তা ছিল কেবল যুদ্ধের সাজ-সরঞ্জাম কিংবা তাদের পেশাসংশ্লিষ্ট যন্ত্রপাতি। এগুলো ছাড়া তেমন কোন জিনিস যুদ্ধলুক সম্পদ হিসেবে মুসলমানরা নেয় নি। [সীরাত খাতামানাবেঙ্গন (সা.), পৃ. ৪৫৮-৪৬০ দ্রষ্টব্য]

এই বিষয়ে সীরাতুল হালবিয়াতেও কিছুটা বিস্তারিত বিবরণ রয়েছে। সেখানে লেখা হয়েছে যে, মহানবী (সা.) নির্দেশ দেন যে, সেই ইহুদিদেরকে যেন মদিনা থেকে চিরকালের জন্য বহিক্ষার করে দেশান্তরী করা হয়। তাদের দেশান্তরের দায়িত্ব তিনি (সা.) হ্যরত উবাদা বিন সামেত (রা.)-এর ওপর অর্পণ করেন এবং ইহুদিদেরকে তিনি মদিনা ছেড়ে চলে যাওয়ার জন্য তিনি দিন সময় দেন। অতএব তিনি দিন পর ইহুদিরা মদিনাকে বিদায় জানিয়ে চলে যায়। এর আগে ইহুদিরা হ্যরত উবাদা বিন সামেতের কাছে আবেদন করেছিল যে, তাদেরকে তিনি দিনের যে সময় বেঁধে দেয়া হয়েছে, তা যেন কিছুটা বাড়িয়ে দেয়া হয়। কিন্তু হ্যরত উবাদা (রা.) বলেন- না, এক মিনিটও

তোমাদের ছাড় দেয়া হবে না বা সময় বাড়ানো হবে না। এরপর হ্যরত উবাদা (রা.) নিজ তত্ত্বাবধানে তাদেরকে দেশান্তরিত করেন এবং তারা সিরিয়ার একটি গ্রামের খোলা ময়দানে বসবাস শুরু করে। (আস-সীরাতুল হালবিয়াহ, ২য় খণ্ড, বাব যিকরে মাগারিয়াহ সাল্লাল্লাহু আলাইহে ওয়া সাল্লাম, গায়ওয়াতু বনী কায়নুকা, পৃ. ২৮৭, ২০০২ সনে বৈরংতে মুদ্রিত)

হ্যরত উবাদা বিন সামেত (রা.) কর্তৃক আরও অনেক হাদীস বর্ণিত হয়েছে। তার পক্ষ থেকে একটি রেওয়ায়েত রয়েছে যে, মহানবী (সা.)-এর ব্যস্ততা অনেক বেশি ছিল, তাই মুহাজেরদের মধ্য থেকে কেউ যখন মহানবী (সা.)-এর সকাসে উপস্থিত হতো, তখন তিনি (সা.) তাকে কুরআন শিখানোর জন্য এই বলে আমাদের মধ্য থেকে কারো ওপর দায়িত্ব ন্যস্ত করতেন যে, তাকে নিয়ে যাও এবং কুরআন শিখাও আর পাশাপাশি ধর্মীয় শিক্ষাও প্রদান কর। তিনি (রা.) বলেন, একবার মহানবী (সা.) এক ব্যক্তির দায়িত্ব আমার ওপর ন্যস্ত করেন। সেই ব্যক্তি আমার সাথে আমার ঘরেই থাকতো এবং আমি তাকে নিজ পরিবারের সাথে খাবার খাওয়াতাম এবং তাকে কুরআন শিখাতাম। সে যখন নিজ গৃহে ফিরে যাচ্ছিল তখন সে ভাবলো, তার ওপর আমার অধিকার বর্তায় অর্থাৎ, আমার ঘরে থাকার কারণে, এত সেবা করার কারণে এবং কুরআন শিখানোর কারণে তার ওপর আমার কিছু অধিকার বর্তায়। এ কারণে সে আমাকে একটি ধনুক উপহারস্বরূপ প্রদান করে (তীর ধনুকের মধ্য হতে একটি ধনুক উপহার দেয়)। তিনি বলেন, সেটি এত উন্নত মানের ধনুক ছিল যে, এর চেয়ে ভালোকাঠ এবং নম্যতায় এর চেয়ে উৎকৃষ্ট ধনুক এর পূর্বে আমি কখনো দেখি নি। তিনি বলেন, আমি মহানবী (সা.)-এর কাছে উপস্থিত হই এবং

এটি সম্পর্কে জিজ্ঞেস করি যে, হে আল্লাহর
রসূল (সা.)! সেই ব্যক্তি আমাকে একটি
ধনুক উপহার দিয়ে গেছে, এটি সম্পর্কে
আপনার মতামত কী? তিনি (সা.) বলেন,
এটি তোমার দুই কাঁধের মাঝখানে একটি
অঙ্গীরস্বরূপ, যা তুমি ঝুলিয়েছো। অর্থাৎ,
এই যে উপহার তুমি গ্রহণ করেছ, এটি সে
এ কারণে দিয়ে গেছে যে, তুমি তাকে
কুরআন পড়িয়েছ আর এভাবে তুমি আগুন
নিয়েছ যা নিজের কাঁধে ঝুলাচ্ছো। (মুসনাদ
আহমদ বিন হাম্বল, ৭ম খণ্ড, পঃ. ৫৬৩,
মুসনাদ উবাদা বিন সামেত, হাদীস নং
২৩১৪৬, ১৯৯৮ সনে বৈরাগ্যে মুদ্রিত)

অপর এক রেওয়ায়েতে, হ্যরত উবাদা
বিন সামেত (রা.) বর্ণনা করেন যে, আমি
সুফ্ফাবাসীদের মধ্য থেকে কিছু লোককে
কুরআন পড়িয়েছি এবং লিখতে
শিখিয়েছি। এজন্য তাদের একজন
উপহারস্বরূপ আমার কাছে একটি ধনুক
প্রেরণ করে। আমি ভাবলাম, এটি তো
কোন সম্পদ নয় আর কোন বস্ত্রও নয়
কিংবা সোনা রূপা আর অর্থকভিও নয়।
আমি এটি দ্বারা আল্লাহর পথে তিরন্দাজী
করব। এটি তো কেবল একটি ধনুক যা
আমার কোন কাজে আসবে। কখনো যদি
জিহাদের সুযোগ আসে, তখন তিরন্দাজীর
সুযোগ লাভ হবে আর আল্লাহর পথেই এটি
ব্যবহৃত হবে। যাহোক তিনি বলেন, আমি
রসূলুল্লাহ (সা.) এর কাছে এ বিষয়ে
জিজ্ঞেস করলে তিনি (সা.) বলেন- তুমি
যদি আগুনের বেড়ি পরিধান করা পছন্দ
কর, তাহলে তা গ্রহণ কর। (সুনানে ইবনে
মাজাহ, কিতাবুত তিজারাত, বাবুল আজ্জে
আলা তালীমুল কুরআন, হাদীস নং ২১৫৭)

অর্থাৎ তুমি যদি চাও যে, আগুনের একটি
বেড়ি তোমার গলায় পরানো হোক তাহলে
ঠিক আছে, তা নিয়ে নাও। এই দু'টি
রেওয়ায়েত ভিন্ন ভিন্ন স্থান থেকে আসলেও
বর্ণনা দু'টি পরম্পর সাদৃশ্যপূর্ণ। হাদীস

বিষারদগণ এই রেওয়ায়েতের থেকে যে
ব্যাখ্যা করেন তা হলো, সেই ধনুকটি ছিল
কুরআন পড়ানোর পারিশ্রমিক হিসেবে, যা
মহানবী (সা.) অপছন্দ করেছেন। সুতরাং
ব্যক্তিগতভাবে পবিত্র কুরআন পড়ানোকে
যারা আয়ের উৎস বানিয়ে নেয় তাদের
জন্যও এতে দিকনির্দেশনা রয়েছে।

হ্যরত রাশেদ বিন হুবায়েশ (রা.) থেকে
বর্ণিত, একদা মহানবী (সা.) হ্যরত
উবাদা বিন সামেত (রা.)-এর শুশ্রাবার
জন্য তার কাছে যান যখন তিনি অসুস্থ
ছিলেন। রসূলুল্লাহ (সা.) বলেন, তোমরা
কি জান আমার উম্মতের শহীদ কারা?
মানুষ একে অপরের দিকে তাকাতে
থাকে। মহানবী (সা.) এসেছিলেন হ্যরত
উবাদা বিন সামেত (রা.)-এর শুশ্রাবার
জন্য। সেখানে তিনি (সা.) বলেন,
তোমাদের কি জানা আছে যে, আমার
উম্মতের শহীদ কারা? মানুষ একে অপরের
দিকে তাকাতে থাকলে হ্যরত উবাদা
(রা.) তাদেরকে বলেন, আমাকে বসতে
সাহায্য কর। সুতরাং মানুষ তাকে বসিয়ে
দেয়। হ্যরত উবাদা (রা.) নিবেদন করেন,
হে আল্লাহর রসূল (সা.)! আপনি জিজ্ঞেস
করেছেন যে, শহীদ কারা? যারা
সাহসিকতা ও অবিচলতার সাথে লড়াই
করে এবং পুণ্যের আশা রাখে তারা শহীদ।
মহানবী (সা.) বলেন, শুধুমাত্র এতটাই

যদি হয়ে থাকে তাহলে তো আমার উম্মতে
শহীদদের সংখ্যা স্বল্পই হলো। অতঃপর
তিনি (সা.) বলেন, মহা পরাক্রমশালী
আল্লাহর রাস্তায় নিহত হওয়া শাহাদত,
প্লেগের কারণে মৃত্যু বরণও শাহাদত, যখন
মহামারির প্রাদুর্ভাব হয়, কোন মুমিনও
যদি তাতে আক্রান্ত হয়ে মারা যায় আর সে
উত্তম মুমিন হয়ে থাকে তাহলে তা
শাহাদত। অতঃপর পানিতে ডুবে মৃত্যুবরণ
করাও শাহাদত বা শহীদ হওয়া আর
পেটের পীড়ায় আক্রান্ত হয়ে মৃত্যু বরণ

করাও শাহাদত। অতঃপর তিনি (সা.)
বলেন, প্রসবেন্দ্র রক্তক্ষরণে
মৃত্যুবরণকারী মহিলাকে তার সন্তান নিজ
হাতে টেনে জান্নাতে নিয়ে যাবে। (মুসনাদ
আহমদ বিন হাম্বল, ৫ম খণ্ড, পঃ. ৪৯২,
মুসনাদ রাশেদ বিন হুবায়েশ, ১৯৯৮ সনে
বৈরাগ্যে মুদ্রিত)

অর্থাৎ এমন মহিলা যে সন্তান জন্মানের
সময় রক্তক্ষরণের কারণে মৃত্যুবরণ করে,
এ সময়কালে রক্তক্ষরণের এই অবস্থা যদি
চালিশ দিন পর্যন্ত থাকে, এ সময়ে এ
কারণে বা দুর্বলতার কারণে যদি মৃত্যুবরণ
করে, অর্থাৎ সন্তান জন্মানের কারণে যদি
মারা যায়, তাহলে তাকেও তার সন্তান
টেনে জান্নাতে নিয়ে যাবে। অর্থাৎ সন্তানই
তাকে জান্নাতে নিয়ে যাওয়ার কারণ হবে।

সহীহ বুখারীতে যে রেওয়ায়েত রয়েছে তা
আমি উল্লেখ করেছি আর তার সাথে
সামঞ্জস্যপূর্ণ আরেকটি রেওয়ায়েতও পাওয়া
যায়, যা হ্যরত আবু হুরায়রা (রা.) থেকে
বর্ণিত যে, মহানবী (সা.) বলেছেন, পাঁচ
ব্যক্তি শহীদ। প্লেগে আক্রান্ত হয়ে মৃত্যু
বরণকারী, পেটের পীড়ায় আক্রান্ত হয়ে
মৃত্যুবরণকারী, পানিতে ডুবে মৃত্যুবরণকারী,
মাটিতে চাপা পড়ে মৃত্যু বরণকারী আর
আল্লাহর রাস্তায় শাহাদত বরণকারী। (সহীহ
বুখারী, কিতাবুল জিহাদ ওয়াস্ সিয়ার, হাদীস
নং ২৮২৯)

হ্যরত মসীহ মাওউদ (আ.)-এর জন্য
প্লেগকেও একটি নির্দশনরূপে উল্লেখ করা
হয়েছিল। নির্দশন হলো, হ্যরত মসীহ
মাওউদ (আ.)-এর মান্যকারী এবং
সত্যিকার অর্থে তাঁর প্রতি ঈমান
আনয়নকারীরা প্লেগের আক্রমণের শিকার
হবে না। এখানে চিত্র সম্পূর্ণ ভিন্ন। সর্বত্র
যদি এক মহামারী ছড়িয়ে থাকে এবং
একজন মুমিন তথা পূর্ণ মুমিন ব্যক্তি যদি
এই কারণে মারা যায়, তাহলে মহানবী
(সা.) বলেছেন, সে শহীদ।

ଇସମାଇଲ ବିନ ଉବାୟେଦ ଆନସାରୀ ବର୍ଣନା କରେନ ଯେ, ହ୍ୟରତ ଉବାଦା (ରା.) ହ୍ୟରତ ଆବୁ ହ୍ୟାୟରା (ରା.)-କେ ବଲେନ, ହେ ଆବୁ ହ୍ୟାୟରା! ଆପନି ତଥନ ଆମାଦେର ମାବୋ ଉପସ୍ଥିତ ଛିଲେନ ନା ସଖନ ଆମରା ରସ୍ତୁଲ୍ଲାହ (ସା.)-ଏର ହାତେ ବୟାତ କରେଛିଲାମ । ଆମରା ତାର (ସା.) ହାତେ ଏହି ଶର୍ତ୍ତେ ବୟାତ କରେଛିଲାମ ଯେ, ଆଶହେ ଓ ଅନାଥହେ ତଥା ସର୍ବାବସ୍ଥା ଆମରା ତାର କଥା ଶୁଣବୋ ଓ ମାନ୍ୟ କରବୋ; ସଚ୍ଛଳତାଯ ଓ ଦାରିଦ୍ରେ ଖରଚ କରବୋ, ସଂକାଜେର ଆଦେଶ ଦିବ ଏବଂ ଅସଂକାଜ କରତେ ବାରଣ କରବୋ, ଆଲ୍ଲାହ ତାଲ୍ଲା ସମ୍ପର୍କେ ସଠିକ କଥା ବଲବୋ ଏବଂ ଏ ବିଷୟେ କୋନ ତିରକ୍ଷାରକାରୀର ତିରକ୍ଷାରେ ଝକ୍ଷେପ କରବୋ ନା ଆର ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ମଦୀନା ମୁନାଓୟାରା ଶୁଭାଗମନେ ତାଙ୍କେ ସାହାୟ କରବୋ ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରାଣ ଓ ଶ୍ରୀ-ସନ୍ତାନେର ବିନିମ୍ୟେ ହଲେଓ ତାର (ସା.) ସୁରକ୍ଷା କରବୋ । ଏ ସମ୍ଭବ ଶର୍ତ୍ତେ ଆମରା ବୟାତ କରେଛିଲାମ; ଯାର ବିନିମ୍ୟେ ଆମାଦେର ଜନ୍ୟ ଜାଲାତେର ପ୍ରତିକ୍ରିୟ ରହେଛେ ।

ଅତେବ ଏହି ଛିଲ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ହାତେ ବୟାତାତେର ଶର୍ତ୍ତ ଯା ମେନେ ଆମରା ବୟାତ କରେଛିଲାମ । ଯେ ଏହି ଭଙ୍ଗ କରେ ସେ ନିଜେର କ୍ଷତି ସାଧନ କରେ । ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏସବ ଶର୍ତ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରବେ ଯା ମେନେ ଆମରା ରସ୍ତୁଲ୍ଲାହ (ସା.)-ଏର ବୟାତ କରେଛିଲାମ, ଆଲ୍ଲାହ ତାଲ୍ଲା ଏହି ବୟାତାତେର କାରଣେ ମହାନବୀ (ସା.) ମାଧ୍ୟମେ କୃତ ପ୍ରତିକ୍ରିୟ ରଙ୍ଗା କରବେନ ।

ହ୍ୟରତ ମୁୟାବିଯା (ରା.) ଏକବାର ହ୍ୟରତ ଉସମାନ ଗଣ (ରା.)-କେ ଏକ ଚିଠିତେ ଲିଖେନ, ହ୍ୟରତ ଉବାଦା ବିନ ସାମେତ (ରା.) ଏର କାରଣେ ସିରିଆ ଓ ସିରିଆବସୀରା ଆମାର ବିପକ୍ଷେ ବିଶ୍ଵଜଳା ସୃଷ୍ଟି କରାଇଛେ । ଏଥନ ହ୍ୟ ଆପନି ଉବାଦାକେ (ରା.) ଆପନାର କାହେ ଡେକେ ନିନ ଅଥବା ଆମିଇ ତାର ଓ ସିରିଆର ମଧ୍ୟ ହତେ ସରେ ଦାଁଡ଼ାଇ, ଅର୍ଥାତ୍ ଆମ ଏଖାନ ହତେ ଚଲେ ଯାଇ । ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.) ଲିଖେନ, ଆପନି ହ୍ୟରତ ଉବାଦା (ରା.)-କେ ବାହମେ ଚଢ଼ିଯେ ମଦିନା

ମୁନାଓୟାରାୟ ତାର ନିଜ ବାଡିତେ ପାଠିଯେ ଦିନ । ସୁତରାଂ ହ୍ୟରତ ମୁଆବିଯା (ରା.) ତାକେ ପାଠିଯେ ଦେନ ଏବଂ ତିନି ମଦୀନା ମୁନାଓୟାରା ପୌଛେ ଯାନ । ହ୍ୟରତ ଉବାଦା ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.)-ଏର କାହେ ତାର ବାଡିତେ ଯାନ ଯେଖାନେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟତିରେକେ ଆର କେଉଁ ଛିଲ ନା, ଅର୍ଥାତ୍ ଯିନି ସାହାବୀଦେର ପେଯେଛିଲେନ । ତିନି ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.)-କେ ତିନି ଘରେର ଏକଟି କୋଣାଯ ବସା ଅବହ୍ୟ ପାନ । ଏରପର ତିନି ଅର୍ଥାତ୍ ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.) ତାର ଦିକେ ତାକାନ ଏବଂ ବଲେନ, ହେ ଉବାଦା ବିନ ସାମେତ! ଆପନାର ଏବଂ ଆମାଦେର ମଧ୍ୟକାର ବିଷୟଟି କି? ତଥନ ହ୍ୟରତ ଉବାଦା (ରା.) ମାନୁଷେର ମାବୋ ଦାଁଡ଼ିଯେ ବଲେନ, ଆମ ରସ୍ତୁଲ୍ଲାହ (ସା.)-କେ ବଲତେ ଶୁଣେଛି ଯେ, ଆମାର ପର ଏମନ ଲୋକେରା ତୋମାଦେର ଶାସକ ହବେନ, ଯାରା ତୋମାଦେର ଏମନ କାଜ କରାନୋର ଯେଥୁଲୋକେ ତୋମରା ଅପର୍ଚନ୍ କରବେ ଏବଂ ଏମନ କାଜକେ ତୋମାଦେର ଅପର୍ଚନ୍ କରାବେନ ଯେଥୁଲୋକେ ତୋମରା ଭାଲୋ ମନେ କର । ସୁତରାଂ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଲ୍ଲାହ ତାଲ୍ଲାର ଅବାଧ୍ୟତା କରେ ତାର କୋନ ଆନୁଗତ୍ୟ କରା ଉଚିତ ନଯ । ସୁତରାଂ ତୋମରା ତୋମାଦେର ଥର୍ଭୁର ନିର୍ଧାରିତ ସୀମାରେଖା ଲଞ୍ଜନ କରୋ ନା । (ମୁସନାଦ ଆହମଦ ବିନ ହାସଲ, ୭ମ ଖ୍ଷେ, ପୃ. ୫୬୪-୫୬୫, ମୁସନାଦ ଉବାଦା ବିନ ସାମେତ, ହାଦୀସ ନଂ ୨୩୧୪୯-୨୩୧୫୦, ୧୯୯୮ ମେ ବୈରଂତେ ମୁଦ୍ରିତ)

କିଛି କିଛି ବିଷୟେ ମତାନୈକ୍ୟ ହତେ ପାରେ । ହ୍ୟରତ ଆମୀର ମୁଆବିଯା (ରା.) ଏବଂ ହ୍ୟରତ ଉବାଦା ବିନ ସାମେତ (ରା.) ଏର ମାବୋଓ ଏ ଧରନେର କିଛି ବିଷୟେ ମତପାର୍ଥକ୍ୟ ଥାକତୋ । ଗତ ଖୁତବାୟଓ ଏହି ଉଲ୍ଲେଖ କରେଛିଲ ଯେ, ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଯୁଗେଓ ଏକବାର ଏମନଟି ହେୟେଛିଲ ଆର ହ୍ୟରତ ଉବାଦା ବିନ ସାମେତ (ରା.) ଯେହେତୁ ପ୍ରାଥମିକ ସାହାବୀଦେର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଛିଲେନ ଆର ବିଭିନ୍ନ ଧରନେର ମାସଲା ମାସାଯେଲ ତିନି ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର କାହେ ସରାସରି ଶୁଣେଛେ ତାଇ ତିନି ଏଗୁଲୋର ଓପର ଖୁବ କଠୋରଭାବେ ନିଜେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହତେନ ଏବଂ ଅନ୍ୟଦେରକେଓ ଆମଲ

କରାତେନ ଆର ବଲତେନ ଯେ, ଏହିଏ ସଠିକ । ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.)-ଏର ଯୁଗେ ଯଥନ ହ୍ୟରତ ଆମୀର ମୁଆବିଯାର ସାଥେ ତାର ଅର୍ଥାତ୍ ହ୍ୟରତ ଉବାଦାହ୍ ବିନ ସାମେତ (ରା.)-ଏର କୋଣ ବିଷୟେ ମତପାର୍ଥକ୍ୟ ଦେଖା ଦେଯ ତଥନ ହ୍ୟରତ ଉମର (ରା.) ହ୍ୟରତ ଆମୀର ମୁଆବିଯା (ରା.)-କେ ବଲେନ, ତୁମ ତାକେ କୋଣ ଜିଜ୍ଞାସାବାଦ କରବେ ନା, ତିନି ଯେସବ ମାସାଯେଲ (ଧର୍ମୀୟ ବିଧି-ନିଷେଧ) ବର୍ଣନ କରେନ ତା ତାକେ କରତେ ଦାଓ ଆର ତିନି ସଥନ ମଦିନାଯ ଆସିଲେ ତଥନ ତାକେ ଫେରତ ପାଠିଯେ ଦେନ । [ସୁନାନ ଇବନେ ମାଜାହ, କିତାବୁସ ସୁନ୍ନାହ, ହାଦୀସ- ୧୮]

କିଷ୍ଟ ହ୍ୟରତ ଉସମାନେର ଯୁଗେ ପୁନରାୟ ସଥନ ଏ ବିଷୟଟି ସାମନେ ଆସେ, ତଥନ ହ୍ୟରତ ଉସମାନ (ରା.) ତାକେ ସେଇ ଅବହ୍ୟର ପ୍ରେକ୍ଷିତେ ଫିରିଯେ ଆନେନ । ମୋଟକଥା ହ୍ୟରତ ଉବାଦା (ରା.)-ଏର ଏକଟି ବିଶେଷ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଛିଲ । ତିନି ବେଶ କିଛି ବିଷୟେ ବ୍ୟାଖ୍ୟ କରତେ ପାରିଲେ । ତିନି ନିଜେ ସେଗୁଲୋ ବୁଝାତେନ । ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର କାହେ ଥେକେ ସରାସରି ଶୋନାର କାରଣେ ତିନି କଥନେ ଦିମତ ପୋଷଣ କରିଲେ ଆବାର କିଛି କିଛି ବିଷୟ ବଲେଓ ଦିଲେନ । ଯେମନ ଲେନଦେନ, ବିନିମ୍ୟ ବା ବ୍ୟବସା-ବାଣିଜ୍ୟ-ସଂକ୍ରାନ୍ତ ବିଷୟ ରହେଛେ । ଯାହୋକ, ଏହି ବ୍ୟାପକ ଏକଟି ବିଷୟ ଯା ଏଖାନେ ବର୍ଣନ କରା ସମ୍ଭବ ନଯ । ଆମୀର ମୁଆବିଯା (ରା.)-ଏର ସାଥେ ଏବିଷୟ ନିଯେଓ ତାର ମତବିରୋଧ ହେୟେଛିଲ । ଯାହୋକ, ତାର କାହେ କିଛି ଯୁକ୍ତି-ପ୍ରମାଣ ଛିଲ ଆର ତିନି ସେ ଅନୁୟାୟୀ ନିଜସ୍ଵ ବ୍ୟାଖ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେନ । ଆମୀର ମୁଆବିଯା (ରା.) ନିଜସ୍ଵ ବ୍ୟାଖ୍ୟ ତୁଲେ ଧରେନ । କିଷ୍ଟ କୁରାନାନ-ହାଦୀସେର ବର୍ଣନା ଏବଂ ବର୍ତମାନ ଯୁଗେ ହ୍ୟରତ ଆକଦାସ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର ବର୍ଣନା ଥେକେ ପ୍ରାପ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦଲିଲ ପ୍ରମାଣ ବ୍ୟତୀତ ଏଭାବେ ମତବିରୋଧ କରେ ବେଡ଼ାନୋ ସବାର କାଜ ନଯ । ମନେ ରାଖିତେ ହବେ, ନୀତିଗତ ଏକାନ୍ତ ଜରଞ୍ଜୀ ବିଷୟ

ହଲୋ, ଆଜ୍ଞାହ୍ ତା'ଳା କର୍ତ୍ତକ ନିର୍ଧାରିତ ସୀମା ଲଜ୍ଜନ କରା ଯାବେ ନା, ତାର ମାବୋଇ ଥାକତେ ହବେ । ଅତେବ ଏଟିଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆହମଦୀର ନିଜ ଦୃଷ୍ଟିପଟେ ରାଖତେ ହବେ । ଏହାଡ଼ା ଆନୁଗତ୍ୟେର ଗଣ୍ଡିତେଓ ଥାକତେ ହବେ ।

ହ୍ୟରତ ଆତା ବର୍ଣନା କରେନ ଯେ, ଆମি ରସ୍ତୁଳ୍ଲାହ୍ (ସା.)-ଏର ସାହାବୀ ହ୍ୟରତ ଉବାଦା ବିନ ସାମେତ (ରା.)-ଏର ପୁତ୍ର ଓ ଯାଲିଦେର ସାଥେ ସାଙ୍କାନ୍ତ କରେଛି । ଆମି ତାକେ ଜିଜେସ କରି ଯେ, ଆପନାର ପିତା ଅର୍ଥାଂ ହ୍ୟରତ ଉବାଦା ବିନ ସାମେତ (ରା.)-ଏର ମୃତ୍ୟୁକାଳେ ଓସିଯାତ କିମ୍ବା ହିଲା? ଉତ୍ତରେ ତିନି ବଲେନ, ତିନି ଅର୍ଥାଂ ହ୍ୟରତ ଉବାଦା (ରା.) ଆମାକେ ଡେକେ ବଲେନ- ହେ ଆମାର ପୁତ୍ର! ଖୋଦା ତା'ଳାକେ ଭୟ କର ଆର ଜେନେ ରାଖ ଯେ, ଆଜ୍ଞାହ୍ ତା'ଳାର ତାକଓଯା ତୁମି ତତକ୍ଷଣ ଅବଲମ୍ବନ କରତେ ପାରବେ ନା ଯତକ୍ଷଣ ନା ଆଜ୍ଞାହ୍ ତା'ଳାର ପ୍ରତି ଈମାନ ଆନବେ, ଅର୍ଥାଂ ଈମାନ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଯା ଉଚିତ, ଆର ଅଦୃଷ୍ଟ ଭାଲମନ୍ଦେର ପ୍ରତି ଈମାନ ନା ଆନବେ । ସୁତରାଂ ତୁମି ଯଦି ଏଗୁଲୋ ଛାଡ଼ା ଅନ୍ୟ କୋନ ବିଶ୍ୱାସ ନିଯେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କର ତାହଲେ ତୁମି ଆଗୁନେ ପ୍ରବେଶ କରବେ । (ସୁନାନ ଆତ-ତିରମିଯୀ, ଆବଓୟାବୁଲ କାଦାର, ହାଦୀସ ନଂ- ୨୧୫୫)

ହ୍ୟରତ ଆନାସ ବିନ ମାଲେକ (ରା.) ହତେ ବର୍ଣିତ, ମହାନବୀ (ସା.) ହ୍ୟରତ ଉମ୍ମେ ହାରାମ ବିନତେ ମିଲହାନ (ରା.) ଏର ସରେ ଆସନ୍ତେନ, ଯିନି ହ୍ୟରତ ଉବାଦା ବିନ ସାମେତ (ରା.)-ଏର ସ୍ତ୍ରୀ ଛିଲେନ । ତିନି ତାଁକେ (ସା.) ଖାବାର ଖାଓଯାତେନ । ଏକବାର ମହାନବୀ (ସା.) ହ୍ୟରତ ଉମ୍ମେ ହାରାମ (ରା.) ଏର ସରେ ଆସଲେ ତିନି ତାଁକେ (ସା.) ଆହାର କରାନ ଏବଂ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ମାଥା ଦେଖିତେ ଶୁରୁ କରେନ ଓ ମାଥାଯ ବିଲି କାଟିତେ ଆରଣ୍ଟ କରେନ । ଏତେ ମହାନବୀ (ସା.) ଘୁମିଯେ ପଡ଼େନ । ଏରପର ମୁଚକି ହାସିର ସାଥେ ଘୁମ ଥେକେ ଜାଗିତ ହନ । ହ୍ୟରତ ଉମ୍ମେ ହାରାମ (ରା.) ବଲେନ, ଆମି ଜିଜେସ କରଲାମ, ହେ ଆଜ୍ଞାହ୍ର ରସ୍ତୁଳ୍ଲ (ସା.)! ଆପନି ଦୋଯା କରନ୍ତ, ତିନି ଯେନ ଆମାକେଓ ତାଦେର ଅନ୍ତର୍ଭୁତ କରେନ । ତିନି (ସା.) ବଲେନ, ତୁମି ତୋ ପୂର୍ବେଇ ତାଦେର ଅନ୍ତର୍ଭୁତ ହେଁ ଗିଯେଛ । ହ୍ୟରତ ଉମ୍ମେ ହାରାମ (ରା.) ମୁୟାବିଯା ବିନ ଆବୁ ସୁଫିଯାନ ଏର ଯୁଗେ ସାମୁଦ୍ରିକ ସଫରେ ଅଂଶ ନେନ ଏବଂ ସଖନ ତୀରେ ଆସେନ, ତଥନ ନିଜ ବାହନ ଥେକେ ପଡ଼େ ଗିଯେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରେନ । (ସହିହ ବୁଖାରୀ, କିତାବୁଲ ଜିହାଦ, ଓୟାସ୍ ସିଯାର, ହାଦୀସ ନଂ- ୨୭୮୮-୨୭୮୯)

ମହାନବୀ (ସା.) ଉମ୍ମେ ହାରାମ (ରା.)-ଏର ସରେ ଯେତେନ । କେନନା ତାର ସାଥେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ମାହରାମ ସମ୍ପର୍କ ଛିଲ । ଏମନ ନୟ (ସା.) ବଲେନ, ଆମାର ଉମ୍ମତେର ଏମନ କିଛୁ ମାନୁଷକେ ଆମାର ସାମନେ ଉପସ୍ଥିତ କରା ହୟ ଯାରା ଆଜ୍ଞାହ୍ର ରାଷ୍ଟାୟ ଯୁଦ୍ଧେର ଜନ୍ୟ ବେର ହେଁଯେ । ସାମୁଦ୍ରିକ ସଫର ତାରା ଏମନ ଅବଶ୍ୟ କରାହେ ଯେନ ତାରା ସିଂହାସନେ ଉପବିଷ୍ଟ ବାଦଶାହ୍ । ମତାନ୍ତରେ ବଲେନ, ସେବ ବାଦଶାହ୍ର ନ୍ୟାୟ, ଯାରା ସିଂହାସନେ ଉପବିଷ୍ଟ ରାଖେଛେ । କୋନ ଶବ୍ଦ ତିନି (ସା.) ବଲେଛିଲେନ ସେ ବିଷୟେ ବର୍ଣନାକାରୀ ନିଶ୍ଚିଂ ଛିଲେନ ନା । ଯାହୋକ, ହ୍ୟରତ ଉମ୍ମେ ହାରାମ (ରା.) ବଲେନ, ଆମି ନିବେଦନ କରଲାମ, ହେ ଆଜ୍ଞାହ୍ର ରସ୍ତୁଳ୍ଲ (ସା.)! ଆପନି ଆଜ୍ଞାହ୍ ତା'ଳାର କାହେ ଦୋଯା କରନ୍ତ, ତିନି ଯେନ ଆମାକେଓ ତାଦେର ଅନ୍ତର୍ଭୁତ କରେନ । ମହାନବୀ (ସା.) ହ୍ୟରତ ଉମ୍ମେ ହାରାମ (ରା.)-ଏର ଜନ୍ୟ ଦୋଯା କରେନ । ଏରପର ମହାନବୀ (ସା.) ବାଲିଶେ ଶ୍ଵେତ ମାଥା ରେଖେ ଘୁମିଯେ ପଡ଼େନ । ଅତଃପର ତିନି (ସା.) ଆବାର ମୁଚକି ହାସିର ସାଥେ ଜାଗିତ ହନ । ଉମ୍ମେ ହାରାମ ବଲେନ, ଆମି ନିବେଦନ କରି, ହେ ଆଜ୍ଞାହ୍ର ରସ୍ତୁଳ୍ଲ (ସା.)! ଆପନି କୀ କାରଣେ ମୁଚକି ହାସିନେ? ତିନି (ସା.) ବଲେନ, ଆମାର ଉମ୍ମତେର କିଛୁ ମାନୁଷକେ ଆମାର ସାମନେ ଉପସ୍ଥିତ କରା ହେଁଯେ, ଯାରା ଆଜ୍ଞାହ୍ର ରାଷ୍ଟାୟ ଯୁଦ୍ଧେର ଜନ୍ୟ ବେର ହେଁଯେ । ଏରପର ତିନି (ସା.) ପ୍ରଥମୋତ୍ତ କଥା ଯା ଏଇମାତ୍ର ଉତ୍ତରେ କରା ହେଁଯେ ତାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରେନ । ଉମ୍ମେ ହାରାମ ବଲେନ, ଆମି ନିବେଦନ କରଲାମ, ହେ ଆଜ୍ଞାହ୍ର ରସ୍ତୁଳ୍ଲ (ସା.)! ଆପନି ଦୋଯା କରନ୍ତ, ତିନି ଯେନ ଆମାକେଓ ତାଦେର ଅନ୍ତର୍ଭୁତ କରେନ । ତିନି (ସା.) ବଲେନ, ତୁମି ତୋ ପୂର୍ବେଇ ତାଦେର ଅନ୍ତର୍ଭୁତ ହେଁ ଗିଯେଛ । ହ୍ୟରତ ଉମ୍ମେ ହାରାମ (ରା.) ମୁୟାବିଯା ବିନ ଆବୁ ସୁଫିଯାନ ଏର ଯୁଗେ ସାମୁଦ୍ରିକ ସଫରେ ଅଂଶ ନେନ ଏବଂ ସଖନ ତୀରେ ଆସେନ, ତଥନ ନିଜ ବାହନ ଥେକେ ପଡ଼େ ଗିଯେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରେନ । (ସହିହ ବୁଖାରୀ, କିତାବୁଲ ଜିହାଦ, ଓୟାସ୍ ସିଯାର, ହାଦୀସ ନଂ- ୨୭୮୮-୨୭୮୯)

ଯେ, ତିନି ତାଁର (ସା.) ପରଶ୍ରୀର ସରେ ଗିଯେଛେ । ଏ ସମ୍ପର୍କେ ଲେଖା ଆଛେ ଯେ, ଉମ୍ମେ ହାରାମ (ରା.) ମିଲହାନ ଇବନେ ଖାଲେଦ ଏର ମେଯେ । ତିନି ବନୁ ନାଜାର ଗୋତ୍ରେ ସାଥେ ସମ୍ପର୍କ ରାଖିତେନ । ହ୍ୟରତ ଆନାସ (ରା.)-ଏର ଖାଲୀ ଛିଲେନ ଏବଂ ତାର ମା ଛିଲେନ ଉମ୍ମେ ସୁଲାଯେମେ ବୋନ । ତାରା ଉଭୟେ ଅର୍ଥାଂ ଉମ୍ମେ ହାରାମ ଏବଂ ଉମ୍ମେ ସୁଲାଯେମେ ଦୁଧେର ସମ୍ପର୍କେର ଦିକ ଥେକେ ବା କୋନ ଆତୀୟତାର ସମ୍ପର୍କେର ଦିକ ଥେକେ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ଖାଲୀ ଛିଲେନ । (ଆଲ ଇସତିଯାବ, ୪୦ ଖ୍ଣ, ପୃ. ୧୯୩୧, ୧୯୯୨ ସନେ ବୈରାଙ୍ଗେ ମୁଦ୍ରିତ)

(ଇମାମ ନବବୀ ଲିଖେଛେ, ସବ ଆଲେମ ଐକ୍ୟମତ ହଲୋ, ଉମ୍ମେ ହାରାମ (ରା.) ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ମାହରାମ ଛିଲେନ (ଅର୍ଥାଂ ଯାର ସାଥେ ବିବାହ ଅବୈଧ) । ତାଇ ମହାନବୀ (ସା.) ଅକ୍ତିମିଭାବେ କଥନୋ କଥନୋ ଦୁପୁର ବେଲା ତାର ସରେ ଗିଯେ ବିଶ୍ୱାମ ନିତେନ । କିନ୍ତୁ କୀଭାବେ ମାହରାମ ଛିଲେନ ସେତି ନିଯେ ମତଭେଦ ରାଖେଛେ । ମାହରାମ ଯେ ଛିଲେନ- ଏକଥା ସବାଇ ମାନେ କିନ୍ତୁ ସମ୍ପର୍କେର ଦିକ ଥେକେ କୋନ ଧରନେର ମାହରାମ ଛିଲେନ, ଏତି ନିଯେ କେଉଁ କେଉଁ ମତଭେଦ କରେଛେ ।

(ଇମାମ ନବବୀ ରଚିତ ଆଲ ମିନହାଜ ବାଶର୍ହେ ସହିହ ମୁସଲିମ, କିତାବୁଲ ଇମାରା, ହାଦୀସ ନଂ- ୧୯୧୨, ୨୦୦୨ ସନେ ବୈରାଙ୍ଗେ ମୁଦ୍ରିତ)

ଯାହୋକ, କେଉଁ କୋନ ସମ୍ପର୍କେର ଦିକ ଥେକେ ମାହରାମ ବଲେଛେ ଆବାର କେଉଁ ଭିନ୍ନ ସମ୍ପର୍କେର ଦିକ ଥେକେ । ହ୍ୟରତ ଉମ୍ମେ ହାରାମ (ରା.) ଇସଲାମ ଗ୍ରହଣ କରେନ ଏବଂ ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର ପରିବର୍ତ୍ତ ହାତେ ବର୍ଯ୍ୟାତ କରେନ ଆର ହ୍ୟରତ ଉସମାନ ଯୁନ୍ନାଇନ ଏର ଯୁଗେ ତିନି ତାର ସ୍ଵାମୀ ଉବାଦା ବିନ ସାମେତ (ରା.)-ଏର ସାଥେ (ଯିନି ଆନସାରଦେର ମଧ୍ୟେ ହତେ ଖୁବ ସମ୍ମାନିତ ଏକଜନ ସାହାବୀ ଛିଲେନ, ଯାର ସୃତିଚାରଣ କରା ହଚେ,) ଆଜ୍ଞାହ୍ର ପଥେ ତାର ସାଥେ ଜିହାଦେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବେର ହନ ଏବଂ ରୋମ ସାନ୍ତାଜ୍ୟ ପୌଛେ ଶାହାଦାତେର

ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଭ କରେନ । ମହାନବୀ (ସା.) ଯେ ରଙ୍ଗଇୟା (ସତ୍ୟ ସ୍ଵପ୍ନ) ଦେଖେଛିଲେନ, ତଦନୁଯାଯୀଇ ତାର ଶାହାଦାତ ହୟ ।

ବୁଖାରୀର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ‘ଉମଦାତୁଳ ଫ୍ରାରୀ’ ଏବଂ ବୁଖାରୀର ଆରେକଟି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ‘ଇରଶାଦୁସ ସାରୀ’ତେ ଲେଖା ଆହେ ଯେ, ହୟରତ ଉମ୍ମେ ହାରାମ (ରା.)-ଏର ମୃତ୍ୟୁ ୨୭ ଥେକେ ୨୮ ହିଜରୀତେ ହୟରେ । କାରୋ କାରୋ ମତେ ତାଁର ଇଣ୍ଡେକାଲ ଆମୀର ମୁଆବିୟାର ଶାସନମଲେ ହୟରେଇ । ପ୍ରଥମୋତ୍ତ ବର୍ଣନାଟି ଅଧିକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଆର ତାର ଜୀବନୀ ରଚିଯିତାଗଣଓ ସେଟିଇ ବର୍ଣନା କରେଛେ ଯେ, ସାମୁଦ୍ରିକ ଯୁଦ୍ଧେ ହୟରତ ଉମ୍ମେ ହାରାମ ଇଣ୍ଡେକାଲ କରେଛେ ତା ହୟରତ ଉସମାନେର ଖିଲାଫତକାଳେ ସଂଘଟିତ ହୟରେଇ । ମୁଆବିୟାର ଯୁଗ ବଲତେ ହୟରତ ମୁଆବିୟାର ଶାସନକାଳ ବୁଝାଯ ନା, ବରଂ ଏର ଦ୍ୱାରା ସେଇ ସମୟକେ ବୁଝାନ୍ତେ ହୟରେ ସଥିନ ହୟରତ ମୁଆବିୟା (ରା.) ରୋମେର ବିରଳକେ ଏକଟି ସାମୁଦ୍ରିକ ଯୁଦ୍ଧେ ଅବତାର୍ଣ୍ଣ ହୟରେଇଲେ । ସେଇ ଯୁଦ୍ଧେ ହୟରତ ଉମ୍ମେ ହାରାମ (ରା.)-ଓ ନିଜେର ସ୍ଵାମୀ ହୟରତ ଉବାଦା ବିନ ସାମେତ (ରା.)-ଏର ସାଥେ ଯୋଗ ଦିଯେଇଲେ । ସେଇ ସାମୁଦ୍ରିକ ଯୁଦ୍ଧ ଥେକେ ଫେରାର ପଥେଇ ହୟରତ ଉମ୍ମେ ହାରାମ ଇଣ୍ଡେକାଲ କରେଇଲେ । ଆର ଏହି ଘଟନା ହୟରତ ଉସମାନ (ରା.)-ଏର ଖିଲାଫତକାଳେ ଘଟେଇଲା । (ଉମଦାତୁଳ ଫ୍ରାରୀ, ଶାରହେ ସହିହ ବୁଖାରୀ, ୧୪ତମ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୧୨୮, ଦାରେ ଆହଇୟାଲ ତୁରାସୁଲ ଆରବୀ ୨୦୦୩) (ଇରଶାଦୁସ ସାରୀ, ଶାହରହେ ସହିହ ବୁଖାରୀ, ଲେ-ଶିହାବୁଦ୍ଦିନ ଆଲ-କାସତାଲାନୀ, ୫୮ ଖଣ୍ଡ, ପୃ. ୨୩୦, ୨୦୧୦ ସନେ ବୈରତେ ମୁଦ୍ରିତ)

ଜୁନାଦାହ ବିନ ଆବୁ ଉମାଇୟା ଥେକେ ବର୍ଣିତ ହୟରେ ଯେ, ଆମରା ସଥିନ ହୟରତ ଉବାଦାର ନିକଟ ଯାଇଁ, ତଥନ ତିନି ଅସୁନ୍ତ ଛିଲେନ । ଆମରା ବଲଲାମ, ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲା ଆପନାକେ ଆରୋଗ୍ୟ ଦାନ କରନ୍ତ । ଆପଣି ଆମାଦେର କାହେ କୋନ ହାଦୀସ ବର୍ଣନା କରନ୍ତ, ଯା ଆପଣି ମହାନବୀ (ସା.)-ଏର କାହେ ଥେକେ ଶୁଣେ ଥାକବେନ, ଯେନ ଆଲ୍ଲାହ ତାଲା ଆପନାକେ

କଲ୍ୟାଣ ଦାନ କରେନ । ତିନି ବଲେନ, ମହାନବୀ (ସା.) ଆମାଦେରକେ ଡାକେନ ଆର ଆମରା ତାଁର (ସା.) ହାତେ ବୟାତାତ କରି । ସେବ କଥା ମାନାର ଶର୍ତ୍ତେ ତିନି (ସା.) ଆମାଦେର ବୟାତାତ ଗ୍ରହଣ କରେନ, ସେଇ ବିଷୟଗୁଲେ ହଲୋ- ଆମରା ଏହି କଥାଯ ବୟାତାତ ଗ୍ରହଣ କରାଇ ଯେ, ଆମରା ଆମାଦେର ସୁଖେ-ଦୁଃଖେ, ଅଭାବ-ଅନ୍ତନେ ବା ସାଚ୍ଛନ୍ଦେ ଏବଂ ଆମାଦେର ଓପର ଅନ୍ୟଦେର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଯାର କ୍ଷେତ୍ରେ ଶୁଣି ଆର ଆନୁଗତ୍ୟ କରିବ ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କ୍ଷମତାର ଜନ୍ୟ ଶାସକଦେର ସାଥେ ଲଡାଇ କରିବ ନା, ତବେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ କୁଫର ବ୍ୟତିରେକେ, ଯା ସମ୍ପର୍କେ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲାର ପଞ୍ଚ ଥେକେ ଦଲିଲ-ପ୍ରମାଣ ବିଦ୍ୟମାନ । [ସହିହ ବୁଖାରୀ, କିତାବୁଲ ଫିତାନ, ହାଦୀସ ନ-୭୦୫୫-୭୦୫୬)

ଅର୍ଥାତ୍ ସୁନ୍ପଟ୍ ନିର୍ଦେଶର ବିରଳେ କୁଫରି କରତେ ଯଦି ବାଧ୍ୟ କରା ହୟ, ତାହଲେ ଭିନ୍ନ କଥା । କିନ୍ତୁ ସେକ୍ଷେତ୍ରେ ସଥାଯଥ ଏଖତିଯାର ବା କର୍ତ୍ତୃ ଲାଭ ହଲେ ତଥନ । ସୁନାବୀ ବର୍ଣନା କରେନ, ହୟରତ ଉବାଦା ବିନ ସାମେତ (ରା.)-ଏର କାହେ ସଥିନ ଯାଇ ତଥନ ତିନି ମୃତ୍ୟୁର ଦ୍ୱାର ପ୍ରାପ୍ତ ଛିଲେନ । ଆମି କାଂତେ ଆରଙ୍ଗ କରିଲେ ତିନି ବଲେନ, ଥାମ, କାଂଦିଚ କେନ? ଆଲ୍ଲାହର କସମ! ଆମାକେ ଯଦି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିତେ ଡାକା ହୟ, ତାହଲେ ଆମି ତୋମାର ପଞ୍ଚେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବ ଏବଂ ଆମାକେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଲେ ଯଦି ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାର ଆଧିକାର ଦେଯା ହୟ ତବେ ଆମି ତୋମାର ଜନ୍ୟ ସୁପାରିଶ କରିବ ଆର ଆମାର ଯଦି କ୍ଷମତା ଥାକେ ତାହଲେ ଆମି ତୋମାର ଉପକାର ସାଧନ କରିବ । ଅତଃପର ତିନି ବଲେନ, ଆଲ୍ଲାହର କସମ! ରସ୍ତୁଲୁଲ୍ଲାହ (ସା.) ଏର କାହେ ଥେକେ ଶୋନ ସେଇ ସମସ୍ତ ହାଦୀସଇ ଆମି ବର୍ଣନା କରେଛି, ସେଗୁଲୋତେ ତୋମାଦେର ଜନ୍ୟ ମଙ୍ଗଲେର ବାଣୀ ରଯେଛେ, ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର ଏକଟି ହାଦୀସ ବ୍ୟତିରେକେ ଯା ଆଜ ମୃତ୍ୟୁଶ୍ୟଯାଯ ଆମି ତୋମାଦେରକେ ବଲେ ଯେତେ ଚାଇ । ତିନି ବଲେନ, ଆମି ରସ୍ତୁଲୁଲ୍ଲାହ (ସା.)-ଏର କାହେ ଥେକେ ଶୁନେଛି, ତିନି (ସା.)

ବଲତେନ, ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଯ, ଆଲ୍ଲାହ ବ୍ୟତିରେକେ ଉପାସନାର ଯୋଗ୍ୟ ଆର କୋନ ସନ୍ତୋ ନେଇ ଏବଂ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.) ଆଲ୍ଲାହର ରସ୍ତୁଲ, ସେଇ ବ୍ୟକ୍ତିର ଜନ୍ୟ ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲା ଆଗୁନକେ ହାରାମ ବା ନିଷିଦ୍ଧ କରେ ଦିଯେଇଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏମନ ବ୍ୟକ୍ତି ମୁସଲମାନ । (ସହିହ ମୁସଲିମ, କିତାବୁଲ ଇମାନ, ହାଦୀସ ନ-୨୯)

ଆଲ୍ଲାହ ତା’ଲା ଏହି ସାହାବୀଦେର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉନ୍ନିତ କରନ୍ତ, ଯାରା ଏମନସବ କଥା ଆମାଦେର କାହେ ପୌଛିଯେଇଲେ ଯା ଆମାଦେର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ବ୍ୟକ୍ତିର ପାଶାପାଶ ଆମାଦେର ବ୍ୟବହାରିକ ଜୀବନେର ଜନ୍ୟଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଏଥନ ଆମି କରେକଜନ ପ୍ରଯାତ ବ୍ୟକ୍ତିର ସ୍ମୃତି ଚାରଣ କରତେ ଚାଇ ଏବଂ ତାଦେର ଜାନାୟାର ନାମାୟ ପଡାବ । ଏଦେର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି ହଲେନ ସାଇଦ ସୁକିଯା ସାହେବ ଯିନି ସିରିଆର ଅଧିବାସୀ ଛିଲେନ । ଗତ ୧୮ ଏପ୍ରିଲ ତାରିଖେ ତିନି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରେନ

إِنَّا لِهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

ସଂବାଦ ବିଲମ୍ବେ ପୌଛାନୋର କାରଣେ ତାର ଜାନାୟାଓ ଦେଇରିତେ ପଡାନୋ ହଚେ ।
ମରହୂମ ସିରିଆ ଜାମା’ତେର ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠାବାନ ଏବଂ ପ୍ରୀଣ ସଦସ୍ୟଦେର ଏକଜନ ଛିଲେନ । ପାଁଚ ବର୍ଷ ବ୍ୟତିରେ ତିନି ପାବିତ୍ର କୁରାନ ଖତମ କରେଇଲେ । ଛୋଟବେଳା ଥେକେଇ ତିନି ଆରବି ବ୍ୟାକରଣେର ବିଭିନ୍ନ ନିୟମ ସମ୍ପର୍କେ ଓ ଶୁଦ୍ଧ ଭାଷାଯ କୁରାନ ତିଳାଓୟାତେ ପାରଦଶୀ ଛିଲେନ । ଅଧିକାଂଶ ଆହମଦୀଦେର ତିନି କୁରାନ ପାଠେର ସାର୍ଥିକ ନିୟମ ଶିଖାଇଲେ । ମୋହତରମ ମୂଳୀବୁଲ ହସନି ସାହେବ ତାର ଓପର ଅନେକ ଭରସା କରିଲେ । ତିନି ଆଇନ ବିଷୟେ ପଡାଶୋନା କରିଲେ ଓ ଉକିଲେର ପେଶା ତାର ପଢନ୍ତ ଛିଲ ନା । ଏଜନ୍ୟ ତିନି ଶିକ୍ଷକତାର ପେଶା ବେଛେ ନେନ ଏବଂ ଏରପର ପୁରୋ ଦେଶେ ବିଶିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷକଦେର ଏକଜନ ବଲେ ତାକେ ଗଣ୍ୟ କରା

ହୁଏ । ଦେଶେର ବିଭିନ୍ନ ଅଥ୍ୱଳେ ତିନି ଶିକ୍ଷକତା କରେଛେ ଏବଂ ହେଡ଼ମାସ୍ଟାରେର ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାର ପଦରୋତ୍ତମା ହୁଏ । ମରହମେର ତବଲୀଗ କରାର ପ୍ରବଳ ସ୍ପୃହା ଛିଲ । ସବାଇକେ ତବଲୀଗ କରନ୍ତେଣ । କମେକ ବହୁ ପୂର୍ବେ ସଖନ ଆରବୀ ଡେକ୍ସ-ଏର ପକ୍ଷ ଥେକେ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.) ଏର ଅନୁଦିତ ପୁଞ୍ଜାକାନ୍ଦି ପୁନଃମୁଦ୍ରଣ କରା ହୁଏ ତିନି ସବଙ୍ଗଲୋ ପାଠ କରେନ । ତିନି ବଲତେଣ ଯେ, ଏତ ଦୀର୍ଘକାଳ ଆହମଦୀ ଥାକାର ପର ଏଥନ ଆମି ଜାନତେ ପେରେଛି ଯେ, ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.) ଆସଲେ କୀ ବଲେ ଗେଛେ । ଏଥନ ପ୍ରଥମବାରେର ମତୋ ଆମି ଜାମା'ତେର ଗୁରୁତ୍ବ ଅନୁଧାବନ କରାଇ । ଏଥନ ଆମି ପ୍ରକୃତ ଇସଲାମ-ଆହମଦୀୟାତ ସମ୍ପର୍କେ ନତୁନଭାବେ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରାଇ । ତାର ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ର ଆର ସାମାଜିକତା ଏବଂ ଉଦାରତା ଓ ଆତ୍ମଭିମାନ ଆର ଆତ୍ମସମ୍ମାନବୋଧ ଏବଂ କୋନ ପ୍ରତିଦାନେର ଆଶା ଛାଡ଼ାଇ ଅନ୍ୟଦେର ସାହାଯ୍ୟ କରାର ଗୁଣବଳୀ ସମ୍ପର୍କେ ତାକେ ଯାରା ଜାନେ ତାଦେର ସବାଇ ଉଲ୍ଲେଖ କରେଛେ ଏବଂ ତାରା ଏତେ ବେଶ ପ୍ରଭାବିତ ଛିଲ । ତାର ପରିଚିତ ସବାର ତାର ଏସବ ଗୁଣବଳୀର କାରଣେଇ ତାର ପ୍ରତି ଭାଲୋବାସା ଛିଲ । ତିନି ନିଜେର କାଜେ ମଧ୍ୟ ଥାକନ୍ତେ । ସର୍ବଦା ହାସିମୁଖେ ଥାକନ୍ତେ । ଶ୍ରେଷ୍ଠବନ ପିତା ଏବଂ ନିଷ୍ଠାବାନ ସ୍ଵାମୀ ଛିଲେନ । ତାର ବନ୍ଧୁତ୍ବର ଗଣ୍ଡ ଅନେକ ପ୍ରସାରିତ ଛିଲ । ନାମାୟ ଏବଂ ଇବାଦତେ ନିଯମିତ ଛିଲେନ । ସଖନଟ କୋନ ଅର୍ଥ ପେତେନ, ତାଥେକେ ଚାଁଦା ଆଦାୟ କରେନ । ଅନେକ ସମୟ ନିଜେର ପୁରୋ ଟାକାଇ ଚାଁଦା ହିସେବେ ଦିଯେ ଦିତେନ । ତିନି ଶୋକ ସନ୍ତଞ୍ଜ ପରିବାରେ ତିନ ପୁତ୍ର ଏବଂ ତିନ କନ୍ୟା ରେଖେ ଗେଛେ । ତାର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ମୁହାମ୍ମଦ ସାହେବ ଏବଂ କନିଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଜାଲାଲ ଉଦ୍ଦିନ ସାହେବ ଆହମଦୀ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ତାର ପ୍ରତି କୃପା ଏବଂ କ୍ଷମାର ଆଚରଣ କରନ୍ତ । ତାର ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉନ୍ନୀତ କରନ୍ତ । ଆର ତାର

ସନ୍ତାନଦେର ପକ୍ଷେ ତାର ଦୋୟାସମୂହ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସନ୍ତାନଦେରେ ଓ ସତ୍ୟ ଚେନାର ତୌଫିକ ଦାନ କରନ୍ତ ।

କରନ୍ତ ଆର ତାର ଦୋୟା ଏବଂ ନେକ ଇଚ୍ଛା ସମୂହ ତାର ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଓ ନିକଟାତ୍ମୀୟର ପକ୍ଷେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଜାନାୟା ହଲୋ, ତିଉନିସିଯାର ମୋକାରମ ଆତ୍ମତୈୟବ ଆଲ ଉବାୟଦି ସାହେବେର । ଗତ ୨୬ ଜୁନ ତାରିଖେ ୭୦ ବହୁର ବୟସେ ତିନି ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରେନ, *إِنَّا إِلَهٌ وَإِنَّا إِلَهٌ رَّاجِفُونَ* ତିନି ନିଜ ଗ୍ରାମେ ଏକମାତ୍ର ଆହମଦୀ ଛିଲେନ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିଷ୍ଠାବାନ ଏବଂ ଜାମା'ତ ଓ ଯୁଗ ଇମାମେର ପ୍ରତି ଭାଲୋବାସା ପୋଷଣକାରୀ ଆର ଖିଲାଫତେର ପ୍ରତି ଭାଲୋବାସା ପୋଷଣକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଛିଲେନ । ତିନି ନିଜେର ପ୍ରାୟ ପୁରୋ ଜୀବନ ବିଭିନ୍ନ ମସଜିଦେ ଅତିବାହିତ କରେଛେ । ପବିତ୍ର କୁରାନେର ପ୍ରେମିକ ଛିଲେନ । ଅନେକ ବେଶି ଯିକରେ ଇଲାହୀତେ ରତ ଥାକନ୍ତେ । ଜାମା'ତ ସମ୍ପର୍କେ ଜାନାର ପର ବିଲମ୍ବ ନା କରେ କେନ୍ଦ୍ରେ ପୌଛେନ ଏବଂ ତଂକ୍ଷଣାୟ ବୟାପାତ କରେନ । ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମଓଉଦ (ଆ.)-ଏର କବିତାର ପ୍ରେମିକ ଛିଲେନ । ଜୁମୁଆର ନାମାୟ ଆଦାୟେର ଜନ୍ୟ ପ୍ରାୟ ପାଁଚ ଘନ୍ଟା ରେଲ ଗାଡ଼ିତେ ସଫର କରେ କେନ୍ଦ୍ରେ ଯେତେନ । ଅନେକ ସାହସୀ ମାନୁଷ ଛିଲେନ । ଯାର ସାଥେଇ ସାକ୍ଷାତ୍ ହତୋ ତାକେ ଆହମଦୀୟାତେର ସାଥେ ପରିଚିତ କରାନ୍ତେ । ନିଜେର ପରିବାର ଏବଂ ସମାଜେର ପକ୍ଷ ଥେକେ ତାର ଓପର ଅନେକ ଚାପ ଛିଲ । କିନ୍ତୁ ତିନି ତାର ଟେମାନେ ଦୃଢ଼ିତ ଥାକେନ । ବୟାପାତେର ପ୍ରଥମ ଦିନେଇ ମନ ଖୁଲେ ଚାଁଦା ଦେଯା ଆରଣ୍ଟ କରେନ । ତିନି ସଖନ ଓସିଯାତେର ବ୍ୟବସ୍ଥାପନ ସମ୍ପର୍କେ ଜାନତେ ପାରେନ ତଥନ ସାଥେ ସାଥେଇ ଓସିଯାତେ କରେନ । ଯୁବକଦେର ଆର୍ଥିକ କୁରବାନୀତେ ଉଦ୍ଧବ୍ଦ କରନ୍ତେ ଆର ବଲତେନ, ଆର୍ଥିକ କୁରବାନୀର କଳ୍ୟାଣେ ଆମାର ଧନସମ୍ପଦେ ଅନେକ ବରକତ ସୃଷ୍ଟି ହେଁଥେ । ମରହମ ବାୟତୁଲ୍ଲାହର ହଜ୍ଜ କରାର ଓ ତୌଫିକ ଲାଭ କରେନେ । ଜାମା'ତ ଏବଂ ଖିଲାଫତେର ପ୍ରେମିକ ଛିଲେନ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ତାର ପ୍ରତିତ କୃପା ଏବଂ ମାଗଫିରାତ ତାଲ୍ଲା ତାର ପ୍ରତିତ କୃପା ଏବଂ ମାଗଫିରାତ

ତୃତୀୟ ଜାନାୟା ହଲୋ, ଶ୍ରଦ୍ଧେଯା ଆମାତୁର୍ଶ ଶକୁର ସାହେବୀର, ଯିନି ହ୍ୟରତ ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ସାଲେସ (ରାହେ.)-ଏର ସବଚେଯେ ବଡ଼ କନ୍ୟା ଛିଲେନ । ୩ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ତାରିଖେ ତିନି ୭୯ ବହୁର ବୟସେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରେନ, *إِنَّا إِلَهٌ وَإِنَّا إِلَهٌ رَّاجِفُونَ* ଯେମନଟି ଆମି ବଲେଛି, ତିନି ହ୍ୟରତ ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ସାଲେସ (ରାହେ.)-ଏର କନ୍ୟା ଛିଲେନ । ଏଦିକ ଥେକେ ହ୍ୟରତ ମୁସଲେହ ମଓଉଦ (ରା.)-ଏର ପୌତ୍ର ଛିଲେନ ଆର ନାନା-ବାଢ଼ିର ଦିକ ଥେକେ ହ୍ୟରତ ନ୍ୟୋବ ମୋବାରେକା ବେଗମ ସାହେବା (ରା.) ଏବଂ ହ୍ୟରତ ନ୍ୟୋବ ମୋହମ୍ମଦ ଆଲୀ ଖାନ ସାହେବ (ରା.)-ଏର ଦୌହିତ୍ରୀ ଛିଲେନ । ୧୯୪୦ ସନ୍ଦେଶ ଏଣ୍ଟିଲ ମାସେ ତିନି କାଦିଯାନେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରେନ । ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା କାଦିଯାନେ ଗ୍ରହଣ କରେନ । ଏରପର ଲାହୋର ଥେକେ ବିଏଡ କରେନ । ତାର ଦୁଁବିଯେ ହୁଏ । ପ୍ରଥମେ ତାର ବିଯେ ହେଁଥିଲ ନବାବ ଆଦୁଲ୍ଲାହ ଖାନ ସାହେବେର ପୁତ୍ର ଶାହେଦ ଖାନ ସାହେବେର ସାଥେ । ଏହି ଘରେ ତାର ସନ୍ତାନଦେର ମଧ୍ୟେ ରଯେଛେ ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଏବଂ ତିନ କନ୍ୟା । ତାର ଏକ ଛେଳେ ଆମେର ଆହମଦ ଖାନ ଓ୍ୟାକେଫେ ଜିନ୍ଦେଗୀ ଏବଂ ବର୍ତମାନେ ତାହରୀକେ ଜାଦୀଦେ କାଜ କରେନ । ବର୍ତମାନେ ତାର ଦୁଁଜନ ଦୌହିତ୍ରୀ ଜାମେୟାତେ ଶିକ୍ଷାଗ୍ରହଣ କରାଇ । ତାର ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଯେ ହେଁଥିଲ ଡାକ୍ତାର ମିର୍ୟା ଲେଇକ ସାହେବେର ସାଥେ । ଏହି ଘରେ କୋନ ସନ୍ତାନାଦି ନେଇ । ତିନି ଜାମା'ତେର ବଡ଼ କୋନ ପଦେ ଖିଦମତେର ସୁଯୋଗ ପାନ ନି ବଟେ କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣଭାବେ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ଜାମା'ତେର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ବା ଲାଜନା ଇମାଇଲ୍ଲାହର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗେ ତାର କାଜ କରାର ସୁଯୋଗ ହେଁଥେ । ଯାରା ତାର ସମ୍ପର୍କେ ଲିଖେଛେ ତାଦେର ପ୍ରତ୍ୟେକେଇ ଏକଥା ଲିଖେଛେ ଯେ,

ଗଭୀର ସହ୍ୟୋଗିତାର ପ୍ରେରଣା ନିଯୋ ବିନ୍ଦୟେର ସାଥେ ତିନି ଆମାଦେର ସାଥେ କାଜ କରନ୍ତେନ । ଲେଖାପଡ଼ାର କାଜେର ପ୍ରତିଓ ତାଁର ଆଗ୍ରହ ଛିଲ । ତିନି ହ୍ୟରତ ଆମାଜାନେର ଜୀବନଚରିତଓ ଲିଖେଛେ । ନବାବ ମୋବାରେକା ବେଗମ ସାହେବୋ (ରା.) ସମ୍ପର୍କେଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆରେକଟି ପୁନ୍ତକ “ମୋବାରେକା କି କାହାନୀ ମୋବାରେକା କି ଯବାନୀ” (ଅର୍ଥାତ୍, ମୋବାରେକା ବେଗମେର ଭାଷାଯ ମୋବାରେକାର କାହିନୀ) ଲିପିବନ୍ଦ କରେଛେ । ତିନି ତୃତୀୟ ଏକଟି ବହିଓ ରଚନା କରେନ ଯାର ପାଞ୍ଚଲିପି ପ୍ରତ୍ତତ ହୟେଛେ କିନ୍ତୁ ପରିସ୍ଥିତିର କାରଣେ ପ୍ରକାଶିତ ହୟ ନି, ଯା ହ୍ୟରତ ମିର୍ଯା ଶରୀଫ ଆହମଦ ସାହେବ (ରା.)-ଏର ସହଧର୍ମି ହ୍ୟରତ ବୁଝ୍ୟନବ ସାହେବୋ (ରା.)-ଏର ଜୀବନୀ ଓ ଜୀବନଚରିତ ସମ୍ପର୍କିତ । ଅତଏବ ଏହଲୋ

ଲାଜନାଦେର ଜନ୍ୟ ତାର ଖୁବଇ ଭାଲୋ ତିନଟି ପୁନ୍ତକ ବା ସାହିତ୍ୟ ।

ତାର ଦୌହିତ୍ରୀ ମାଲାହାତ ବଲେନ, ଆମାର ନାନୀ ସର୍ବଦା ଏକଥା ବଲତେନ ଯେ, ହ୍ୟରତ ଖୀଳିଫାତୁଲ ମସୀହ ସାଲେସ (ରାହେ.) ବଲେଛିଲେନ, ସର୍ବଦା ହାସି ମୁଖେ ଥେକୋ, କେନନା ଏଟି ସଦକା-ସ୍ଵରୂପ । ତିନି ବଲେନ, ତାଇ ଆମି ତାକେ ଦେଖେଛି, ଅନ୍ତିମ ବ୍ୟଧିତେବେ ଅନ୍ୟଦେର ଦିକେ ହାସିମୁଖେ ତାକାତେନ ଆର କଟ୍ଟେର ମାଝେଓ ତାର ମୁଖେ ହାସି ଲେଗେଇ ଥାକତୋ । ତାର ରୋଗ ଅନେକ କଷ୍ଟଦାୟକ ଛିଲ । ଶେମେର ଦିକେ ଜାନା ଯାଯ ଯେ, ତାର କ୍ୟାନସାର ହୟେଛେ, କିନ୍ତୁ ପରମ ଧୈର୍ୟ ଓ ଦୃଢ଼ ମନୋବଲେର ସାଥେ ତିନି ତା ସହ୍ୟ କରେଛେ ।

ଏକଥା ସର୍ବଦା ହ୍ୟରତ ଖୀଳିଫାତୁଲ ମସୀହ ସାଲେସ (ରା.)-ଓ ବଲତେନ ଯେ, ତିନି ଏକାନ୍ତ ଧୈର୍ୟର ସାଥେ ସକଳ କଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କରେଛେ ।

ଆଜ୍ଞାହ ତାଙ୍କ ତାର ପ୍ରତି କ୍ଷମା ଏବଂ ଦନ୍ୟାର ଆଚରଣ କରନ୍ତ ଏବଂ ତାର ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି ଏବଂ ପରବତୀ ପ୍ରଜନ୍ୟକେଓ ସର୍ବଦା ଖିଲାଫତ ଓ ଜାମା'ତେର ସାଥେ ସମ୍ପର୍କ ରକ୍ଷା କରାର ତୌଫିକ ଦାନ କରନ୍ତ, ଆମୀନ ।

ଆରେକଟି କଥା ରଯେ ଗେଛେ, ଆଜ ଯେହେତୁ ଖୋଦାମୁଲ ଆହମଦୀୟା ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟର ଇଜତେମା ଆରଭ୍ର ହଚେ ତାଇ ଜୁମୁଆ ଏବଂ ଆସରେ ନାମାୟ ଜମା ହବେ ।

(ଆଲ ଫ୍ୟଲ ଇନ୍ଟାରନ୍ୟାଶନାଲ,
୨୭ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୧୯, ପୃ. ୫-୯)

ଏଲାନ

ଆସସାଲାମୁ ଆଲାଇକୁମ

ଆଗାମୀ ୧୫ ଥେବେ ୧୯ ଡିସେମ୍ବର ୨୦୧୯ ରୋଜ ରବିବାର ଥେକେ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରତିବାର ୫ ଦିନ ବ୍ୟାପି ଓୟାକଫେ ନଓ ବିଶେଷ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କୋର୍ସ-୨୦୧୯ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହତେ ଯାଚେ, ଇନଶାଆଜ୍ଞାହ । ଉକ୍ତ ଓୟାକଫେ ନଓ ବିଶେଷ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କୋର୍ସ- ଏ ଯେ ସକଳ ଓୟାକଫେ ନଓ ଛେଲେରା ଏବହର ୫ମ ଶ୍ରେଣୀ (ପିଏସସି) ଓ ୮ମ ଶ୍ରେଣୀ (ଜେଏସସି) ପରୀକ୍ଷାୟ ଦିଯ଼େଛେ ତାରାଇ ଶୁଭମାତ୍ର ଏହି ଓୟାକଫେ ନଓ ବିଶେଷ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କୋର୍ସେ ଅଂଶ୍ଵରହଣ କରତେ ପାରବେନ । ଅଂଶ୍ଵରହଣ କାରୀଦେର ନାମ କେନ୍ଦ୍ରେ ପାଠାନୋର ଜନ୍ୟ ବିମେଶଭାବେ ଅନୁରୋଦ କରା ଯାଚେ ।

ନାମ:

ଓୟାକଫେ ନଓ ନାମ୍ବାର: , ପିତାର ନାମ:

ପିତାର ମୋବାଇଲ ନଂ: , ମାତାର ନାମ:

ମାତାର ମୋବାଇଲ ନଂ: , ଜାମାତ:

ଉକ୍ତ ନାମେର ତାଲିକା ଆଗାମୀ ୩୦-୧୦-୧୯୨୨ ତାରିଖେ ମଧ୍ୟେ କେନ୍ଦ୍ରେ ପାଠାନୋର ଜନ୍ୟ ଅନୁରୋଦ କରା ଯାଚେ ।

ନାମ ପାଠାନୋ ଯାବେ: ୧. Email: waqfenaubd@gmail.com

୨. Whatsapp: 01918 300 156

୩. Waqfenau BD Group

ଆବୁଲ ଆତା ମାମୁନ

ଓୟାକଫେ ନଓ ବିଶେଷ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କୋର୍ସ-୨୦୧୯

ମୋବାଇଲ: ୦୧୬୧୮ ୩୦୦ ୧୦୦

“দোয়া করুণিয়াত আল্লাহ্ তা’লার অঙ্গিতের প্রমাণ”

মাওলানা শরীফ আহমদ, মুরবী সিলসিলাহ্

কুরআন করিমের সূরা বাকারার ১৮৭ নং
আয়াতে আল্লাহতা’লা বলেন,

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادٌ عَنْ فِي قَرِيبٍ
أَجِيبْ دُعَوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَاهُ
فَلْيَسْتَجِئُوا إِنَّ وَيْوَمَنَا فِي لَعْنَاهُ
يَرْسَدُونَ

অর্থাৎ “আর আমার বান্দাগণ যখন আমার
সম্বন্ধে তোমাকে জিজ্ঞাসা করে, তখন তুমি
তাদেরকে বলে দাও, আমি নিকটেই আছি।
আমি প্রার্থনাকারীর (দোয়াকারীর) প্রার্থনার
উত্তর দেই যখন সে আমার নিকট প্রার্থনা
করে। সুতরাং তারাও যেন আমার ডাকে
সাড়া দেয় এবং আমার প্রতি ঈমান আনয়ন
করে, যাতে তারা সঠিক পথ প্রাপ্ত হয়।”

এই আয়াতের ব্যাখ্যা করতে গিয়ে হ্যরত
ইমাম মাহদী (আ.) বলেন, “দোয়া
করুণিয়াত আল্লাহ তা’লার অঙ্গিতের
শক্তিশালী প্রমাণ। বস্তুত আল্লাহতা’লা
একস্থানে বলেন “যখন আমার বান্দারা
তোমার নিকট আমার সম্পর্কে প্রশ্ন করে
যে, আল্লাহ্ কোথায় আর আল্লাহ্ যে আছে
এর প্রমাণ কি? তুমি বলে দাও, তিনি অতি
নিকটে এবং এর প্রমাণ হচ্ছে যখন কোন
দোয়াকারী আমাকে ডাকে, আমি তাঁর
ডাকে সাড়া দেই।” এই উত্তর পুণ্যবানগণ
কখনো স্বপ্নের মাধ্যমে পায় এবং কখনো
পায় কাশ্ফ বা দিব্যদর্শন ও ইলহামের
মাধ্যমে। এ ছাড়া দোয়ার মাধ্যমে আল্লাহ্

তা’লার কুদরত ও শক্তির প্রকাশ হয়ে
থাকে, যার মাধ্যমে জানা যায় যে, তিনি
সর্বশক্তিমান এবং সকল সমস্যা দূর
করেন। মোটকথা, দোয়া বড় সম্পদ ও
শক্তি। কোরআন শরিফের অনেক স্থানে
দোয়ার কথা বর্ণিত হয়েছে এবং এরপে
লোকদের কথা ও বর্ণিত হয়েছে যারা
দোয়ার মাধ্যমে নিজেরা বিপদ থেকে মুক্তি
লাভ করেছেন। আলায়াহেস সালামগণের
জীবনের শিকড় ও তাদের সফলতার
একমাত্র মাধ্যম হচ্ছে দোয়া। অতএব
আমি তোমাদেরকে উপদেশ দিচ্ছি,
নিজেদের ঈমান ও আমলের শক্তি বৃদ্ধির
জন্য তোমরা দোয়ায় রত থাক। দোয়ার
মাধ্যমে এরূপ পরিবর্তন হবে যা, আল্লাহর
ফজলে ‘খাতামা বিল খায়ের’ হয়ে যাবে।
(মলফুয়াত, সপ্তম খন্ড, পঃ: ২৬৮, ২৬৯)

হ্যরত মসীহ মাওউদ (আ.) জামা’তের
সদস্যবৃন্দ আমরা যারা আজকে এখানে
বসে আছি, এটি আমদের জন্য
সৌভাগ্যের বিষয়। আমরা যেন সর্বদা
দোয়ায় রত থাকি।

দোয়া একটি আরবী শব্দ। এর মূল অর্থের
দিক থেকে বলা যায় যে, এটি দ্বারা কোন
কিছু চাওয়াকে বুঝায়। ব্যাপক অর্থে এটির
মানে হচ্ছে- চাওয়া, কামনা করা এবং
সাহায্য প্রার্থনাও হতে পারে। পরিভাষার
দিক থেকে দোয়ার অর্থ হচ্ছে- নিজের
বিপদ থেকে উদ্ধারের জন্য আল্লাহর কাছে

সাহায্য যাচণা করা এবং তাঁর নিকট
সাহায্য প্রার্থনা করা। দোয়া করার ফলে
আল্লাহ্ তা’লা এবং বান্দার মাঝে এক
ধরণের গভীর সম্পর্ক সৃষ্টি হয়ে যায়, যা
দ্বারা দ্বীন ও দুনিয়া দুটিই লাভ হয়। পবিত্র
কুরআন আল্লাহ্ তা’লা বলেন,

قُلْ مَا يَعْبُوا بِكُمْ رِبِّ الْوَلَادَعَوْ كُمْ
فَقَدْ كَذَبْتُمْ فَسُوفَ يَكُونُ لِزَامًا

অনুবাদ: তুমি (অবিশ্বাসীদেরকে) বল,
তোমরা দোয়া না করলে আমার
প্রভু-প্রতিপালক তোমাদের মোটেও গ্রাহ্য
করবেন না। যেহেতু তোমরা (এ বাণীকে)
প্রত্যাখ্যান করেছ, কাজেই এর শাস্তি
অবশ্যই তোমাদের পিছু লেগে থাকবে।”
(সূরা ফুরকানঃ ৭৮)

মা ইয়াবাউ বিকুম-এর অনেক গুলো অর্থ
হতে পারে। আল্লাহ্ তা’লা বলছেন, যদি
তোমাদের দোয়াই না থাকে, তাহলে মনে
রেখো, আমি তার পরওয়া করি না, কিছুই
মনে করি না, গ্রাহ্য করি না বা তাকে কিছুই
জ্ঞান করি না, অথবা আমি তাকে কোনই
মূল্য দেই না বা তার কোন গুরুত্ব আছে
বলে মনে করি না অথবা তাকে কোনরূপ
সন্মান করি না (লেইন এবং মুফরাদাত)।

অতএব প্রিয় পাঠক! দোয়া এমন একটি
মাধ্যম যা মানুষকে তার মন্দ কাজ থেকে
সুরক্ষা করে, পাপ থেকে বিরত রাখে,

ନେକିତେ ଅଗ୍ରଗମୀ କରେ । ଆର ତାକେ ଖୋଦା ଲାଭେ ପଥ ପଦଶର୍ଣ କରେ ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହର ପ୍ରିୟ-ବାନ୍ଦାଦେର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ । ଏ କାରଣେ ଆମାଦେର ପ୍ରିୟ ନବୀ ହସରତ ମୋହାମ୍ଦ (ସା.) ମାନବ ଜୀବନେର ଏମନ କୋନ ଦିକ ନେଇ, ଯାର ବ୍ୟାପାରେ ଦୋଯା କରାର ଶିକ୍ଷା ଦେନନି । ଏମନ କି ତିନି (ସା.) ବଲେଛେ, “ଯଦି ଜୁତାର ଏକଟି ଫିତାର ପ୍ରୋଜନ୍ତ ହୁଏ, ତାହଲେଓ ତା ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ନିକଟ ଚାଓ” ।

ହସରତ ଆବୁ ହୁରାୟରା (ରା.) ଥିକେ ବର୍ଣ୍ଣିତ, ରସ୍ମୁଳ କରିମ (ସା.) ବଲେଛେ, “ନାନା ପ୍ରକାର ଦୁଃଖ କଟେ, ଦୁନିଆର ଖାରାପ ପରିଣତି, ଦୁର୍ଭାଗୀ ଓ ଶକ୍ତିଦେର ଘୋର ବିଦେଶୀଅତ୍ମକ ଆକ୍ରମଣ ଥିକେ ତୋମରା ଆଲ୍ଲାହର ଆଶ୍ରୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।” [ବୁଖାରୀ]

ଏ ଯୁଗେର ପ୍ରତ୍ୟାଦିଷ୍ଟ ମହାପୁରୁଷ ହସରତ ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.)-ଏର ଜୀବନେ ଦୋଯା କବୁଲିଯାତେର ଅସଂଖ୍ୟ ଘଟନା ଆମରା ଦେଖିତେ ପାଇ । ତିନି (ଆ.) ଯେ ସକଳ ବିଷୟେ ଦୋଯା କରେ ଗେଛେ, ତା ଏଥିନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହଞ୍ଚେ ଆର ଭବିଷ୍ୟତେଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହତେ ଥାକବେ, ଇନଶା'ଲ୍ଲାହ । ମୌଳବୀ ମୋହାମ୍ଦ ଆଲୀ ସାହେବେର ଘଟନା: ହସରତ ଆକଦାସ (ଆ.) ବଲେନ,

“ପ୍ଲେଗେର ପ୍ରବଳ ଆକ୍ରମଣେର ସମୟ କାଦିଯାନେଓ ସଥିନ ପ୍ଲେଗ ବିଦ୍ୟମାନ ଛିଲ, ସେଇ ସମୟ ମୌଳବୀ ମୋହାମ୍ଦ ଆଲୀ ସାହେବ ଏମ. ଏ କଠିନ ଜ୍ଞାରେ ଆକ୍ରମଣ ହଲେନ ଆର ତାର ସନ୍ଦେହ ହଲ ଯେ, ଏଟା ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ପ୍ଲେଗ । ତଥିନ ମୃତ୍ୟୁପଥ୍ୟାତ୍ମୀର ନ୍ୟାୟ ତିନି ଓସିଯିତ କରେ ଦେନ ଏବଂ ମୁହୂର୍ତ୍ତୀ ମୋହାମ୍ଦ ସାଦେକ ସାହେବକେ ସବକିଛୁ ବୁଝିଯେ ଦେନ । ଅଥଚ ତିନି ଆମାର ଘରେର ଏକଟି ଅଂଶେ ବସବାସ କରିବିଲେ, ଯେ ଘରେର ବ୍ୟାପାରେ ଖୋଦାତା'ଲା ଏ ଇଲହାମ କରେଛେ- “ଇନ୍ନି ଓୟାହାଫେଜୁ କୁଲ୍ଲା ମାନ ଫିନ୍ଦାର” । ତଥିନ ଆମି ତାକେ ଦେଖାର ଜନ୍ୟ ଗେଲାମ ଏବଂ ତାକେ ବିଚିଲିତ ଓ ଭିତ ଦେଖେ ବଲଲାମ, “ଯଦି ଆପଣି ପ୍ଲେଗେ

ଆକ୍ରମଣ ହେ, ତାହଲେ ଆମି ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଆର ଆମାର ଇଲହାମେର ଦାବି ଭୁଲ । ଏଟା ବଲେ ଆମି ତାର କପାଳେ ହାତ ରାଖିଲାମ । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ତଥିନ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଲେନ, ସ୍ପର୍ଶ କରାର ସାଥେ ସାଥେ ତାର ଦେହ ଏମନ ଶିତଳ ଅନୁଭୂତ ହଲ ଯେନ ଜ୍ଞାରେର ନାମ ଓ ନିଶାନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାହିଁ ।”

ସୁତରାଂ ହ୍ୟୁର (ଆ.)-ଏର ନିଜେର ଇଲହାମେର ପ୍ରତି ଏରପ ଦୃଢ଼-ବିଶ୍ୱାସ ଛିଲ ଯେ ତିନି ଏଟା କଲ୍ପନାଓ କରତେ ପାରେନ ନି ଯେ, ତା'ର ଘରେଓ ପ୍ଲେଗେର ଘଟନା ଘଟିଲେ ପାରେ ।

ହସରତ ଇବନେ ଆବାସ (ରା.) ଥିକେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେବେ ଯେ, ବିପଦେର ସମୟ ନବୀ କରିମ (ସା.) ଦୋଯା କରିବିଲେ, “ଲା-ଇଲାହା ଇଲାଲାହୁଲ ଆଲୀମୁଲ ହାଲୀମ, ଲା-ଇଲାହା ଇଲାଲାହ ଇଲାଲାହ ଇଲାହ ରାବୁଲ ଆରଶିଲ ଆୟୀମ, ଲା-ଇଲାହା ଇଲାଲାହ ଇଲାହ ରାବୁଲ ସାମାଓସାତେ ଓୟା ରାବୁଲ ଆରଯି ଓୟା ରାବୁଲ ଆରଶିଲ କାରୀମ ।”

ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲ୍ଲାହ ଛାଡ଼ା କୋନ ଉପାସ୍ୟ ନେଇ, ଯିନି ସର୍ବଜ୍ଞ ଓ ଧୈର୍ୟଶୀଳ । ତିନି ବ୍ୟତିତ କୋନ ମାବୁଦ ନେଇ, ତିନି ବିଶାଳ ଆରଶେର ଅଧିପତି । ତିନି ଛାଡ଼ା କୋନ ଇଲାହ (ଉପାସ୍ୟ) ନେଇ । ତିନି ଆକାଶମାଳା ଓ ପୃଥିବୀର ଅଧିପତି ଏବଂ ମହାନ ଆରଶେର ପ୍ରଭୁ ।” [ବୁଖାରୀ]

ସୁତରାଂ କେଉଁ ଯଦି ନିଜେର ଚରମ ବିପଦେର ସମୟ ହସରତ ରସ୍ମୁଳ କରିମ (ସା.) ଏର ଏହି ଦୋଯା କାକୁତି ମିନତିର ସାଥେ କରେ, ତୋ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଅବଶ୍ୟଇ ତାକେ ସେ ବିପଦ ଥେକେ ଉନ୍ଦରାକରିବିଲେ । କେନନା, ଯଦି କେଉଁ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ପ୍ରିୟ-ବାନ୍ଦା ହୁଁ ଯାଇ, ତୋ ଆଲ୍ଲାହ ତାର ବିପଦେ ଅବଶ୍ୟଇ ତାକେ ତାର ଫେରେଶ୍ତା ଦ୍ୱାରା ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ- ଅତୀତେ କରେଛେ, ବର୍ତ୍ତମାନେଓ କରିବେନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତେଓ କରତେ ଥାକିବେନ, ଇନଶା'ଲ୍ଲାହ ।

ଫଜଲ ଓ ଅନୁଗ୍ରହ ଲାଭେର ସହଜତମ ପଦ୍ଧତି ହଲେ ଦୋଯା । ଦୋଯାର ସ୍ଵାଦ ପେତେ ହଲେ ଯା ଆବଶ୍ୟକ ତା ହଞ୍ଚେ ବିନ୍ୟା ହତେ ହବେ ।

ବ୍ୟାକୁଲତା ଓ ବିଗଲିତ ଚିତ୍ତେ କାକୁତି-ମିନତି କରତେ ହବେ । ଯେ ଦୋଯା ବିନ୍ୟ, କାକୁତି-ମିନତି ଓ କାଳୀ ସମ୍ବଲିତ, ତା ଆଲ୍ଲାହର ଫଜଲକେ ଅକର୍ଷଣ କରେ ଏବଂ ଗୃହିତ ହୁଁ ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୌଛାଯ । (ଆଲ ହାକାମ: ୨୪ ଆଗଷ୍ଟ, ୧୯୦୩)

ତିନି (ଆ.) ଆରୋ ବଲେନ, “ମନେ ରାଖିବେ! ଦୋଯା ସେଇ ଅତ୍ର ଯା ଏ ଯୁଗେ ବିଜୟ ଲାଭ କରତେ ଜନ୍ୟ ଆମାକେ ଆକାଶ ଥେକେ ଦୋଯା ହେବେ । ଆର ହେ ଆମାର ବନ୍ଦୁଗଣ! ତୋମରା କେବଳ ଏ ଦୋଯାର ଅତ୍ର ଦିଯେଇ ଯୁଦ୍ଧେ ବିଜୟ ଲାଭ କରତେ ପାରିବେ (ତାଯକିରାତୁଶ ଶାହାଦାତାଈନ) ।

ପ୍ରିୟ ଭାଇ ଓ ବୋନେରା! ଦୋଯା କବୁଲିଯାତେର ଜ୍ଞାନ୍ତ-ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ । ଖଲିଫାତୁଲ ମସିହ ଆଓୟାଲ ହସରତ ମୌଳାନା ଆଲହାଜ୍ଞ ହେକିମ ନୂର୍ମଦୀନ (ରା.)-ଏର ମାବୋ ଆମରା ଅସଂଖ୍ୟ ଘଟନା ଦେଖିଲେ ପାଇ । ସମୟେର ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରେଖେ ଏଥାନେ କେବଳ ଏକଟି ଘଟନା ପାଠକଗଣେର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଇ । ଆଶାକରି ତା ଆମାଦେର ସକଳେର ଈମାନେର ଉନ୍ନତିର କାରଣ ହେ । ହସରତ ଖଲିଫାତୁଲ ମସିହ ଆଓୟାଲ (ରା.)-ଏର ଯୁଗେର ଏକଟି ଘଟନା । ଚୌଧୁରୀ ହାକିମ ଦ୍ୱାରା ସାହେବ ବୋର୍ଡି-ଏର ଏକଜନ ଚାକୁରୀଜୀବି ଛିଲେନ । ତାର ଶ୍ରୀ ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନେର ଜନ୍ମ ଦୋଯାର ସମୟ ଖୁବ ସମସ୍ୟାର ମାବୋ ଛିଲେନ । ବିପଦସଂକୁଳ ଏହି ଅବସ୍ଥାଯ ରାତ ପ୍ରାୟ ୧୨ ଟାର ସମୟ ତିନି ହସରତ ଭବିଷ୍ୟତେ ଆକାଶମାଳା (ରା.)-ଏର କାହେ ଯାନ । ତା'ର ଘରେର ଦରଜାଯ କଡ଼ା ନାଡ଼େନ । ଶବ୍ଦ ଶୁଣେ ଭିତର ଥେକେ ଜିଙ୍ଗାସା କରେନ- କେ? ପ୍ରବେଶେର ଅନୁମତି ପାଓୟାର ପର ଘରେ ପ୍ରବେଶ କରେ ତିନି ଓ ତାର ଶ୍ରୀର ସମସ୍ୟାର କଥା ବଲେନ ଏବଂ ଦୋଯା ଚାନ । ହ୍ୟୁର (ରା.) ତାଡ଼ାତାଡ଼ି ଉଠେନ ଏବଂ ଭିତରେର ଘର ହତେ ଏକଟି ଖେଜୁର ଏନେ ସେଟିତେ ଦୋଯା ପଡ଼େ ତାର କାହେ ଦେନ ଏବଂ ବଲେନ- ଏଟି ତୋମାର ଶ୍ରୀକେ ଏଥନେ ଖାଇଯେ ଦିବେ ଆର ସନ୍ତାନ ଭୂମିଷ୍ଟ ହଲେ ଆମାକେଓ ସଂବାଦ ଜାନାବେ ।

ଚୌଧୁରୀ ହାକୀମ ଦୀନ ସାହେବ ବର୍ଣନା କରେନ, ଆମି ଫେରତ ଏସେ ଶ୍ରୀକେ ଖେଜୁର ଖାଇସେ ଦେଇ ଏରପର କିଛୁକ୍ଷଣ ପରେଇ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାର ଫଜଳେ ସନ୍ତାନ ଭୂମିଷ୍ଟ ହୟ । ତତକ୍ଷଣେ ରାତ ଅନେକ ଗଭୀର ହୟେ ଗେଛେ ଆମି ଚିନ୍ତା କରଲାମ, ଏତ ରାତେ ଭୂଯିରକେ ଦିତୀୟବାର ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର ସଂବାଦ ଦେଓୟାର ଜନ୍ୟ ସଜାଗ କରା ଠିକ ହବେ ନା । ଫଜରେର ନାମାୟେ ଉପସ୍ଥିତ ହୟେ ବଲଲାମ, ଖେଜୁର ଖାଓୟାନୋର କିଛୁକ୍ଷନେର ମଧ୍ୟେଇ ଆଲ୍ଲାହର ଫଜଳେ ଆମାର ଶ୍ରୀର ସନ୍ତାନ ଭୂମିଷ୍ଟ ହୟେ ଯାଯ । ଏର ପ୍ରତିଉତ୍ତରେ ହୟରତ ଖଲିଫାତୁଲ ମସିହ ଆଓୟାଲ (ରା.) ଯା ବଲଲେନ, ତା ଶ୍ରବଣ କରା ଓ ସ୍ମରଣ ରାଖାର ଯୋଗ୍ୟ । ତିନି (ରା.) ବଲେନ, “ମିଯା ହାକୀମ ଦୀନ! ତୁମ ତୋମାର ଶ୍ରୀକେ ଖେଜୁର ଖାଇସେ ଦିଯେଇ ଆର ତୋମାର ଯେଯେର ଜନ୍ୟ-ଲାଭ କରେଛେ । ଏରପର ତୁମ ଆର ତୋମାର ଶ୍ରୀ ଆରାମେ ଶୁଯେ ପଡ଼େଇଁ । ଆମାକେ ଯଦି ଏଇ ସଂବାଦ ଦିତେ, ତାହଲେ ଆମି ଓ ଆରାମେ ଶୁଯେ ଯେତେ ପାରତାମ । ଆମି ତୋ ସାରାରାତ ଜେଗେ ଜେଗେ ତୋମାର ଶ୍ରୀର ଜନ୍ୟ ଦୋୟା କରଛିଲାମ ।”

ଏଇ ଘଟନା ବର୍ଣନା କରେ ଚୌଧୁରୀ ହାକୀମ ସାହେବ ଅର୍ବୋରେ କାନ୍ଦତେ ଲାଗଲେନ ଆର ବଲେନ, “କାହା ଚାପଡ଼ାସି ହାକୀମ ଦୀନ ଆଓର କାହା ନୂରାନ୍ଦିନ ଆୟମ” । (ମୋବାର୍ଖେରୀନେ ଆହମଦ ପୃଷ୍ଠା:୩୮, ଆସହାବେ ଆହମଦ ଖଡ୍: ୮, ପୃଷ୍ଠା:୭୧-୭୨) ତିନି (ଆ.) ବଲଛେନ ଯେ, ଅଖଣ୍ଡଭାବେ ଦୋୟା କରେ ଯାଓ ଆର ତୁମା ଏବଂ ଏନ୍ତେଗଫାର କର । ସେଇ ଦୋୟାଇ କଲ୍ୟାନକର ହୟେ ଥାକେ, ଯଥନ ହଦୟ ଖୋଦାର ଦରବାରେ ବିଗଲିତ ହୟ ଆର ଖୋଦା ଛାଡ଼ା ପରିଆଗେର ଅନ୍ୟକୋନ ପଥ ଚୋଖେ ନା ପଡ଼େ । ଖୋଦାର ଦିକେ ଯେ ଧାବିତ ହୟ ଆର ବ୍ୟକୁଳତା ଓ ଉତ୍କର୍ଷାର ସାଥେ ନିରାପତ୍ତାର ସନ୍ଧାନେ ଥାକେ, ସେ ଅବଶ୍ୟେ ରକ୍ଷା ପାଇ । ପ୍ରକୃତ ଦୋୟା କି? ଏହି ବର୍ଣନା କରତେ ଗିଯେ ତିନି (ଆ.) ବଲଛେନ ଯେ, ଦୋୟା ଦୁଃଖରଗେର ହୟେ ଥାକେ । ଏକ, ସାଧାରଣ ଦୋୟା ଆର ଦିତୀୟଟି ସେଇ ଦୋୟା, ଯା ମାନୁଷକେ

ପରମ ମାର୍ଗେ ପୌଛାଯ । ଏହି ଦୋୟାଇ ସତିକାର ଅର୍ଥେ ଦୋୟା । ଅର୍ଥାଏ ଦୋୟାକେ ଯେଣ ମାନୁଷ ପରମ ମାର୍ଗେ ପୌଛାଯ । ଏକ ବ୍ୟକୁଳ ପରିହିତିର ଅବତାରଣା ହୟ । ମାନୁଷେର ଉଚିତ, କୋନ ସମସ୍ୟା ନିମଜ୍ଜିତ ହେୟାର ପୂର୍ବେଇ ବା ସମସ୍ୟା ଦେଖା ଦେୟାର ପୂର୍ବେଇ ଦୋୟା କରା । ଏହି ନୟ ଯେ, କେବଳ ସମସ୍ୟା ଦେଖା ନା ଦିଲେଇ ଦୋୟା କରବେ । ସମସ୍ୟା ଦେଖା ନା ଦିଲେଇ ଦୋୟା କରା ଉଚିତ । କେନନା ସେ ଜାନେ ନା, ଖୋଦାର ଇଚ୍ଛା ବା ଅଭିଧାୟ କୀ ବା ଆଗାମୀକାଳ କୀ ହତେ ଯାଚେ । ତାଇ ପୂର୍ବ ଥେକେଇ ଦୋୟା କର, ଯେଣ ତୋମାଦେରକେ ରକ୍ଷା କରା ହୟ । ଅନେକ ସମୟ ସମସ୍ୟା ଏମନଭାବେ ଆଘାତ ହାନେ ଯେ, ମାନୁଷ ଦୋୟା କରାର ସୁଯୋଗହି ପାଇ ନା । ତାଇ ପୂର୍ବାହେଇ ଯଦି ଦୋୟା କରେ ରାଖା ହୟ, ତାହଲେ ସମସ୍ୟାର ସମୟ ସେଇ ଦୋୟା କାଜେ ଆସେ ।

କୁରାଆନ ଶରୀଫେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଏଇ ଦୋୟା ଶିଖିଯେଛେ :
اَصْلَحْ لِي فِي زَرْبَي

ହେ ଆଲ୍ଲାହ! ଆମାର ଜନ୍ୟ ଆମାର ସନ୍ତାନେର ସଂଶୋଧନ କର । ନିଜେର ପବିତ୍ର-ପରିବର୍ତନରେ ଦୋୟାର ପାଶାପାଶି ନିଜେର ଶ୍ରୀ-ସନ୍ତାନେର ଜନ୍ୟଓ ଦୋୟା କରେ ଯାଓୟା ଉଚିତ । କେନନା, ମାନୁଷେର ଓପର ବେଶର ଭାଗ ପରିକ୍ଷା ଆସେ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି ଏବଂ ଶ୍ରୀର କାରଣେ ।

ପ୍ରିୟ ଭାଇ ଓ ବୋନେରା! ଦୋୟା କରତେ କରତେ କଥନେ କ୍ଲାନ୍ଟ-ଶ୍ରାନ୍ଟ ହୟେ ଦୋୟା ପରିତ୍ୟାଗ କରା ଉଚିତ ନୟ । ନିଜେକେ ଏବଂ ପରିବାରକେ ଧ୍ୱନି ଥେକେ ରକ୍ଷା କରା ଏବଂ ସାମାଜିକ ଅବକ୍ଷୟ ଥେକେ ମୁକ୍ତ ରାଖାର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ବା ପଦ୍ଧତି ହଚେ କାଯମନୋବାକ୍ୟେ ଆଲ୍ଲାହର କାହେ ନାହୋଡ଼ବାନ୍ଦାର ନ୍ୟାୟ ଦୋୟା କରା । ଏ ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ଆମି ଏ ଯୁଗେର ହାକାମାନ ଆଦାଲାନ ହୟରତ ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.)-ଏର ଏକଟି ଉତ୍ସ୍ଵତି ପେଶ କରଛି-

ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, ତୋମରା ଯଦି ଭାଲ ଥାକେ ଚାଓ ଆର ଚାଓ ତୋମାଦେର ଘରେ ଶାନ୍ତି ବିରାଜମାନ ଥାକୁକ, ତାହଲେ ତୋମାଦେର ଉଚିତ ଅନେକ ବେଶୀ ଦୋୟା

କରା । ନିଜ ଘରକେ ଦୋୟା ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ ଦାଓ । ଯେ ଘରେ ସର୍ବଦା ଦୋୟା କରା ହୟ, ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ସେଇ ଘରକେ କଥନେ ଧ୍ୱନି କରେନ ନା । ତୋମରା ଯଦି ସର୍ବଦା ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲାକେ ସ୍ମରଣ କର, ତାହଲେ ଏ ଦୃଢ଼-ବିଶ୍ୱାସ ରାଖ ଆଲ୍ଲାହତା'ଲାର ଓୟାଦା ମଜବୁତ । ତୋମାଦେର ସାଥେ ତିନି କଥନେ ତେମନ ବ୍ୟବହାର କରବେନ ନା, ଯେମନ ବ୍ୟବହାର ତିନି ଏକଜନ ଦୁଷ୍ଟତକାରୀ ଏବଂ ସୀମାଲଞ୍ଜନକାରୀର ସାଥେ କରେ ଥାକେନ (ମଲଫୁୟାତ ୭ତମ ଖଡ୍, ପୃ:୩୦୯) ।

قُدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ (الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَائِفُونَ (المُؤْمِنُونَ)

ତିନି (ଆ.) ବଲେନ- ଦୋୟା କରତେ କରତେ ମାନୁଷେର ହଦୟ ଯଥନ ଗଲେ ଯାଯ ଆର ନିଷ୍ଠା ଏବଂ ସତତାର ସାଥେ ଖୋଦାର ଆନ୍ତାନାୟ ସେଜଦାବନତ ହୟେ ତାଁର ସନ୍ତାଯ ବିଲିନ ହୟେ ଯାଯ, ସମ୍ମ ଚିନ୍ତା-ଧାରା ବାଦ ଦିଯେ ତାଁର କାହେଇ କଲ୍ୟାନରାଜୀ ଏବଂ ସାହାୟ ଚାଯ ଏବଂ ଏତେ ଏତଟା ଏକାଥତା ଅର୍ଜନ ହୟ ଯେ, ଏକପ୍ରକାରେ ବିଗଲନ ଏବଂ ପ୍ରଦାହ ଆରଭ୍ର ହୟ, ତଥନେଇ ସଫଲତାର ଦ୍ୱାର ଉନ୍ନୋଚିତ ହୟ । ବ୍ୟକୁଳ ପରିହିତ ଯଦି ସୃଷ୍ଟି ହୟ, ହଦୟ ଯଦି ଗଲେ ଯାଯ, କୋମଲତାର ସୃଷ୍ଟି ହୟ, ତବେଇ ସାଫଲ୍ୟେର ଦ୍ୱାର ଉନ୍ନୋଚିତ ହୟ । “କାଦ ଆଫଲାହାଲ ମୁ’ମିନୁନ” । ସେବ ମୁ’ମିନ ସଫଲକାମ ହୟ, ଯାରା ନିଜେଦେର ନାମାୟ ଭୟ-ଭୀତିର ସାଥେ ଆଦାୟ କରେ, ପରମ ବିନ୍ୟୋର ସାଥେ ପଡ଼େ ଏବଂ ତାଦେର ଓପର ବ୍ୟକୁଳତା ହେୟେ ଯାଯ । ତିନି (ଆ.) ବଲଛେନ, ତଥନ ସାଫଲ୍ୟେର ଦ୍ୱାର ଉନ୍ନୋଚିତ ହୟ, ଯାର ମାଧ୍ୟମେ ଜାଗତିକତାର ମୋହ ଶିତଳ ହୟେ ଯାଯ । କେନନା, ଦୁ’ଟି ଭାଲୋବାସା ସହ-ଅବସ୍ଥାନ କରତେ ପାରେ ନା । ଯେଭାବେ ଲେଖା ଆଛେ, ଖୋଦାକେଓ ଚାଇବେ ଆର ତୁଚ୍ଛ ଦୁନିଆଓ ଲାଭ କରତେ ଚାଇବେ ଏହି ଉନ୍ନାଦେର

ଧାରଣା ବୈ କି? ତୁମି ଖୋଦାକେଓ ସନ୍ଧାନ କରବେ ଆର ଦୁନିଆର ତୁଚ୍ଛ ମୋହେଓ ଆଚଳନ ହବେ ଏଟି ଅସଂବର ଏକ ଧାରଣା ବା ଏଟି ଏକ ଉନ୍ନାଦନା । ବା ଉନ୍ନାଦେର ଧାରଣା । ହଁ! ଖୋଦାକେ ସନ୍ଧାନ କର, ଯଦି ଆଲ୍ପାହକେ ଲାଭ କରତେ ପାର ଏବଂ ତାଁ ସନ୍ତୃଷ୍ଟି ଅର୍ଜନ କରତେ ପାର, ତାହଲେ ଜାଗତିକ ସ୍ଵାଚ୍ଛନ୍ଦ ଅବଶ୍ୟକେ ଲାଭ କରବେ । କିନ୍ତୁ ଶୁଦ୍ଧ ବନ୍ଧୁବାଦିତାର ପିଛନେ ଛୁଟିଲେ ଖୋଦାକେ ଲାଭ କରା ଯାଇ ନା । ନିଜେଦେର ଇଚ୍ଛା, ଚାଓୟା-ପାଓୟା, କାମନା-ବାସନାକେ ଖୋଦାର ସନ୍ତୃଷ୍ଟିର ଅଧିନ୍ୟନ୍ତ କରିଲେଇ କେବଳ ଦୋୟା ଗୃହିତ ହୁଏ ।

ଦୋୟା ଗ୍ରହଣୀୟ କରାର ବା ଆଲ୍ପାହର ଫଜଳ ନିଜେର ପ୍ରତି ବର୍ଷଣ କରାନୋର ଆରେକଟି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ କାଜ ହଚ୍ଛେ ହ୍ୟରତ ମୋହାମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର ପ୍ରତି ଅନେକ ବେଶି ଦରନ ପ୍ରେରଣ କରା । ଆଲ୍ପାହମ୍ମା ସାଙ୍ଗେଆଲା ମୁହାମ୍ମାଦୀନ ଓୟା ଆଲା ଆଲେ ମୋହାମ୍ମାଦୀନ କୁମା ସାଙ୍ଗାଇତା ଆଲା ଇବ୍ରାହିମା ଓୟା ଆଲେ ଇବ୍ରାହିମା ଇଲ୍ଲାକା ହାମୀଦୁମ ମାଜିଦ । ଆଲ୍ପାହମ୍ମା ବାରିକ ଆଲା ମୋହାମ୍ମାଦୀନ ଓୟା ଆଲା ଆଲେ ମୋହାମ୍ମାଦୀନ କୁମା ବାରାକତା ଆଲା ଇବ୍ରାହିମା ଓୟା ଆଲା ଆଲେ ଇବ୍ରାହିମା ଇଲ୍ଲାକା ହାମୀଦୁମ ମାଜିଦ । କେନନା, ହ୍ୟରତ ମୋହାମ୍ମଦ (ସା.) ହଚ୍ଛେ ସେଇ ସତ୍ତା, ଯିନି ଆକାଶ ଏବଂ ପୃଥିବୀତେ ସମନ୍ତ ନବୀ ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିର ମାବେ ଆଲ୍ପାହର ନିକଟ ସବଚେଯେ ବେଶି ପ୍ରିୟ ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦାବାନ ।

ଏକ ଜାୟଗାୟ ତିନି (ଆ.) ବଲେନ: ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯିନି ଓଲ୍ଲିଉଲ୍ଲାହଦେର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଛିଲେନ, ତାର ଉଲ୍ଲେଖ ର଱େଛେ ଯେ, ତିନି ଏକ ଜାହାଜେ ଆରୋହିତ ଛିଲେନ । ସମ୍ବନ୍ଦେ ତୁଫାନ ଆସେ, ଜାହାଜ ନିମଜ୍ଜିତ ହୁଏଇରା ଦାରପାଞ୍ଚେ ଯାଇ, କିନ୍ତୁ ସେଇ ବୁଝଗ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦୋୟାର ଜାହାଜକେ ରକ୍ଷା କରା ହୁଏ । ଦୋୟାର ସମୟ ତାର ପ୍ରତି ଏଲହାମ ହୁଏ ଯେ, ତୋମାର ଖାତିରେ ଆମରା ସବାଇକେ ରକ୍ଷା କରେଛି । ଏସବ ଅନୁଗ୍ରହ କେବଳ ମୌଖିକଭାବେ ହୁଏ ନା, ଏର ଜଳ୍ଯ କଠୋର ପରିଶ୍ରମ କରତେ ହୁଏ । ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, ଆମାଦେର ପକ୍ଷ ଥିକେ ଏହି

ନୟୀହତଇ ଥାକବେ ଯେ, ନିଜେକେ ଉନ୍ନତ ଏବଂ ଉତ୍ତମ ଆଦର୍ଶବାନେ ପରିଣତ କରାର ଚେଷ୍ଟାଯ ରତ ଥାକ । ଜୀବନ ସତକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫେରେଶ୍ତାର ସଦୃଶ୍ୟ ନା ହବେ, କୀଭାବେ ବଲା ଯେତେ ପାରେ ଯେ କେଉଁ ପାକ ବା ପବିତ୍ର ହେଯେହେ ।

وَيَقُلُونَ مَا يُؤْمِرُونَ

(ସୂରା ଆନ ନାହଲ: ୫୧)

ଅର୍ଥାତ୍ ତାରା ତାଇ କରେ ଯା ତାଦେରକେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଯା ହୁଏ । ନିଜେଦେର ସ୍ୟବହାରିକ-ଅବସ୍ଥା ତେମନିଟି କର, ଯେମନିଟି ତୋମରା ଅନ୍ୟଦେରକେ ନୟୀହତ କରେ ଥାକ ।

ତିନି (ଆ.) ବଲେନ, ଆମାଦେର ଅନ୍ତ ହଚ୍ଛେ ଦୋୟା । ତାଇ ଦୋୟାର ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ ନିବନ୍ଧ କରା ଉଚିତ । ତିନି ବଲେନ, ‘ମୟୀହ ମେଡ୍‌’ ସମ୍ପର୍କେ କୋଥାଓ ଲେଖା ନେଇ ଯେ ତିନି ତରବାରୀ ହାତେ ନିବେନ ଆର ଏଟିଓ ଲେଖା ନେଇ ଯେ, ତିନି ଯୁଦ୍ଧ କରିବେନ । ବରଂ ଏଟି ଲେଖା ର଱େହେ ଯେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଫୁଂକାରେ କାଫେର ମାରା ଯାବେ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୋୟାର ଭିତ୍ତିତେଇ ତିନି ସବ କାଜ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବେନ ।

ତିନି ବଲେନ ଏସବ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଯା ଆମରା ଅର୍ଜନ କରତେ ଚାଇ, ତା କେବଳ ଦୋୟାର ମାଧ୍ୟମେଇ ଅର୍ଜିତ ହୁଏଇ ସମ୍ଭବ । ଦୋୟାର ମାବେ ଅସାଧାରଣ ଶକ୍ତି ର଱େହେ । ତିନି ଆରୋ ବଲେନ- ବଲା ହୁଏ ଯେ, ଏକ ବାଦଶାହ ଛିଲ ଯେ, କୋନ ଦେଶର ବିରଳଦେ ସାମରିକ ଅଭିଯାନେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟେ ବେର ହୁଏ । ପଥେ ଏକ ଫକିର ତାର ଘୋରାର ବାଗଡୋର ନିଜେର ହାତେ ନିଯେ ନେଯ ଏବଂ ବଲେ ଯେ, ସାମନେ ଅଗ୍ରସର ହୁଏ ନା, ନତୁବା ତୋମାର ବିରଳଦେ ଆମି ଯୁଦ୍ଧ ଲିଙ୍ଗ ହେବ । ବାଦଶାହ ଆଶର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ଯାଇ ଆର ବଲେ ଯେ, ତୁମି ଏକ ଅସହାୟ, ନିଃସ୍ଵ, ସହାୟ-ସମ୍ବଲହୀନ ଫକିର, ତୁମି କୀଭାବେ ଆମାର ବିରଳଦେ ଯୁଦ୍ଧ କରତେ ପାର? ଫକିର ଉତ୍ତର ଦେଇ, ଆମି ପ୍ରଭାତେର ଦୋୟାର ଅଶ୍ରେ ମାଧ୍ୟମେ ତୋମାର ବିରଳଦେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାଜୁଦେର ନାମାଯେର ଦୋୟାର ମାଧ୍ୟମେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ । ବାଦଶାହ ବଲେ ଯେ, ଆମି ଏର ମୋକାବେଲା କରତେ ପାରବ ନା ଏବଂ ଏଟି ବଲେଇ ସେ ଫିରେ ଯାଇ । ଦୋୟାଯ ଏତ ଶକ୍ତି ର଱େହେ । (ବାକୀ ଅଂଶ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂଖ୍ୟାୟ)

ବିଶେଷ ବିଜ୍ଞାପନ

ଏତଦାରା “ପାକିଶ ଆହମଦୀ” ପତ୍ରିକାର ସମ୍ମାନିତ ଗ୍ରାହକଗଣକେ ବିଶେଷଭାବେ ଅନୁରୋଧ କରା ଯାଚେ ଯେ, ୨୦୧୮-୨୦୧୯ ଅର୍ଥ ବର୍ଷର ଶେଷ ହେବେ ଗିଯେହେ । ଗ୍ରାହକଗଣେର ଅନେକେରି ଗତ ବର୍ଷରେ ଗ୍ରାହକ ଚାଁଦା ବାକୀ ର଱େ ଗିଯେହେ । ଇତୋମଧ୍ୟେ ନତୁନ ଅର୍ଥ ବର୍ଷର ଶୁରୁ ହେଯେହେ । ତାଇ ଅନୁଗ୍ରହ ପୂର୍ବକ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଗତ ବର୍ଷରେ ବକେଯା ଗ୍ରାହକ ଚାଁଦା (ପ୍ରତି ବର୍ଷର ୨୫୦/- ଟାକା ହାରେ) ପରିଶୋଧ କରେ ବାଧିତ କରିବେନ । ପାକିଶ ଆହମଦୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଯାବତୀୟ ତଥ୍ୟ ପେତେ ଯୋଗଯୋଗ କରନ୍ତି: ଫାରମ୍କ ଆହମଦ ବୁଲବୁଲ, ସହକାରୀ ଲାଇଟ୍ରେରୀଆନ, ଆହମଦୀଆ ମୁସଲିମ ଜାମାତ, ବାଂଲାଦେଶ ।

ମୋବାଇଲ ନଂ- ୦୧୭୩୬୧୨୪୭୦୮, ୦୧୯୧୨୭୨୪୭୬୯

ଓୟାସସାଲାମ

ଖାକସାର

ସେକ୍ରେଟାରୀ ଇଶାଯାତ

ଆହମଦୀଆ ମୁସଲିମ ଜାମାତ, ବାଂଲାଦେଶ

କଳମେର ଜିହାଦ

ଆମାଦେର ଧର୍ମ ବିଶ୍වାସେର ସାରମର୍ମ ହଲୋ-
‘ଲା ଇଲାହା ଇଲାହାତ୍ ମୁହାମ୍ମାଦୁର ରସୂଲୁହାତ୍’
- ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.)

“ଧର୍ମେ କୋଣ ଜୋର-ଜୀବରଦିଷ୍ଟି ନାହିଁ”

- ଆଲ କୁରାଅନ

ମୁହାମ୍ମଦ ଖଲିଲୁର ରହମାନ ମନ୍ଦିଳ

(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ସଂଖ୍ୟାର ପର-୧୦୫)

ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମାତେର ସଂଗେ ଧର୍ମୀୟ ବିଷୟେ ମତ-ପାର୍ଥକ୍ୟ: କି ଏବଂ କେନ ?

(୯) “ଇଯାଜୁଜ-ମାଜୁଜ” ଏବଂ “ଦାଜାଲ ଓ ତାର ଗାଧା” ସମ୍ପର୍କିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସଠିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କି?

ଆମରା ପୂର୍ବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରେଛି ଯେ, ଆହମଦୀୟା ମୁସଲମାନରା ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ, ମହାନବୀ ହ୍ୟରତ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.) ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟଗୁଲୋ ଅର୍ଥାତ୍ ଇଯାଜୁଜ-ମାଜୁଜ, ଦାଜାଲ ଓ ତାର ଗାଧା ସମ୍ବନ୍ଧେ ଯେମେ ଲକ୍ଷଣ ବର୍ଣନ କରେଛେ ନେଗୁଲୋ ତାଁର ‘କାଶକ’ (ଦିବ୍ୟ-ଦର୍ଶନ) ଓ ‘ରାଇଯା’ (ସତ୍ୟ-ସ୍ଵପ୍ନ) ଯା ‘ତାବିର’ ବା ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ମାଧ୍ୟମେ ବୁଝାତେ ହ୍ୟା। ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ ଆଲେମଗଣ ଏହି ସକଳ ବିଷୟେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଲକ୍ଷଣମୂହ୍ୟ ବାହିକ ଏବଂ ଆକ୍ଷରିକଭାବେ ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ଉପର ଯେ ଧରଣେର ବିଶ୍ୱାସ ରାଖେ, ତା ଯେମନ ଅଯୋଜିକ, ତେମନି ହାସ୍ୟକରଣ ଓ ବଟେ । ଏହି ମତ-ପାର୍ଥକ୍ୟେର କାରଣ ସମ୍ପର୍କେ ଆହମଦୀୟା ଜାମାତେର ପକ୍ଷ ଥେକେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ କରେକଟି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ ଉଦ୍ଭୂତି ଏବଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପର୍ଥାପନ କରା ହଲୋ, ଯା ବୁଦ୍ଧିମାନ ଓ ସତ୍ୟ-ସନ୍ଦାନୀଦେର ଜନ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ହବେ ବଲେ ଆଶା କରି । ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ଯେ ସକଳ ଆଲେମ-ଉଲେମା ଆକ୍ଷରିକଭାବେ ଇଯାଜୁଜ-ମାଜୁଜ, ଦାଜାଲ ଏବଂ ଦାଜାଲେର ଗାଧାର ଆବିର୍ଭାବେର ଜନ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା କରଛେ, ସେହିରପ କୋଣ କିଷ୍ଟ-କିମାକାର ପ୍ରାଣୀ କୋଣ କାଳେଇ ଏହି ଗ୍ରହ ଅଥବା ଅନ୍ୟ କୋଣ ଗ୍ରହ ଥେକେ ବାନ୍ତବେ ଆବିଭୂତ ହ୍ୟାରାର କୋଣ ସଭାବନା ନେଇ, ଯା ଲକ୍ଷଣଗୁଲୋର ବାନ୍ତବ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦ୍ୱାରାଇ ସପ୍ରମାଣିତ ।

ପବିତ୍ର କୁରାଅନେର ସୂରା ଆସିଯା ଏବଂ ସୂରା କାହାଫେ ଇଯାଜୁଜ ଓ ମାଜୁଜେର ଉଲ୍ଲେଖ ରଯେଛେ । ପ୍ରଥମୋତ୍ତ ସୂରାଯ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ରଯେଛେ: “ହାତ୍ତା ଇହା ଫୁତିହାତ ଇଯା’ଜୁଜ ଓ ମା’ଜୁଜୁ ଓୟାତ୍ମମ ମିନ କୁଣ୍ଡି ହାଦାବି ଇଯାନସିଲୁନ” ।

ଅର୍ଥାତ୍ “ତଥନ୍ତି ଏକପ ହବେ (ପୂର୍ବରତ୍ତୀ ଆୟାତ ଅନୁୟାୟୀ ଧର୍ବଂସ ଛଢିଯେ ପଡ଼ିବେ) ସିଥିରେ ଇଯାଜୁଜ ଓ ମାଜୁଜ ଛାଡ଼ ପାବେ ଏବଂ ତାରା ଧର୍ବତ୍ୟକ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ହତେ ଦ୍ରୁତ ଧାବିତ ହବେ ।” (ସୂରା ଆସିଯା : ୯୭) ଅନ୍ୟ ସୂରାଯ ରଯେଛେ: ତାରା ବଲଲ, “ହେ ଯୁଲକାରାନାଇନ ! ନିଶ୍ୟ ଇଯାଜୁଜ ଓ ମାଜୁଜ ଏହି ଅଞ୍ଚଳେ ବିଶ୍ଵିତା ସୃଷ୍ଟି କରଇଛେ.... ଅତଃପର ଯଥିନ ଆମାର ରବେର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହ୍ୟାରାର ସମୟ ଆସିବେ, ତଥିନ ତିନି ସେଟୋକେ (ଇଯାଜୁଜ-ମାଜୁଜକେ ପ୍ରତିହତକାରୀ ପ୍ରାଚୀର) ଖର୍ବବିଧି କରିବେନ ଏବଂ ଆମାର ରବେର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଅବଶ୍ୟାଇ ସତ୍ୟ ବଲେ ପ୍ରତିଫଳନ ହବେ ।” (ସୂରା କାହଫ : ୯୫ ଓ ୯୯)

ଇଯାଜୁଜ ଓ ମାଜୁଜ ସମ୍ପର୍କେ ହାଦିସେ ବେଶ କିଛୁ ବର୍ଣନା ରଯେଛେ, ଯେଗୁଲୋର ମଧ୍ୟେ ନିମ୍ନେ କରେକଟି ଉଲ୍ଲେଖ କରା ହଲୋ ।

“ଇଯାଜୁଜ ଓ ମାଜୁଜେର ସଙ୍ଗେ କେଉଁ ଯୁଦ୍ଧ କରତେ ସକ୍ଷମ ହବେ ନା । ତାରା ନିଜେଦେର ମଧ୍ୟେ ଯୁଦ୍ଧ କରେ ଧର୍ବଂସ ହ୍ୟେ ଯାବେ ।” (ମୁସଲିମ ଓ ତିରମିଯୀ)

“ଇଯାଜୁଜ ଓ ମାଜୁଜେର ସଙ୍ଗେ କେଉଁ ଯୁଦ୍ଧ କରତେ ସକ୍ଷମ ହବେ ନା । ତାରା ନିଜେଦେର ମଧ୍ୟେ ଯୁଦ୍ଧ କରେ ଧର୍ବଂସ ହ୍ୟେ ଯାବେ ।” (ମୁସଲିମ ଓ ତିରମିଯୀ)

ଆଖେରୀ ଯାମାନାୟ ହ୍ୟରତ ଇମାମ ମାହଦୀ ଓ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମସୀହ (ଆ.)-ଏର ଆବିର୍ଭାବେର

ପ୍ରାକାଳେ ଅନ୍ୟତମ ବିଶେଷ ଚିହ୍ନ ଏବଂ ଲକ୍ଷଣ ହିସେବେ ‘ଦାଜାଲ’ ଏବଂ ‘ଦାଜାଲେର ବାହନ’ ସମ୍ପର୍କେ ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ରଯେଛେ । ଏ ସମ୍ପର୍କେ ହାଦିସେର କରେକଟି ଉଦ୍ଭୂତି ନିମ୍ନେ ଉଲ୍ଲେଖ କରା ହଲୋ:

* “ଯଦି କେହ ସୂରା କାହାଫେର ପ୍ରଥମ ଦଶ ଆୟାତ ପାଠ କରେ, ତାହାରେ ଦେଖିଲେ ଦେଖିଲୁଣ୍ଟ ଦାଜାଲେର ଫିତ୍ନା ହତେ ରକ୍ଷା ପାବେ” (ମୁସଲିମ, ଆରୁ ଦାଉଦ, ନେସାୟୀ, କାନ୍ୟୁଲ ଉମ୍ମାଲ) ।

* “ଯେ କେହ ଦାଜାଲେର ଦେଖିଲେ ଦେଖିଲୁଣ୍ଟ ଦାଜାଲେର ଫିତ୍ନା ହତେ ରକ୍ଷା ପାବେ, ଯେ ଯେଣ ସୂରା କାହାଫେର ପ୍ରଥମ ଦଶ ଆୟାତ ଏବଂ ଶେଷ ଦଶ ଆୟାତ ପଡ଼େ” (ମସନଦେ ଆହମଦ) ।

* “ଆଦମେର ଜନ୍ୟ ହତେ କେଯାମତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାଜାଲେର ଚେଯେ ଭ୍ୟାବହ ଆର କୋଣ ଫିତ୍ନାର ସୃଷ୍ଟି ହ୍ୟ ନାହିଁ ।” (ମୁସଲିମ, ମେଶକାତ) ।

* “ଦାଜାଲେର ଏକ ଗାଧା ଥାକବେ । ଦାଜାଲେର ଗାଧାର ଦୁଇ କାନ୍ତର ବ୍ୟବଧାନ ହବେ ୭୦ ଗଜ” (ବାୟହାକୀ) ।

* “ଦାଜାଲେର ଗାଧା ଆଗ୍ନ-ପାନି ଦ୍ୱାରା ଚଲବେ, ଦିନ ଓ ରାତ ସବ ସମୟ ଚଲବେ ଏବଂ ଚିତ୍କାର କରେ ଲୋକଜନକେ ଡାକ ଦିବେ ।” (କାନ୍ୟୁଲ ଉମ୍ମାଲ)

ଇଯାଜୁଜ-ମାଜୁଜ ଓ ଦାଜାଲ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଲୋ କିଭାବେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହ୍ୟେଛେ (ଆହମଦୀୟା ମୁସଲମାନଦେର ବ୍ୟାଖ୍ୟା) :

ଆହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜାମାତେର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ହ୍ୟରତ ମିର୍ୟା ଗୋଲାମ ଆହମଦ ଇମାମ ମାହଦୀ ଓ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆଃ) ବଲେଛେ:

(କ) ଇଯାଜୁଜ-ମାଜୁଜ ଓ ଦାଜାଲେର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟାବଳୀ ସର୍ବାଧିକଭାବେ ଇଉରୋପୀୟ ଜାତିଗୁଲୋର ମଧ୍ୟେଇ ବିଦ୍ୟମାନ---

* “ଆମ ଏଟାଓ ପ୍ରମାଣିତ ଓ ସାବ୍ୟନ୍ତ କରେଛି ଯେ, ଇଯାଜୁଜ-ମାଜୁଜେର ଯାମାନାତେଇ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦେର ଆବିର୍ଭାବ ହୋଯା ଜରାରୀ । ଯେହେତୁ ଆଗୁନକେଇ ‘ଆଜୀଜ’ ବଲା ହୟ, ଯା ଥେକେ ‘ଇଯାଜୁଜ’ ଓ ‘ମାଜୁଜ’ ଶବ୍ଦେର ଉତ୍ପତ୍ତି, ସେହେତୁ ଯେତାବେ ଆଲ୍ଲାହ ଆମାକେ ବୁଝିଯେଛେ, ଇଯାଜୁଜ-ମାଜୁଜ ହଲୋ ସେଇ ସବ ଜାତି, ଯାରା ପୃଥିବୀତେ ଆଗୁନ ଦ୍ୱାରା କାଜ କରତେଇ ଓଷ୍ଟାଦ..... । ବାସ୍ତବ ଘଟନା ତୋ ପ୍ରମାଣଇ କରଛେ ଯେ, ଇଯାଜୁଜ-ମାଜୁଜ ଓ ଦାଜାଲେର ଯେ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ, ତା ଇଉରୋପୀୟ ଜାତିଗୁଲୋର ମଧ୍ୟେଇ ସର୍ବାଧିକଭାବେଇ ବିଦ୍ୟମାନ । କେନନା, ଇଯାଜୁଜ-ମାଜୁଜେର ବର୍ଣନାଯ ହାଦୀସେ ଏକଥାଓ ବଲା ଆଛେ ଯେ, ତାଦେର ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ ମୋକାବେଲା କରାର ଶକ୍ତି କାରାଓ ହବେ ନା, ଏବଂ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦଓ ଶୁଦ୍ଧ ଦୋଯାର ଦ୍ୱାରାଇ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାଧା କରବେନ । ତାଦେର ଏହି ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟେର କଥା କୁରାଅନ ଶରୀଫେଓ ପରିକ୍ଷାରଭାବେ ବର୍ଣନା କରା ହେଯେ- “ଅବଶେଷେ ଇଯାଜୁଜ ଓ ମାଜୁଜକେ ସଥିନ ଛେଡ଼େ ଦେଯା ହବେ ଏବଂ ତାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଡୁଚ୍ ଜାୟାଗା ଥେକେ ଛୁଟେ ଆସବେ” (ସୂରା ଆଲ ଆସିଯା : ୭) । ଆର ଦାଜାଲ ସମ୍ପର୍କେ ହାଦୀସେ ବଲା ହେଯେ ଯେ, ଦାଜାଲ ମିଥ୍ୟା ଓ ପ୍ରବସ୍ତନା ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରବେ, ଧର୍ମେର ଆଡ଼ାଲେ ଦୁନିଆର ବୁକେ ଫିଳନ ହେବାବେ । ଆର କୁରାଅନ ଶରୀଫେ ତୋ ଏହି ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟେର ଅଧିକାରୀ ହିସେବେ ତ୍ରିତ୍ଵବାଦୀ ଖୃଷ୍ଟାନ ପାଦ୍ମଦେର କଥା ବଲା ହେଯେ । ଏହି ଆଲୋଚନା ଥେକେ ଏଟାଇ ପ୍ରତିପନ୍ନ ହୟ ଯେ, ଏହି ତିନ (ଦାଜାଲ, ଇଯାଜୁଜ-ମାଜୁଜ, ଖୃଷ୍ଟାନ ପାଦ୍ମ) ଏକହି” (ଚଶମାଯେ ମାରେଫାତ, ପୃ: ୭୭-୭୯) ।

* ମୁସଲିମେର ହାଦୀସେ ବର୍ଣିତ ହେଯେ ଯେ, ଇଯାଜୁଜ-ମାଜୁଜେର ସାଥେ ମସୀହ ଯୁଦ୍ଧ କରବେନ ନା । ଆର ବୁଖାରୀ ଶରୀଫ ଅନୁୟାୟୀ, ତିନି ଯୁଦ୍ଧ ରହିତ କରବେନ ଅର୍ଥାତ୍ ଖୃଷ୍ଟାନଦେର ସାଥେ ବାହିକ ଯୁଦ୍ଧ କରବେନ ନା । ତାଇ ପ୍ରମାଣିତ ହଲୋ ଯେ, ଇଯାଜୁଜ-ମାଜୁଜଇ ଖୃଷ୍ଟାନ ଜାତିଭୁକ୍ । ଆର ଏଓ ପ୍ରମାଣିତ ହଲୋ, ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ ତାଦେର ସାଥେ ବାହିକ ଯୁଦ୍ଧ କରବେନ ନା, ବରଂ କଠିନ ସମୟେ ଆଲ୍ଲାହର କାହେ ସାହାଯ୍ୟ ଭିକ୍ଷା ଚାଇବେନ ଆର ତିନିଇ ସର୍ବଶେଷ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ । ଏଥେକେ ଆରଓ ପ୍ରମାଣିତ ହଲୋ, ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ ଧାରାପୃଷ୍ଠେ ଖୃଷ୍ଟାନଦେର ଆଧିପତ୍ୟେର ଯୁଗେ ଆସବେନ ।” (ହାମାମାତୁଲ ବୁଶରା)

(ଖ) ମାନୁଷେର ମାଥାଯ ଯେ କାଲ୍ପନିକ ଦାଜାଲ ରଯେଛେ, ତା ବାସ୍ତବେ କଥନଇ ଆସବେ ନା- ଦାଜାଲ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ହାଦୀସ ସମ୍ବନ୍ଧେ ହସରତ ଇମାମ ମାହଦୀ ଓ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.) ବଲେଛେ:

“ମାନୁଷେର ମାଥାଯ ଯେ କାଲ୍ପନିକ-ଦାଜାଲ ରଯେଛେ, ତାର କୋନ ଚିହ୍ନ ବା ଲକ୍ଷଣ ଆମରା ଦେଖିବେ ପାଇଁ ନା । ଅପରଦିକେ ଆମରା ଦେଖି, ତ୍ରିତ୍ଵବାଦୀ ଖୃଷ୍ଟାନଦେର ଫିତ୍ନା ଅନେକ ବେଡେ ଗେଛେ ଆର ପୃଥିବୀ ତାଦେର ସତ୍ୟପ୍ରେସ୍ ଭରେ ଗେଛେ । ତାଇ ବୁଝା ଗେଲୋ, ଖୃଷ୍ଟାନଦେର ପ୍ରାଧାନ୍ୟେର ଯୁଗେ ମସୀହର ଅବତରଣେର ଅର୍ଥ ହଲୋ, ତ୍ରିତ୍ଵବାଦୀ ଖୃଷ୍ଟାନ ପାଦ୍ମରାହି ପ୍ରତିଶ୍ରଦ୍ଧି ଦାଜାଲ- ନତୁବା ଏହି ସ୍ଵବିରୋଧୀ ହାଦୀସଗୁଲୋର ମାବେ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଖୁବ୍ ପାଇଁ ପାଇଁ ସମ୍ଭବ ହବେ ନା । ଏ ଜାତିଯ ହାଦୀସେର ଯେ ଅର୍ଥ ବାସ୍ତବେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଯେ, ଆମଦେର ପକ୍ଷେ ସେ ଅର୍ଥଟି ଗ୍ରହଣ କରା ଆବଶ୍ୟକ” (ହାମାମାତୁଲ ବୁଶରା) ।

(ଗ) ଶେଷ-ଯୁଗେର ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ପାଦ୍ମିଗନ ହସରତ ଟ୍ସା (ଆ.) କେ ଖୋଦା ବାନିଯେ ଯେ ଫିତ୍ନା ପୃଥିବୀବ୍ୟାପୀ ଛଢାଚେ ସେଟାଇ ଦାଜାଲୀ ଫିତ୍ନା-

* “ଦାଜାଲ ସମ୍ପର୍କେ କାରୋ କାରୋ ଧାରଣା ଏହି ଯେ, ଇବନେ ସାଯାଦାଇ ଦାଜାଲ ଏବଂ ସେ ଗୁଣ ଆଛେ ଏବଂ ଶେ ଯୁଗେ ସେ ଆବିର୍ଭୂତ ହବେ । ଅବଶ୍ୟାଇ ଏହି ବେଚାରା ମୁସଲମାନ ହେଯେଛି ଏବଂ ଇସଲାମେ ତାର ମୃତ୍ୟୁ ହେଯେଛି ଏବଂ ମୁସଲମାନେରା ତାର ଜାନାୟ ପଡ଼େଛି । କେଉ କେଉ ବଲେ, ଦାଜାଲ ଗୀର୍ଜାୟ କରେନ ଆଛେ (ଅର୍ଥାତ୍ କୋନ ଗୀର୍ଜାୟ ବନ୍ଦୀ ଆଛେ) ଏବଂ ଅବଶେଷେ ସେ ଏଟି ହତେ ବେର ହବେ । ଏହି ଶେ କଥାଟି ତୋ ସଠିକ୍ ଛିଲ । କିନ୍ତୁ ଆଫସୋସ, ଏଟାର ଅର୍ଥ ସୁନ୍ପଟ ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧରେ ଏଟାକେ ବିକ୍ରତ କରା ହେଯେ । ଏତେ କି ସନ୍ଦେହ ଆଛେ ଯେ ଦାଜାଲ, ଯାର ଅର୍ଥ ତ୍ରିତ୍ଵବାଦୀ ଖୃଷ୍ଟଧର୍ମେର କଲ୍ପିତ-ଭୂତ, ତା ଏକଟି ନିଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୀର୍ଜାୟ କରେନ ଛିଲ ଆର ତାକେ ନିଜେର ଦାଜାଲୀ ପ୍ରଭାବ ବିଭାର କରା ହତେ ବିରତ ରାଖା ହେଯେଛି । କିନ୍ତୁ ଏଥିନ ଶେ-ଯୁଗ । ସେ କରେନ ହତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ମୁକ୍ତି ପାଇୟାଛେ ଏବଂ ତାହାର ହାତେର ବାଁଧନ ଖୁଲିଯା ଦେଓଯା ହେଯାଛେ, ଯାହାତେ ଯତଟା ଆକ୍ରମନ କରାର ଶକ୍ତି ଛିଲ ସେ ଯେନ ତତଟା କରିତେ ପାରେ” (ହାକିକାତୁଲ ଓହୀ, ପୃ-୩୭) ।

* “ଖୋଦା ତା’ଲା ସୂରା ଫାତେହାୟ ଆମାଦିଗକେ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦିଯେଛେ ଯେ, ଯେ ଦାଜାଲ ସମ୍ପର୍କେ ଭୟ ଦେଖାନେ ହେଯାଛେ, ତାହାରା ଶେ ଯୁଗେର ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ପାଦ୍ମୀ, ଯାରା ହସରତ ଟ୍ସାର ଆଦର୍ଶ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଯାଛେ । କେନନା, ତିନି ଉତ୍ସ ସୂରାଯ ଏହି ଦୋଯାଇ ଶିଖାଇଯାଛେ- ଆମରା ଖୋଦାର ନିକଟ ସାହାଯ୍ୟ ଚାଇ, ଯେନ ଆମରା ଏଇରପ ଇଲ୍ଲାନ୍ ନା ହେଯା ଯାଇ, ଯାହାଦେର ଉପର ହସରତ ଟ୍ସାର ନାଫରମାନୀ ଓ ଶକ୍ତତାଯ ଦରଳ କ୍ରୋଧ ନାମେଲ ହେଯାଛି ଏବଂ ନା ଏଇରପ ଖୃଷ୍ଟାନ ହେଯା ଯାଇ ଯାହାରା ହସରତ ଟ୍ସାର ଶିକ୍ଷା ପରିତ୍ୟାଗ କରିଯା ତାହାକେ ଖୋଦା ବାନାଇଯା ଦିଯାଛି ଏବଂ ଏଇରପ ଏକଟି ମିଥ୍ୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିଯାଛି, ଯାହା ସକଳ ମିଥ୍ୟାର ଚାଇତେ ବଡ଼ ମିଥ୍ୟା (ଅର୍ଥାତ୍ ତ୍ରିତ୍ଵବାଦ ଏବଂ ପ୍ରାୟଶିତ୍ତବାଦ ଏବଂ ଇହାର ସମସ୍ତମେ ସୀମାତିରିଙ୍କ ପ୍ରତାରଣୀ ଓ ଚାତୁର୍ଥ ପ୍ରଯୋଗ କରିଯାଛେ) । ଏହି ଜନ୍ୟ ଆକାଶେ ତାହାଦେର ନାମ ଦାଜାଲ ରାଖା ହେଯାଛେ ।” (ହାକିକାତୁଲ ଓହୀ, ପୃ-୨୬୦) ।

ପ୍ରତିଶ୍ରଦ୍ଧିତ ମସୀହର ଯୁଗେର ଦାଜାଲ ଓ ତାର ଗାଧା ସଂକ୍ରାନ୍ତ ରକ୍ଷଣାବୃତ ବର୍ଣନାର ତାତ୍ପର୍ୟ: ଆହମଦୀଯା ମୁସଲମାନରା ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ, ପ୍ରତିଶ୍ରଦ୍ଧିତ ମସୀହ (ଆ.), ଦାଜାଲ ଓ ତାର ଗାଧା ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଗୋଟା ବିଷୟଟାଇ ରକ୍ଷଣାବୃତ, ଆଲକାରିକ ।ଦାଜାଲ ହେଚେ ସେଇ ବିରାଟ ଶକ୍ତିଶାଲୀ ଜାତିର ପ୍ରତୀକୀ, ଯେ ଜାତି ଶୁଦ୍ଧ ପୃଥିବୀତେଇ ଶାସନ ଚାଲାଯ ନା, ମହାଶୂନ୍ୟେ ଶାସନ ଚାଲାଯ । କୁଣ୍ଡ ଓ ଶୁକର ବକ୍ଷତଃ: ଏହି ଜାତିର ପ୍ରତୀକ ଚିହ୍ନ । ହାଦୀସେ ବଲା ହେଯେ, ଦାଜାଲେର ଡାନ ଚକ୍ର କାନା ହବେ, କିନ୍ତୁ ବାମ ଚକ୍ର ହବେ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଓ ବଡ଼ । ଏଟାଓ ରକ୍ଷଣାବୃତ ବର୍ଣନା, ଯାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ହେଚେ- ଏହି ଜାତିର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚକ୍ର ଦୃଷ୍ଟିହିନ ହବେ, କିନ୍ତୁ ବକ୍ଷବାଦୀ ଦୃଷ୍ଟି ହବେ ଅତ୍ୟଧିକ ପ୍ରଖର । ଏରା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆଲୋ ଥେକେ ବନ୍ଧିତ ଥାକବେ, ତବେ ଏଦେର ଦୁନିଆଦୀରୀ ଓ ପାର୍ଥିବ ଅନ୍ତଦୃଷ୍ଟି ହବେ ଅତିବ ପ୍ରଖର ଏବଂ ଏ କାରଣେଇ ଏଦେର ପାର୍ଥିବ ଉନ୍ନତିଓ ହବେ ଅପରିମେଯ ।....

ଶେଷେ ଆସେ ଦାଜାଲେର ବିରାଟକାଯ ଗାଧାର କଥା । ଆହମଦୀ ମୁସଲମାନରା ଦାଜାଲେର

ଗାଧାକେଓ ମନେ କରେ ପ୍ରତୀକି । ଏହି ପ୍ରତୀକଟିର ସାହାଯ୍ୟେ ଭବିଷ୍ୟତେର ଯାନବାହନ ବ୍ୟବହାର କଥା ପ୍ରକାଶ କରା ହେଲିଛି । ଏହି ଗାଧାର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ସମ୍ପର୍କେ ଯେସବ ବର୍ଣନା ଦେଯା ଆଛେ, ତାର ସବଟାଇ ବିନା-ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରମେ, ପାଶଚାତ୍ୟର ଆବିସ୍କୃତ ଜ୍ଞାଲାନୀ-ଚାଲିତ ଯାନବହନଗୁଲୋର ସାଥେ ହବିଲୁ ମିଳେ ଯାଯା । ଏହି ଗାଧାର ଯେ ବିବରଣ ହାଦୀସେ ଉପ୍ରେକ୍ଷିତ କରା ଆଛେ, ତାତେ ଆଛେ ଯେ ଏହି ଗାଧା ଆଗୁନ ଖାବେ, ସମୀନେର ଉପରେ ଚଲବେ, ସାଗର ପାଡ଼ି ଦେବେ, ବାତାସେର ଉପର ଦିଯେ ବିଚରଣ କରବେ । ଏହି ଗାଧା ଏତ ଦ୍ରୁତ ଗତିତେ ଚଲବେ ଯେ, କରେକ ମାସେର ରାତା କରେକ ସନ୍ତାଯ ଅତିକ୍ରମ କରବେ । ଲୋକେରା ତାର ପିଠେ ନା ଚଢ଼େ ତାର ପେଟେର ଭେତରେ ଚଢ଼େ ଭ୍ରମଣ କରବେ, ଏବଂ ତାର ପେଟେର ମଧ୍ୟେ ବାତି ଜଲବେ । ସେ ତାର ଯାଆ ଶୁରୁ ସମୟ ଘୋଷଣା କରବେ ଏବଂ ଏର ଦ୍ୱାରା ଯାଆଦେରକେ ତାଦେର ଆସନ ଗ୍ରହଣ କରତେ ବଲବେ । ଭବିଷ୍ୟତେ ଘଟିତବ୍ୟ ଏହି ବିଷୟଗୁଲୋର ବର୍ଣନାସମୂହ ବର୍ତମାନ ଯୁଗେର ଯନ୍ତ୍ରଚାଲିତ ଯାନବାହନ ସମୂହ ଦ୍ୱାରା ଏରପ ବିସ୍ମୟକର ଓ ସଠିକରିପେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ଯେ, ଏତେ ହୟରତ ରସ୍ତ୍ର ପାକ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.)-ଏର ସତ୍ୟତାଇ ସମ୍ମଜ୍ଜଳଭାବେ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲେ ।” (ବିଷ୍ଟାରିତ ଜାନାର ଜନ୍ୟ ‘ଇସଲାମେର ପୁନରଜୀବନେର ଦର୍ଶନ’ ପୁନ୍ତକ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) ।

ବିରଙ୍ଗନାଦୀ ଆଲେମଦେର ଜନ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ହଲୋ:

(୧) ଦାଜାଲୀ ଫିତନା ଥିବେ ରକ୍ଷାର ଜନ୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମହାପୁରୁଷ କୋଥାଯା?

ହୟରତ ରସ୍ତ୍ର କରୀମ ମୁହାମ୍ମଦ (ସା.) ବଲେଛେ, ସୁରା କାହାଫେର ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶୈଷ ଦଶ ଆୟାତ ପାଠ କରିଲେ ଦାଜାଲେର ପ୍ରଚନ୍ତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆକ୍ରମଣ ଥିବେ ରକ୍ଷା ପାଓଯା ଯାବେ । ଏତେ ପ୍ରତୀଯମାନ ହୟ ଯେ ଦାଜାଲ, ଇଯାଜୁଜ ଓ ମାଜୁଜ ଏକ ଏବଂ ଅଭିନ ସମସ୍ତଦାର ଅର୍ଥାଏ ବର୍ତମାନ ତ୍ରିତ୍ଵବାଦୀ ଖୃଷ୍ଟାନ ଜାତିସମୂହ । ଦାଜାଲ ନିର୍ଦେଶ କରେ ଇସଲାମେର ବିରଙ୍ଗନେ ତାଦେର ଅନିଷ୍ଟକର ତଥା ତ୍ରିତ୍ଵବାଦୀ ବ୍ୟାପକ ଧର୍ମୀୟ ପ୍ରଚାରଣାକେ ଏବଂ ଇଯାଜୁଜ ଓ ମାଜୁଜ ନିର୍ଦେଶ କରେ ତାଦେର ପାର୍ଥିବ ଏବଂ ରାଜନୈତିକ କ୍ଷମତା ଓ ପ୍ରାଧାନ୍ୟକେ । (କୁରାନ ମଜୀଦ : ସୂରା କାହାଫେର ତଫ୍ସିର ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ) । ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ଇଯାଜୁଜ-ମାଜୁଜ ଓ ଦାଜାଲେର ଫିତନା ଥିବେ ମାନବ ଜାତିକେ ଉଦ୍ଧାରର ଜନ୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ

ମସୀହ ଓ ମାହଦୀ (ଆ.)-ଏର ଆଗମନ କି ଆଖେରୀ ଯୁଗେର ଯଥୋପ୍ୟକୁ ଦାବୀ ଛିଲ ନା? ଭବିଷ୍ୟତାପୀ ଅନୁୟାୟୀ ଇଯାଜୁଜ-ମାଜୁଜ ଓ ଦାଜାଲେର ଆବିର୍ଭାବ ସଂଘଟିତ ହେଲେ ଯାଓୟା କି ଏକଥା ପ୍ରମାଣ କରେ ନା ଯେ, ତାଦେର ଫିତନା ଥିବେ ରକ୍ଷାର ଜନ୍ୟ ସେଇ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମହାପୁରୁଷ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ହେଲେ?

(୨) ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମସୀହ ଓ ମାହଦୀ ହିସେବେ ଦାବୀକାରକେର ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ୍ କେଉଁ ଗ୍ରହଣ କରତେ ପାରଛେ ନା କେନ?

ହୟରତ ଇମାମ ମାହଦୀ (ଆ.) ଘୋଷଣା କରେଛେ:

“ତୋମରା ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଜେଣେ ରାଖ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଦେର (ଖୃଷ୍ଟାନଦେର) ଖୋଦା ଅର୍ଥାଏ ଇସା (ଆ.) ମୃତ ବଲେ ପ୍ରମାଣିତ ନା ହୟ, ତାଦେର ଧର୍ମ ଓ ମରତେ ପାରେ ନା ।” – “କେନନା, ତାଦେର ଧର୍ମର ମୂଳ ଭିନ୍ନିଇ ହଚେ ମସୀହ ଇବନେ ମରିଯମ-ଏର ଶଶିରୀରେ ଆକାଶେ ଜୀବିତ ଥାକେ । ତାଦେର ଏହି ସ୍ଵକାଳେ କଣ୍ଠିତ ଭିନ୍ନିକେ ଚାର୍ଣ୍ଣ-ବିଚାର୍ଣ୍ଣ କରେ ଦାଓ । ଅତଃପର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରେ ଦେଖ, ଖୃଷ୍ଟଧର୍ମର ଠାଁଇ ଖୋଥାଯା?” (ଏଯାଲାଯେ ଆୟାହମ : ୫୬୦ ପୃଷ୍ଠା)

ଇଯାଜୁଜ-ମାଜୁଜ ହଲୋ ବର୍ତମାନ କାଲେର ଦୁଟି ରାଜନୈତିକ ଓ ସାମରିକ ଶକ୍ତିଜୋଟ, ଯାରା ପରମ୍ପର ମାରାଭାକ ଯୁଦ୍ଧ-ବିଗ୍ରହେ ଲିଙ୍ଗ ରଯେଛେ । ଏହି ଫେନାରାଇ ଆରେକଟି ଦିକ ହଲୋ ସାଧୁ ପୌଳ କର୍ତ୍ତକ ପ୍ରଚାରିତ ତ୍ରିତ୍ଵବାଦୀ ଖୃଷ୍ଟୀୟ ଧର୍ମ-ବିଶ୍ୱାସ ଯା ଦାଜାଲୀ ଫେତନା ରମ୍ପେ ବିଶ୍ୱରେ ଚତୁର୍ଦିକେ ବର୍ତମାନ କାଲେଇ ସର୍ବାଧିକ ବିନ୍ଦୁ ଲାଭ କରେଛେ । ବନ୍ଦତ: ସାମରିକ ଓ ରାଜନୈତିକ ବିପଦାବଲୀ (ଇଯାଜୁଜ-ମାଜୁଜେର ଫେତନା) ଏବଂ ଧର୍ମୀୟ ଓ ନୈତିକ ଅର୍ଥାଏ ମୂଳତ: ତ୍ରିତ୍ଵବାଦ ଓ ପ୍ରାୟଶିତ୍ଵବାଦ ଭିନ୍ନିକେ ସମସ୍ୟାବଲୀ (ଦାଜାଲୀ ଫେତନା) ଏହି ଉଭ୍ୟ ଦିକ ହତେଇ ଆଜ ପୃଥିବୀତେ ମହା ସଂକଟାପନ୍ନ ଅବସ୍ଥା ବିରାଜମାନ । ଏହି ପରିହିତିତେ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ପ୍ରତିକାର ବ୍ୟବହାର ହିସେବେ ଇସଲାମେର ସୁମହାନ ଶାନ୍ତିବାନୀକେ ପୁନରାୟ ବାନ୍ଧବ ରମ୍ପାଯିତ କରାର ଜନ୍ୟ ଏବଂ ତ୍ରିତ୍ଵବାଦୀ ଖୃଷ୍ଟୀୟ-ଆକିଦାର ଅସାରତା ପ୍ରତିପନ୍ନ (ଇଯାକସିରସ ସଲିବା) କରାର ଜନ୍ୟ ହୟରତ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.)-ଯଥା ସମୟେ ଆଗମନ କରେଛେ । ଯୁକ୍ତି, ଜାନ ଓ ଐଶ୍ୱର ସାହ୍ୟ-ପୁଣ୍ଟ ନିର୍ଦର୍ଶନାବଲୀର ଦ୍ୱାରା ତିନି ପ୍ରମାଣ କରେଛେ ଯେ, ହୟରତ ଇସା

(ଆ.) ଏକଜନ ମାନବ ରାସୁଲଇ ଛିଲେ, ଖୋଦା ବା ଖୋଦାର ପୁତ୍ର ଛିଲେନ ନା ଏବଂ ତିନି ଅତୀତେ ସକଳ ନବୀ ରସୁଲେର ମତଇ ହିସେବେ କରେଛେ । ଆକାଶେ ହେଯରତ ଟ୍ସା (ଆ.)-ଏର ସଶିରୀରେ ଜୀବିତ ଥାକା ସମ୍ପର୍କିତ ବିଶ୍ୱାସ ବା ଆକିଦାର ସମ୍ବର୍ଥନେ ଯୁକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ବା ନିର୍ଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶେର ଜନ୍ୟ ତିନି ବିରଙ୍ଗନାଦୀରେ ପ୍ରତି ଶକ୍ତିଶାଲୀ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ୍ ପ୍ରଦାନ କରେଛେ । ତାଁର ଏହି ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ୍ ଗ୍ରହଣ କରାର କ୍ଷମତା କୋନ ମାନୁଷେର ଆଛେ କି?

(୩) ତୃତୀୟତ: ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟଗୁଲେ ସାମାଜିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥିବେ ବିଚାର-ବିଶ୍ଳେଷଣ କରେ ଦେଖିବେ କେଉଁ ରାଜୀ ଆଛେନ କି? ଏକଥା ଆଜ ଦିବାଲୋକେର ନ୍ୟାୟ ପ୍ରତିଭାତ ଯେ, ମାନବଜାତି ଏମନ ଏକ ଯୁଗ-ସନ୍କଳିଷ୍ଟଙ୍ଗେ ଏହେ ପୌଛେଇଛେ ଯେ, ବର୍ତମାନେ ତାଦେର ଜନ୍ୟ ଦୁଃଖପଥ ଖୋଲାଯାଇଛେ: ପ୍ରଥମତଃ ଏହି ମହା-ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଯୁଗେ ପ୍ରତ୍ୟାଦିଷ୍ଟ ମହାପୁରୁଷ ହିସେବେ ଇସଲାମେର ପୁନର୍ଜୀଗରନେର ଜନ୍ୟ ନେତ୍ରଦାନକାରୀ ହୟରତ ଇମାମ ମାହଦୀ ଓ ମସୀହ ମାଓଉଦ (ଆ.) କେ ଗ୍ରହଣ କରେ ବିଶ୍ୱବାସୀ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପଦ୍ଧା, ପ୍ରବିତ୍ରାତା ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ମହା ପ୍ରାୟାରେ ପରିବେଷ୍ଟନେ ଏକତ୍ରିତ ହେଯେ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଆନନ୍ଦରେ ସ୍ଵାଦ ଲାଭ କରତେ ସନ୍ଧମ ହେବେ । ଅଥବା ଇଯାଜୁଜ-ମାଜୁଜ ଏବଂ ଦାଜାଲେର ଚକ୍ରରେ ପଡ଼େ ବିଶ୍ୱବାସୀ କ୍ରମବର୍ଧମାନ ସଂକଟାପନ୍ନ ବିଶ୍ୱ-ପରିହିତିର ନିଷ୍ପେଯଣେ ଦଲିତ-ମଧ୍ୟତି ହେଯେ ଧର୍ବସ-ସ୍ତରେ ପରିଣତ ହତେ ଥାକବେ । ଏହି ଦୁଃଖ ପଥେର ମଧ୍ୟେ ଏକଟିକେ ଅବଶ୍ୟକ ‘ପଚ୍ଛଦ’ କରତେ ହେବେ । ଏକଟି ହଲୋ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଶାନ୍ତିର ପଥ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହଲୋ ଧର୍ବସର ପଥ । ଯେ କୋନ ଏକଟି ପଥ ପଚ୍ଛଦ କରାର ଜନ୍ୟଗତ ଏହି ଅଧିକାର ସ୍ଵାଧୀନ ଏବଂ ଅଲଜ୍ଜଣୀୟ ମାନବିକ-ଅଧିକାର ବଲେ ସ୍ଵିକୃତ । ପ୍ରକାଶ ହଲୋ ସୁଧୀସଜ୍ଜନ ଏବଂ ପ୍ରବିତ୍ରାତା-ଚିନ୍ତା ସତ୍ୟ-ସନ୍ଧାନୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ ଉନ୍ନତ ହଦୟେ ଏହି ସକଳ ବିଷୟେ ସାରିକି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଥିବେ ଚିନ୍ତା-ଭାବନା କରେ ଦେଖିବେନ କି ଏବଂ ଦାଜାଲ ଓ ଇଯାଜୁଜ-ମାଜୁଜ ସଂକାନ୍ତ ଆହମଦୀୟ ମୁସଲମାନଦେର ଉପରୋକ୍ତ ଯୁକ୍ତି-ସଙ୍ଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ସଂଗେ ଅନ୍ୟନ୍ୟଦେର ଆକାରିକ ଏବଂ କଲ୍ପନା-ପ୍ରସ୍ତୁତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ତୁଳନାମୂଳକ ବିଚାର-ବିଶ୍ଳେଷଣ କରତଃ ସାଠିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗ୍ରହଣେର ଜନ୍ୟ ସଂସାହସ ଦେଖାତେ ପାରବେନ କି? [ଚଲବେ]

সমাজ সংসারে শান্তি প্রতিষ্ঠায়

অসততা মন্তবড় অন্তরায়

কৃষিবিদ মোহাম্মদ ফজল-ই-ইলাহী

সামাজিক জীবনে অনেক মানুষই নানান কায়দায় মিথ্যা বলে থাকে। মিথ্যা বলাকে অনেকে পছন্দ করে আর এতে স্বাদও পায়। কেউ আবার ঠেকে গিয়ে মিথ্যা বলে। কেউ মিথ্যা বলতে উল্লাস বোধ করে। আবার কেউ অন্যগুলি মিথ্যা বলে। মিথ্যা বলায় সে এতটাই পটু যে, সুবোধ ব্যক্তিগণ চিন্তাই করতে পারবে না যে, সাজিয়ে গুছিয়ে কী করে সে অন্যগুলি মিথ্যা বলে যাচ্ছে। কেউ কেউ খোদার ভয়ও রাখেন আর তাই তিনি সর্বশক্তিমানের ভয়ে কম্পিত কঠে মিথ্যা বলেন। কেউ বলেন, “জান বাঁচান ফরয”। সুতরাং জীবন যেখানে বিপন্ন সেখানে কিছু মিথ্যা বলা যায়েজ। কিন্তু খোদা বলছেন, “মিথ্যা শির্ক-তুল্য”। মহানবী (সা.) বলেছেন, “অংশীবাদীতা ও মিথ্যাচারিতা মহাপাপ”। কেউ বলেন, মিথ্যা ছাড়া ব্যবসা করা দায়” আর যেহেতু মিথ্যা ব্যতীত ব্যবসা চালানো দায়, সেহেতু আমরা ধরে নিব সব ব্যবসায়ীই মিথ্যাবাদী, প্রবৃক্ষক। কারণ, মিথ্যা ছাড়া তো ব্যবসা করা যায় না? সে শর্তে সব ব্যবসায়ীই মিথ্যাবাদী। কেউ যোহের, আসর নামায শেষ করে এসেই পরিমাপে কম দিচ্ছে। কারণ (তার ধারণায়) মাপে কম দেয়া ছাড়াতো ব্যবসায় টিকে থাকা দায়। তাই তিনি নামাযও পড়েন আবার পরিমাপেও কম দেন। ক্রেতার কাছে তিনি বিশ্বস্ত-ব্যবসায়ী, কারণ তিনি নামাযে পা-বন্দ এবং আলহাজও বটে। গুণের মর্তবায় তিনি অবাধে মাপে কম দিতে সক্ষম হচ্ছেন। মিথ্যার কতই না সুন্দর সুযোগ।

মানুসার প্রথান সবার গুরুজন, সবারই বরেণ্য। কত জনেই না তাকে ভক্তি-ভরে সালাম দেন। অথচ তিনি কিনা প্রথম কাতারের একজন ধর্ষক, বলাত্কার। ছাত্র-ছাত্রীর সম্মতি-খাদক। ভয়ঙ্কর চরিত্র। ভাবতেও ভয় লাগে। সবার আতাই আতঙ্কে আঁতকে ওঠে। বে-শরম শিক্ষক মিথ্যার বেসাতী করছে। পরক্ষণই তিনি কুরআন স্পর্শ করছেন আর সুলিলিত কঠে আয়াত পড়ছেন। সুতরাং সজ্জন সাবধান! কেননা, তিনি দানব স্বত্বাবের মানব।

কেউ শখের বশে অন্যগুলি মিথ্যা বলে। মিথ্যা বলায় সে এতটাই পারদর্শী যে, মিথ্যাকে সে সুন্দরভাবে সত্যে পরিণত করার ক্ষমতা রাখে। কেউ কায়দা করে মিথ্যা বলে। কেউ মিথ্যুক হয়েও সত্যবাদী সাজার জন্য রক্তের-সম্পর্ককেও অস্বীকার করে অকপটে। কেউ সরাসরি মিথ্যা না বললেও ইনয়ে-বিনিয়ে নিখাদ মিথ্যা বলে, যেন তার কথন মিথ্যা না সত্য, তা বুঝাতে কঠ হয়। কিন্তু ইসলাম বলে, “কুলু কুলান সাদিদা”। অর্থাৎ এমন সহজ-সরল কথা বল, যেন নির্বোধও তোমাকে বুঝতে সক্ষম হয়। কিন্তু বাক্যটি অবশ্যই মিথ্যা, যা স্বীকার করলে মিথুকের কাতারে পড়ে, সম্মানহনীর আশংকা আছে। সুতরাং এ ক্ষেত্রে কথাটি ইনয়ে-বিনিয়ে নিখুঁতভাবে না বললে সমৃহ বিপদ। এমনটি আরেক ঢংয়ের মিথ্যা।

কেউ আবার অন্যকে মিথ্যা বলতে বাধ্য করেন। কারণ তিনি হচ্ছেন সবল আর উনি দুর্বল এবং সমাজে মন্তবড় প্রভাবশালী। তার কথা অমান্য করা কারো বাপেরও সাধ্য নেই। সাধ্য নেই তাই বাধ্য হয়েই মিথ্যা বলছে। সমাজের প্রভাবশালী একজন যেহেতু বলছে, সুতরাং ইহাই সত্য। এমনটি না বললে কপালে দুর্ভোগ আছে। এমন কৌশল-কায়দায় মিথ্যার প্রচলন আজ সর্বত্র বিরাজমান।

সত্যকে উহু রেখে আন্তঃদেশীয় সহযোগিতার চুক্তি হচ্ছে দারিদ্র্য থেকে মুক্তির জন্য। ধনাত্মের কাছে দারিদ্র্যের যাচনা। সুতরাং এখানে সত্য মুহ্যমান হলেও তাকে সাহায্য আনতে হচ্ছে, অন্যথায় তার দেশের মানুষ অনাহারে মরবে, উন্নয়ন স্থির হয়ে পড়বে। শর্ত যত মিথ্যাই হোক না কেন তা তাকে মানতেই হচ্ছে। ফলে বাড়ছে দ্বন্দ্ব, বাড়ছে ক্ষোভ আর পরশ্রীকাতরতা। বিশ্বকূ হচ্ছে দারিদ্র্য জনগোষ্ঠী, বাড়ছে গুণ্ঠ-হনন আর আত্মাতী হত্যাক্ষেত্র। পরিশেষে তা রূপ নিচ্ছে যুদ্ধ বিঘ্নে আর তাতে প্লাবিত হচ্ছে এদেশ-সেদেশ রক্তের বন্যায়। এক মিথ্যায় কত ভয়ংকর ক্ষতি! গতি নেই তা থেকে বাঁচার। মিথ্যা শব্দটি খুবই ছোট কিন্তু এর ক্ষতির ব্যাপ্তি বিশাল, সর্বনাশ। সুতরাং সংগত কারণেই বলতে হয়, মিথ্যা

সমাজে শান্তি প্রতিষ্ঠায় মন্তবড় অন্তরায়। এ কারণে নীতিবাক্য ইহাই হওয়া উচিত যে, অসত্য বলব না, অন্যায় করব না। শান্তি প্রতিষ্ঠা করাই সবার ব্রত হওয়া উচিত। শান্তি যেভাবে প্রতিষ্ঠা হওয়ার কথা আমরা সেভাবেই চলব।

কথা আর কাজ তো এক নয়। কথা বলি এক, আর কাজ করি অন্য। কিন্তু পরিভ্র
কুরআন বলে, “হে যারা দৈমান আনেছ!
তোমরা কেন তা বল যা কর না?
আল্লাহর দৃষ্টিতে এটা অত্যন্ত ঘৃণিত
(কাজ) যে, তোমরা তা বল যা কর না”
(আস্‌ সাফকু : ৩-৪)।

অথচ ধর্ম-পাড়ায়ও মিথ্যাকের অভাব নেই।
এখানেও অনেকেই অসত্য বলতে কুষ্ঠিত
নয়। কুরআন ও হাদীস বলে, কেবল
ইসলামেই স্বতন্ত্র স্বত্ত্বার কোন নবী নয়;
সর্বশ্রেষ্ঠ মহানবী (সা.)-এর অনুসরণে এবং
তাঁর (সা.) গোলামীতে হ্যরত মসীহ মাওউদ
(আ.)-’র আগমনের ভবিষ্যদ্বাণী রয়েছে।
এতদ্বিতীয় দুনিয়ার আর কেন ধর্মই এ
মর্যাদার অধিকারী নহে। এই সুমহান ধর্ম
প্রচারেও অসত্য আজ এক প্রকট বাধা।
এখানেও দুর্দান্ত প্রতাপে তথাকথিত নায়েবে
রসূলগণ বলছেন, “এ তথ্য সত্য নয়। কোন
প্রকার নবীরই আর আগমন ঘটবে না, নবীর
আগমনের দরজা সম্পূর্ণ বন্ধ”।

এ ক্ষেত্রেও ভাস্ত-বিবৃতিই দেয়া হচ্ছে
কেননা তারাই আবার দুসা নবীউল্লাহ’-এর
পুণরাগমণের কথাও বলে। স্বর্গীয় সত্যকে
ধারণ করতঃ আহমদী মুসলমানরা যখন
বিশ্বজুড়ে ইসলামের বাণী প্রচার করছে,
তখন আজ তাদেরকেই পেশীবলে বা গুণ্ঠ
হামলায় হত্যা করা হচ্ছে এবং তাদের
ওপর বর্বর অত্যাচার চালানো হচ্ছে।
তাদেরকে সংহার করার লক্ষ্যে জঙ্গী তৈরী
করে জঙ্গলে লালন করা হচ্ছে। আচমকা
আক্রমণে খোদা-বান্ধব জামাতের

বন্ধুদেরকে হত্যা করা হচ্ছে। তাদের
বাড়ীঘর, ব্যবসা-প্রতিষ্ঠান আগুনে পুড়িয়ে
সৎকাজ করার শোগান দেয়া হচ্ছে।
তাদের মসজিদগুলিতে বোমা মারা হচ্ছে।
পক্ষান্তরে হাদীস বলে, “যে মুসলমানের
হাত ও জিহ্বা হতে অন্য মুসলমান নিরাপদ
নয়, সে প্রকৃতর্থে মুসলমান নয়” (বুখারী
শরীফ)। ইসলামের মর্মবাণী কী, আর
নামধারী মুসলমানগণের কর্মখানি কেমন!
সত্যিকারই যদি আমরা সত্যবাদী হই তবে
বিচারালয়ে বিচারকের সামনে দাঁড়িয়ে কেন
এরূপ প্রতিজ্ঞা পাঠ করতে হয়?

“যাহা বলিব সত্য বলিব। সত্য বৈ মিথ্যা
বলিব না। আর জানিয়া-শুনিয়া সত্য
গোপন করিব না”।

আমরা তো সবাই সত্যবাদী।
সত্যবাদিতা আমাদের অসাধারণ
বৈশিষ্ট্য। তা হলে সাক্ষীর কাঠগড়ায়
দাঁড়িয়ে সত্য বলতে প্রতিজ্ঞা-পাঠ কেন?
এতে করে কী আমরা অবমূল্যায়নের
শিকার হচ্ছি না? আসলে মিথ্যার প্লাবন
আমাদেরকে প্লাবিত করে ফেলেছে,
মিথ্যা বলতে আমরা অভ্যন্ত হয়ে
পড়েছি। জেনে না জেনে অহরহই
আমরা মিথ্যা বলছি এবং মিথ্যার ওপর
নির্ভরশীল হয়ে পড়েছি। আমাদের
মিথ্যার পাল্লা ভারী হয়ে গেছে। মিথ্যা
প্রতিশ্রূতি দিচ্ছি, মিথ্যায় উদ্ধৃত করছি,
মিথ্যা বলাকে খারাপ মনে করছি না,
মিথ্যা সাক্ষ্য দিচ্ছি, মিথ্যা বলা যে
অসাধারণ গুণাহ সেটিকে সাধারণ
ব্যাপার বলে জ্ঞান করছি। শিশুদেরকে
মিথ্যা-দানব আর ভুতের গল্প শুনিয়ে
ভীত করে ঘুম পাড়াচ্ছি। শিশুর কোমল
চিন্তে মিথ্যার বীজ বুনছি। আমি সাধু
নয়, অথচ ছেলেকে বলছি নামায়ী হও।
আমি ওয়াদা ভঙ্গ করছি। ঘরে থেকেও
ছেলেকে বলছি, “গিয়ে বল আমি

বাইরে আছি”। শত ধরণের মিথ্যা
আমরা সর্বদাই অনর্গল বলছি। ফলে
বিহুত হচ্ছে শান্তি। বিপর্যস্ত হচ্ছে
পরিবেশ। কলহ বাড়ছে লাগামহীন
গতিতে। অনাস্থা জন্মেছে প্রতিজনের
মনান্তরে। প্রবল হচ্ছে সন্দেহ-প্রবণতা।
বাড়ছে নির্দয়তা। ফলে খুন করছে একে
অন্যকে অকাতরে। ম্লান হচ্ছে ধর্মের
সম্মান। ছিন্ন হচ্ছে বন্ধুত্বের বন্ধন।
ফাটল ধরছে আত্মার আত্মায়তায়।
বাগড়া হচ্ছে ক্ষণে ক্ষণে, জনে জনে।
কুপ্রবৃত্তি তাড়া দিচ্ছে, কে কীভাবে ক্ষতি
করবে কার ধনে। মমত্ব কমছে স্নোতের
গতিতে আর নিষ্ঠুরতা বাড়ছে বাড়ের
গতিতে। ফলে দুন্দের শুরুটাই হয়
খুনের মাধ্যমে। অতঃপর প্রতিশোধে
ডাবল খুন, ট্রিপল খুন আর তাতে শান্তি
এখন গৃহহারা। এক্ষণে উল্লেখ্য যে,
হাদীসে রয়েছে, হ্যরত মুহাম্মদ আরবী
(সা.) বলেছেন, “তখন মিথ্যা ও
দূর্নীতির প্রাবল্য হবে। অর্থাৎ যুগের
ঐশ্বী-ইমামের আগমনের প্রাকালে
মিথ্যার প্রাদুর্ভাব হবে”। মিথ্যা বিস্তার
লাভ করা ইহাও একটি উল্লেখ্যোগ্য
কারণ। তবে সত্যকে মিথ্যা বলে
প্রত্যাখ্যানকারীদের জন্য রয়েছে
দুর্ভোগ। তাদের আমলনামা
‘সিজিনে’। অর্থাৎ আদি হতে লিখিত
এক কিতাবে থাকবে (৮৩নং সূরা)।
কথাগুলি আত্মার সচেতন মানুষদের
জন্য চিন্তার খোরাক বটে।

কথার কথা বলছি! মিথ্যা মানুষকে যে
সাময়িক স্বত্ত্ব দেয়, সেটা মিথ্যা নয় তাতে
বিপদ থেকে হয়ত তাকে সাময়িকভাবে
শক্তামুক্ত রাখে। খোদার বিধান যেহেতু
তাকে তৎক্ষণিক ধৃত করে না, সেহেতু
মিথ্যবাদী সে মুহূর্তের সমূহ বিপদ হতে
সাময়িক মুক্তি লাভ করে ভাবে যে মিথ্যা

ତାକେ ସଫଲତା ଦିଯେଛେ । ନିର୍ବାଂ ଏଟା ଦୁର୍ଜନେର ଚିନ୍ତା ଏବଂ କୁର୍କର୍ମ । କିନ୍ତୁ ଏଟା ସନ୍ଦେହାତୀତ ସତ୍ୟ ଯେ, ମିଥ୍ୟାଶ୍ରୀର ଆୟାବ ଅନିବାର୍ୟ । ଖୋଦା ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନେ ଧୀର । ସୁତରାଂ ଖୋଦାର ନିୟମ ଅଚିରେଇ ତାକେ ଧୃତ କରବେ । ସେ ନରାଧମ, ଯେ କିଳା ଭାବେ ଯେ ମିଥ୍ୟାର ଆଶ୍ରୟେ ସେ ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହେଁଛେ । କେଣା, ସେ ସର୍ବଶକ୍ତିର ଆଧାର ଖୋଦାର ଅନୁକମ୍ପାକେ ଅବିଶ୍ୱାସ କରେ ମିଥ୍ୟର ସାହାୟ ନିଯେଛେ । ପ୍ରତାପାନ୍ତିତ ଖୋଦାର ପ୍ରତାପେ ଆଶା ହାରିଯେ ସେ ମିଥ୍ୟକେ ବଡ଼ ଜ୍ଞାନ କରେଛେ । ସେ ଅବଶ୍ୟାଇ ଶିର୍କ କରେଛେ, ଯା ଅମାର୍ଯ୍ୟନୀୟ ଅପରାଧ । ଏହେନ ଗୁଣାହ ଥେକେ ମୁକ୍ତ ଥାକାର ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ସେଦିନ ହ୍ୟରତ ଆବୁଲ କାଦେର ଜିଲ୍ଲାନୀ (ରା.) ଅକପଟେ ସବ ସତ୍ୟ ସ୍ଵିକାର କରେଛିଲେନ ଆର ଡାକାତଦେରକେ ବଲେଛିଲେନ, ହଁ! ତାଁର ଚାଦରେ ଆଁଚଳେ କରେକଟି ମୋହର ରଯେଛେ, ଯା ତାଁର ଶ୍ରଦ୍ଧେଯା ମାତା ସେଲାଇ କରେ ଦିଯେଛିଲେନ । ବାଲକେର ଅକପଟେ ସତ୍ୟ କଥନେ ବିଶ୍ଵିତ ହଲେ ଦୁର୍ଦ୍ଵାରା ଡାକାତ ଦଲ । ତାରା ପରିତ୍ୟାଗ କରଲ ତାଦେର ନିକୃଷ୍ଟ ପେଶା । ନିନିତ ହଲ ଡାକାତଦେର ନିନିତ-ଜୀବନ । ସତ୍ୟବାଦୀତାର ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଏ ଉପମା ଆଜଓ ଇତିହାସେର ପାତାଯ ଚିର-ଭାସ୍ଵର । ସତ୍ୟର ଅଭୂତପୂର୍ବ ଏ ଶିକ୍ଷା କୀ ସତ୍ୟ ପ୍ରେମୀ ହୁଏଯାର ଜନ୍ୟ ସହାୟକ ନଯ? ସତ୍ୟର ପ୍ରଭାବେ ଏହି ଯେ ଅସାଧାରଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ, ତା କି ଅନୁକରଣୀୟ ନଯ? ତବୁଓ କେନ ଆମରା ମିଥ୍ୟାଚାରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ହାଚି? ଆର ମିଥ୍ୟାକେ ପ୍ରଶ୍ନ ଦିଚ୍ଛ ଏବଂ ସତ୍ୟକେ ଆଡ଼ାଳ କରାଛି । ଖୋଦା କି ତାଁର ବାନ୍ଦାର ଜନ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ନନ? ମିଥ୍ୟାର ପ୍ରସାର ଦୃଷ୍ଟେ ମନେ ହୟ, ଖୋଦା ତାଁର ବାନ୍ଦାର ଜନ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ନଯ । ମିଥ୍ୟାଇ ଯେନ ସବାର ସବ ସମସ୍ୟାର ଚାବିକାଠି । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ଆଦୌ ସତ୍ୟ ନଯ । ଖୋଦାର କଥା ହଲୋ, “ହେ ଯାରା ଝମାନ ଏନେଛ! ତୋମରା ଆଲ୍ଲାହର

ତାକ୍‌ଓୟା ଅବଲମ୍ବନ କର ଏବଂ ସତ୍ୟବାଦୀଦେର ସାଥୀ ହେ” (ସୂରା ଆତ୍ ତାଓବା : ୧୧୯) । “.....ଅତେବ ତୋମରା ପ୍ରତିମାସମୂହେର (ମିଥ୍ୟାଓ ଏକ ପ୍ରକାର ପ୍ରତିମା- ଲେଖକ) ଅପବିଭାତା ହତେ ଦୂରେ ଥାକ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା କଥା ହତେ ଦୂରେ ଥାକ” (ସୂରା ଆଲ୍ ହାଜ୍ : ୩୧) । ସୁତରାଂ କେ ସେ ମାନୁଷ, ଯେ କିଳା ଖୋଦାର ଏ ବାଣୀକେ ଅମାନ୍ୟ କରାର ଧୃଷ୍ଟତା ଦେଖୋଯା? ସାଧୁଗଣ କଥନୋ ତାର ସାଥେ ବନ୍ଧୁତ୍ବର ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରତେ ପାରେ ନା । ମିଥ୍ୟବାଦୀ ସମ୍ପର୍କେ ରାସ୍ତୁ କରିମ (ସା.) ବଲେଛେ (ହ୍ୟରତ ଆବୁ ହୁରାୟରା କର୍ତ୍ତକ ବର୍ଣ୍ଣିତ), ଯେ ଲୋକ ମିଥ୍ୟା ବଲେ, ସେ ଅନୁଯାୟୀ କାଜ କରେ, ତାର ରୋଯାର କୋନ ପ୍ରୋଜେନ ଆଲ୍ଲାହର ନେଇ” (ବୁଖାରୀ ଶରୀଫ) । ଏ ପ୍ରେକ୍ଷିତେ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଉ୍ଦ (ଆ.) ବଲେନ, “ପୃଥିବୀ ସତ୍ୟବାଦୀକେ ଦେଖିତେ ପାରେ ନା, କିନ୍ତୁ ସର୍ବଜ୍ଞ ଖୋଦା ସତ୍ୟ ବାଦୀକେ ଦେଖେ ଥାକେନ ଏବଂ ନିଜ ହାତେ ତାକେ ରକ୍ଷା କରେନ” (ବାରାହିନୀ ଆହମଦୀଯା) । ତିନି (ଆ.) ଆରୋ ବଲେନ, ମାନୁଷେର ସ୍ଵଭାବଜ ଅବସ୍ଥାସମୂହେର ଅନ୍ୟତମ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ହଲେ

“ସତ୍ୟବାଦୀତା” (ଇସଲାମୀ ନୀତିଦର୍ଶନ) ।

ପ୍ରିୟ ପାଠକ! କଥା ଅନେକ ବଲା ହେଁଛେ । ବୁଦ୍ଧିମାନଦେର ଜନ୍ୟ ଈଶ୍ଵାରାଇ କାଫୀ । ଇସଲାମେର ଶିକ୍ଷା ହଲୋ, ଜୀବନେର ବିନିଯୋଗେ ହଲେଓ ସତତାଯ ଦନ୍ତାଯମାନ ଥାକ । ଏକ ପାଶେ ଜୀବନ ଆର ଅନ୍ୟପାଶେ ସତତା । ଏ କଥାର ତୁଳ୍ୟ କିଛିହୁ ନେଇ । ହ୍ୟରତ ଆକଦାସ ମୁସଲେହ ମାଓଉ୍ଦ (ରା.) ବଲେଛେ, “ସମସ୍ତ ଜଗତ ବଲବେ ଇହା ମିଥ୍ୟା, କିନ୍ତୁ ତୁମ ଦାଁଡିଯେ ବଲବେ, ନା-ଇହାଇ ସତ୍ୟ ।” ସୁତରାଂ ପାଥର-କଠିନ ଦୃଢ଼ତାୟ ଆମାଦେରକେ ସତତାଯ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଥାକତେ ହବେ, ସେମନଟି ଆମାଦେରକେ ଶିକ୍ଷା ଦିଯେଛେ ସାହେବସାଦା ହ୍ୟରତ ଆବୁଲ ଲତିଫ ସାହେବ (ରା.) । ତିନି ସତ୍ୟକେ ଆଲିଙ୍ଗନ କରେଛେ ଆର ଜୀବନକେ ବିସର୍ଜନ ଦିଯେଛେ । ଏଟା ସତ୍ୟବାଦୀତାର ଅନନ୍ୟ ସାଧାରଣ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ । ସତ୍ୟବାଦୀତାର ନଜୀର ବିହିନ ଉଦାହରଣ । ଆସୁନ, ଆମରା ସବାଇ ସର୍ବାବସ୍ଥାୟ ସତ୍ୟବାଦୀ ହିଁ । ତବେଇ ସମାଜ ସଂସାର ହବେ ଶାନ୍ତିମଯ, ଆତ୍ମା ପାବେ ସଫଲତାର ନିଶ୍ଚିତ ଆଶ୍ୱାସ ।

ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ

ଏତଦ୍ଵାରା ବାଂଲାଦେଶେର ସକଳ ମଜଲିସେର ନାସେର ଭାଇଦେର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ ପୂର୍ବକ ଜାନାନୋ ଯାଚେହୁ ଯେ, ଆଗାମୀ ୧୩, ୧୪ ଓ ୧୫ ଡିସେମ୍ବର, ୨୦୧୯ ତାରିଖ ମଜଲିସ ଆନ୍ସାରଙ୍ଗାହୁ ବାଂଲାଦେଶେର ୪୧ତମ ଜାତୀୟ ବାର୍ଷିକ ଇଜତେମା ଓ ୧୫ ତାରିଖ ସନ୍ଧ୍ୟା ହତେ ୧୬ ଡିସେମ୍ବର, ୨୦୧୯ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୪୨ତମ ମଜଲିସେ ଶୂରୁ ୪ନ୍ତେ ବକ୍ଷୀ ବାଜାରଙ୍ଗୁ ଢାକା ଦାରାତ ତବଲୀଗ ମସଜିଦ ପ୍ରାଙ୍ଗଣେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହବେ, ଇନଶାଆଲ୍ଲାହ ।

ଏହି ମହତୀ ଇଜତେମାଯ ସକଳ ନାସେର ଭାଇକେ ଏବଂ ଶୂରୁଯ ସଂଶୋଷିତରେକେ ଉପରୋକ୍ତ ଦିନଗୁଲିତେ ଉପର୍ତ୍ତିତ ଥାକାର ଜନ୍ୟ ବିନିତ ଅନୁରୋଧ କରା ଯାଚେ । ଅନୁଷ୍ଠାନଦ୍ୱାରେ ସାର୍ବିକ ସଫଲତାର ଜନ୍ୟ ବନ୍ଧୁଗଣେର ନିକଟ ଖାସ ଦୋଯାର ଆରଜ କରା ହଚେ ।

ବିନ୍ୟାବନତ-

ମୋହମ୍ମଦ ଫଜଳ-ଇ-ଇଲାହୀ

କାଯେଦ ଉମୁମୀ

ମଜଲିସ ଆନ୍ସାରଙ୍ଗାହୁ ବାଂଲାଦେଶ ।

ବିବାହେର ଗୁରୁତ୍ୱ

সংকলনে মাওলানা শাহ মুহাম্মদ নুরুল আমীন

ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ପବିତ୍ର କୁରାନେ ବଲେଛେ:

“ওয়াମିନ ଆଇସାତିହି ଆନ ଖାଲାକା ଲାକୁମ
ମିନ ଆନଫୁସିକୁମ ଆଜୁଙ୍ଗାନ ଲିତାସ୍କୁନୁ
ଇଲାଯହା ଓରାଜା'ଲା ବାଯନାକୁମ
ମାଓୟାଦାତାନ୍ ଓରାହମାତାନ, ଇନ୍ନା ଫି
ଯାଲିକା ଲାଆୟାତିନ ଲିଲ କାଓମେନ୍
ଇଯାତାଫକାରନ୍”। [ସୂରା ରମ, ଆଯାତ ୨୨]

“ଆର ତାର ନିଦର୍ଶନାବଳୀର ମାଝେ ଏହି
ଅନ୍ୟତମ ସେ, ତିନି ତୋମାଦେର ମଧ୍ୟ ହତେ
ତୋମାଦେର ଜନ୍ୟ ତୋମାଦେର ଜୋଡା
(ଶ୍ରୀଗଣକେ) ସୃଷ୍ଟି କରେଛେ, ସେଣ ତାଦେର
ମଧ୍ୟେ ତୋମରା ପ୍ରଶାସ୍ତି ଲାଭ କରତେ ପାରୋ
ଏବଂ ତିନି ତୋମାଦେର ପରମ୍ପରେର ମଧ୍ୟେ
ପ୍ରେମ-ପ୍ରୀତି, ଦୟା-ମାୟା ସୃଷ୍ଟି କରେଛେ।
ନିଶ୍ଚଯାଇ ଏହି ମଧ୍ୟେ ଚିନ୍ତାଶିଳ ଜାତିର ଜନ୍ୟ
ଅନେକ ନିଦର୍ଶନ ରଯେଛେ।”

ମାନବ ଜୀବନେ ବିବାହେର ଗୁରୁତ୍ୱ ଅପରିସୀମ ।
ମାନବ ମନେ ଶ୍ଵେତ, ଭାଲବାସା ଓ କୋମଲତାର
ବୃତ୍ତିଗୁଲିର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ସାଧନ କରେ ତାକେ ଶାସ୍ତି
ଦେୟାର ଜନ୍ୟ ଜୀବନେ ବିବାହ ବନ୍ଦନ ଅତୀବ
ଜରାରୀ । ବିବାହିତ ଜୀବନ ଦ୍ୱାରା ମାନବେର
ସୁକୁମାର ବୃତ୍ତିଗୁଲିର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ମାନୁଷ
କର୍ମଶିଳ, ମିତବ୍ୟାଯୀ, ସଂୟତ ଓ ଦାଯିତ୍ବଶିଳ
ହୁଏ । ଅନ୍ୟଥାଯ ସେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ, ଅମିତାଚାରୀ,
ଦାଯିତ୍ବହୀନ ଓ କଠୋର ହଦୟ ହେଁ ଥାକେ ।

ବିବାହ ସମ୍ପର୍କେ ମହାନବୀ (ସା.) ବଲେଛେ,
“ସଥନ (ଦେଖ) କୋନ ସ୍ଵକ୍ଷିପନ ବିଯେ କରେଛେ,
ସେ ଧର୍ମର ଅର୍ଧେକ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେଛେ । ଅତେବର
ବାକୀ ଅର୍ଧେକର ଜନ୍ୟ ସେ ଆଲ୍ଲାହକେ ଭବ
କରନ୍ତି ।” (ବାଯାହାକୀ)

ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଆରୋ ବଲେନ,

“ତାରା (ଶ୍ରୀଗଣ) ତୋମାଦେର ଜନ୍ୟ ପୋଶାକ
ସ୍ଵରପ ଏବଂ ତୋମରା (ସ୍ଵାମୀଗଣ) ତାଦେର
ଜନ୍ୟ ପୋଶାକ ସ୍ଵରପ ।” (ସୂରା ବାକାରା,
ଆଯାତ-୧୮୮) ।

ଉପରୋକ୍ତ ଆଯାତଟିତେ ବଲା ହେଁ ବିଯେର
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହିଁ ହିଁ ଦମ୍ପତ୍ରିର ଶାସ୍ତି ଲାଭ,
ଆତ୍ମ-ସଂରକ୍ଷଣ ଏବଂ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଧନ- କେନନା
ପୋଶାକେର କାଜଓ ତା-ଇ । ସେମନ-

- (୧) ମାନୁଷେର ଲଜ୍ଜାସ୍ଥାନ (ଦୋସକ୍ରତି)
ସମୁହକେ ଲୋକଚକ୍ଷୁ ହତେ ଢକେ ରାଖେ
- (୨) ତାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କରେ
- (୩) ଦେହେର ଶୀତତାପକେ ନିୟମିତ କରେ
ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଆନନ୍ଦ ବଜାୟ ରାଖେ ।

ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ଶ୍ରୀ ଦୋସ-କ୍ରତି, ବିପଦ-
ଆପଦ, ସୁଖେ-ଦୁଖେ ତାଦେର ଜୀବନେ
ପରମ୍ପରେର ପ୍ରତି ସ୍ଵବହାରେ ଏହି ତିନଟି
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକେ ସବସମୟ ସାମନେ ରେଖେ ଚଲେ,
ତାହାରେ ଜଗତ ଜାଗାତେ ପରିଣତ ହବେ ।

ରସୂଲ କରିମ (ସା.) ବଲେନ, “ଏବଂ ନିଶ୍ଚଯାଇ
ଏହି (ବିବାହ) କୁ-ଦୃଷ୍ଟିକେ ଉତ୍ତମଭାବେ ରୋଧ
କରେ ଏବଂ ଲଜ୍ଜାସ୍ଥାନକେ (ଅପବିତ୍ରତା ହତେ)
ରକ୍ଷା କରେ ।” (ବୁଖାରୀ ଓ ମୁସାଲିମ)

ବିଯେ ଦ୍ୱାରା ବଂଶ ରକ୍ଷା ହୁଏ ଓ ଜାତିଗୋଟିର
ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ପବିତ୍ର କୁରାନେ ଆଲ୍ଲାହ୍ ତାଲା
ବଲେଛେ:

“...ଖାଲାକା ମିନାଲ ମା'ଯେ ବାଶାରାନ୍
ଫାଜାଯାଲାହ୍ ନାଛାବାନ୍ ଓରା ସିହରାନ୍... ।”

“...ତିନି ମାନୁଷକେ ପାନି ଥିକେ ସୃଷ୍ଟି
କରେଛେ, ଏରପର ତାଦେର ଜନ୍ୟ ବଂଶ ଓ
ବିଯେର ଦ୍ୱାରା ଆତୀୟ- ସଜନ କରେଛେ... ।
(ସୂରା ଫୁରକାନ, ଆଯାତ: ୫୫)

ବିଯେ ମାନୁଷକେ ପବିତ୍ର କରେ । ହ୍ୟରତ ରସୂଲ
କରିମ (ସା.) ବଲେଛେ, “ଯେ ସ୍ଵକ୍ଷିପନ ପବିତ୍ର ଓ
ନିର୍ମଳ ହେଁ ଆଲ୍ଲାହର ସାଥେ ସାକ୍ଷାତ କରତେ
ଚାଯ, ସେ ଯେଣ ନେକ ଓ ପୁଣ୍ୟବତୀ ଶ୍ରୀ ବିବାହ
କରେ” । (ଇବନେ ମାଜା)

ତାହାର ଭାଇ-ବୋନଦେରକେ ବଲଛି,
ଆଲ୍ଲାହ୍ ତା'ଲା ଏବଂ ଆଲ୍ଲାହର ରାସୁଲେର ଉକ୍ତ
ବାଣିଗୁଲି ହତେ ମାନବଜୀବନେର ଜନ୍ୟ ବିଯେ ଯେ
କତ ପ୍ରୋଜନୀୟ ନିଶ୍ଚଯ ତା ଆପନାରା
ବୁଝାତେ ପେରେଛେ । ବିଯେ ବାଦ ଦିଲେ କୁଳ
ମାନ, ବଂଶ, ମର୍ଯ୍ୟାଦା, ଶାସ୍ତି, ଶୃଙ୍ଖଳା, ଦାୟିତ୍ୱ,
ପ୍ରେମ, ପ୍ରୀତି, ଉତ୍ସନ୍ନିତି ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା କିଛିଟି
ଥାକେ ନା । ପଞ୍ଚାତ୍ରରେ ଉପଯୁକ୍ତ ବସନ୍ତେ ବିବାହ
ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ, ସୁଖ, ଶାସ୍ତି ଓ ବୃଦ୍ଧି ବସନ୍ତେ ଆରାମେର
କାରଣ ହୁଏ ଏବଂ ବିଲମ୍ବେ ବିବାହ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟଭଙ୍ଗ,
ମାନୁଷକେ- ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ପାଲନେର ଗୁରୁଭାରେ
ଜର୍ଜରିତ କରେ ।

ଶ୍ରୀ ନିର୍ବାଚନେ ଯେ ବିଷୟଗୁଲେ ଦେଖା ହୁଏ
ହ୍ୟରତ ଆବୁ ହରାଯରାହ (ରା.) ବର୍ଣନା
କରେଛେ- ଆମାଦେର ପ୍ରିୟନବୀ (ସା.)
ଏରଶାଦ କରେଛେ, ସାଧାରଣତ ଚାରାଟି
ବିଷୟେର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରେଖେ କୋନ ମେଯେକେ
ବିଯେ କରତେ ହୁଏ : ୧) ତାର ଧନ-ସମ୍ପଦେର
ଦିକେ, ୨) ତାର ବଂଶ - ଗୌରବେର ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ
ରେଖେ, ୩) ତାର ସୌନ୍ଦର୍ୟେର ଭିତ୍ତିତେ ଏବଂ
୪) ତାର ଧର୍ମର ପ୍ରତି ଆଗାହ ଦେଖେ ।

ଏଥାନେ ହ୍ୟରତ ରସୂଲେ କରିମ (ସା.) ନସୀହତ
କରେଛେ, ତୋମରା ଧର୍ମନୁରାଗୀ ମହିଳାକେ
ବିଯେ କର । ମୁସଲମାନରା ଯତଦିନ ଏର ଉପରେ
ଆମଲ କରେଛେ ତାରା ତତଦିନ ସବ କ୍ଷେତ୍ରେ
ବିଜୟ ହେଁ । ସଥନ ଧର୍ମକେ ବାଦ ଦିଯେ
ଜାଗତିକତାର ଦିକେ ଝୁକେଛେ ତଥନ ତାଦେର
ଧର୍ମ-ଦୁର୍ଗତି ନେମେ ଏସେଛେ ।

ଏହି କାରଣେ ମହାନବୀ (ସା.) ପୁଣ୍ୟବତୀ ଶ୍ରୀକେ
ବଡ଼ ନେୟାମତ ବଲେ ଆଖ୍ୟାୟିତ କରେଛେ ।
ହ୍ୟରତ ଆବୁଲୁହାହ ବିନ ଆମର ଇବନୁଲ୍ ଆ'ସ
(ରା.) ବର୍ଣନା କରେଛେ, ହ୍ୟରତ ରସୂଲେ କରିମ
(ସା.) ବଲେଛେ, ପୃଥିବୀର ସବ କିଛିର ମଧ୍ୟେ
କଲ୍ୟାଣ ରଯେଛେ । ତବେ ପୃଥିବୀତେ ସବ ଚେଯେ

ବେଶୀ ଉପକାରୀ ହଚ୍ଛ ଧର୍ମପରାୟଣ ପୁଣ୍ୟବତ୍ତି
ସ୍ତ୍ରୀ (ସୁନାନେ ନାସାୟୀ) ।

ବେଶୀ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ଦିତେ ପାରେ ଏମନ

ମହିଳାକେ ବିଯେ କରାର ପରାମର୍ଶ

ହ୍ୟରତ ମୁତ୍-ଇମ ବିନ ଇଯାସାର (ରା.) ବର୍ଣନା କରେଛେ, ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ହ୍ୟରତ ରସୁଲେ କରୀମ (ସା.)-ଏର ଖେଦମତେ ଏସେ ବଲଲୋ, ଏମନ ଏକ ମହିଳାର ବିଯେର ପ୍ରତ୍ତାବ ଆମି ପେଯେଛି, ଯାର ଉଚ୍ଚ ବଂଶ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଆଛେ କିନ୍ତୁ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମଦାନେର କ୍ଷମତା ନେଇ । ଆମି କି ତାକେ ବିଯେ କରବୋ ? ଏଥାନେ ମହିଳାର ବଂଶ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର କାରଣେ ସେ ବିଯେ କରତେ ଚାହିଁଲ ।

ହ୍ୟରତ ରସୁଲେ କରୀମ (ସା.) ବଲଲେନ, ନା । ପୁନରାୟ ସେ ଅନୁମତି ନିତେ ଏସେଛି; କିନ୍ତୁ ହୃଦୟ (ସା.) ନିଷେଧ କରେଛିଲେନ । ତାରପର ଆବାର ଅନୁମତି ଚାଇତେ ଆସିଲେ ହ୍ୟରତ ରସୁଲେ କରୀମ (ସା.) ତାରପରଓ ନିଷେଧ କରେ ଦିଯେ ବଲଲେନ, “ଏମନ ମହିଳାକେ ବିଯେ କର, ଯେ ବେଶୀ ସନ୍ତାନେର ଜନ୍ମ ଦିତେ ପାରେ ଏବଂ ସ୍ଵାମୀକେ ଖୁବ ଭାଲୋବାସେ । ଆମି ତୋମାଦେର କାରଣେ ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଠତା ଲାଭ କରତେ ଯାଚି ।”

ଏଥାନେ ପ୍ରଶ୍ନ ଏହି ଯେ, କୀତାବେ ବୋବା ଯାବେ ଯେ, କୋନ୍ ମେଯେ ବେଶୀ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ଦିବେ? ଉତ୍ତର ଏହି ଯେ, ତାର ମା-ବୋନେର ଅବସ୍ଥା ଦେଖେ ଅନୁମାନ କରା ଯାଇ । ଯାର ମା-ବାବାର ବେଶୀ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତି ତାର କାହିଁ ଥେକେଓ ବେଶୀ ସନ୍ତାନେର ଆଶା କରା ଯାଇ । କୋନ ମହିଳାରା ସ୍ଵାମୀ ଭକ୍ତ ହୁଏ- ତାର ମା ଓ ବୋନେର ଅବସ୍ଥା ଦେଖେ ଅନୁମାନ କରା ଯାଇ ।

ମେଯେ ଦେଖା ଓ ଖୋଜ-ଖବର ନେଯା

ହ୍ୟରତ ଜାବେର ବିନ ଆଦୁଲାହ ବର୍ଣନା କରେଛେ, ହ୍ୟରତ ରସୁଲେ କରୀମ (ସା.) ବଲେଛେ, ତୋମାଦେର ମଧ୍ୟେ ଯେ କେଉଁ ନିଜେର ବିଯେର ଜନ୍ୟ କୋନ ମେଯେକେ ନିର୍ବାଚନ କରତେ ଚାଇବେ, ସଭ୍ବ ହଲେ ସେ ଯେଣ ଐ ମେଯେ ସମ୍ପର୍କେ ଖୋଜ-ଖବର ନିଯେ ନେଯ ।” ହ୍ୟରତ ଜାବେର (ରା.) ବର୍ଣନା କରେଛେ, ଆମି ସଖନ ବିଯେର ଜନ୍ୟ ମେଯେର ଖୋଜେ ଛିଲାମ ତଥନ ଗୋପନେ ଐ ମେଯେ ସମ୍ପର୍କେ ଖୋଜ-ଖବର ନିଯେଛିଲାମ, ତାରପର ବିଯେ କରେଛିଲାମ (ଆବୁ ଦ୍ବାଇଦ, କିତାବୁନ ନିକାହ)

ଆମାଦେର ମଧ୍ୟେ ବିଯେର ପୁର୍ବେ ମେଯେଦେର ସମ୍ପର୍କେ ଜାମାତେର ମାଧ୍ୟମେ ଅଥବା ଅନ୍ୟ କୋନ ଉପାୟେ ଅବଶ୍ୟକ ଖୋଜ-ଖବର ନିଯେ ନେଇଯା ଉଚିତ ଯେ, ମେଯେ କି ରକମ ହବେ । ହ୍ୟରତ ମଗୀରା (ରା.) ବର୍ଣନା କରେଛେ, ତିନି କୋନ ମେଯେର ଜନ୍ୟ ପ୍ରତ୍ତାବ ପାଠିଯେଛିଲେ । ହ୍ୟରତ ରସୁଲେ କରୀମ (ସା.) ତାକେ ବଲେଛିଲେ, “ଆଗେ ମେଯେକେ ଦେଖେ ନିବେ । କାରଣ ଦେଖାର ମଧ୍ୟ ଦିଯେ ଉଭୟର ମଧ୍ୟେ ଆକର୍ଷଣ ସୃଷ୍ଟି ହବାର ସଭାବନା ବେଶ ।

ଛେଳେ ମେଯେଦେର ବିବାହ ସମ୍ପର୍କେ

ପିତାମାତାର ଦାୟିତ୍ୱ

ହ୍ୟରତ ରସୁଲ କରୀମ (ସା.) ବଲେଛେ, “ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଲାଭ କରେ, ତାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଉତ୍ସମ ନାମ ରାଖା ଏବଂ ତାକେ ଶିଷ୍ଟଚାର ଶିକ୍ଷା ଦେଯା । ସଖନ ସେ ଯୌବନପ୍ରାଣ୍ତ ହୁଏ ତଥନ ତାର ବିଯେ ଦିବେ । ସମ୍ଭାବିତ ଯଦି ଯୌବନପ୍ରାଣ୍ତ ହୁଏ ଏବଂ ପିତା ତାର ବିଯେ ନା ଦେଯ ଏବଂ ସେ ପାପେ ଲିଙ୍ଗ ହୁଏ, ତାହଲେ ତାର କୃତପାପ ତାର ପିତାର ଉପର ବର୍ତ୍ତାବେ ” (ମେଶକାତ)

ହ୍ୟରତ ରସୁଲ କରୀମ (ସା.) ହତେ ବର୍ଣିତ ହେଁଲେ, ତାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଉତ୍ସମ ନାମ ରାଖା ଏବଂ ତାକେ ଶିଷ୍ଟଚାର ଶିକ୍ଷା ଦେଯା । ସଖନ ସେ (ପିତା) ତାର କନ୍ୟାର ବିଯେ ନା ଦେଯ ଏବଂ ସେ (କନ୍ୟା) ପାପକାର୍ଯ୍ୟ ଲିଙ୍ଗ ହୁଏ ତାହଲେ ତାର ପାପ ତାର ପିତାର ଉପର ବର୍ତ୍ତାବେ । (ମେଶକାତ)

ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଁଟି ହାଦିସ ହତେ ଏହି ସ୍ପଷ୍ଟ, ବୟଙ୍ଗପ୍ରାଣ୍ତ ଛେଳେ-ମେଯେଦେର ସଥାପନରେ ବିଯେ ନା ଦେଯାର ଫଳେ ତାରା ଯୌନ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଅପରାଧ ବା ସେ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଜାମାତେର ନିୟମଭଞ୍ଜନିତ ଅପରାଧ କରଲେ, ତାଦେର ଅପରାଧେର ଜନ୍ୟ ତାଦେର ପିତା ଦାୟୀ ହବେ । ସମ୍ଭାବିତ ଯଦି ପିତାମାତା ବର୍ତ୍ତାବେ ନା ଥାକେ, ତାହଲେ ସେଜନ୍ୟ ତାର ଅଭିଭାବକଗଣ ଦାୟୀ ହବେ । ସୁତରାଂ ଜାମାତେର ବନ୍ଧୁଗଣ ତାଦେର ବୟଙ୍ଗପ୍ରାଣ୍ତ ଛେଳେ-ମେଯେଦେର ସଥାପନରେ ବିଯେ ଦେଯା ସମ୍ବନ୍ଧେ ସଚେତନ ହର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଛେଳେ-ମେଯେଦେର ବିଯେ ବିଲମ୍ବିତ କରାର କାରଣେ ତାଦେର ଦ୍ୱାରା ଏ ସମ୍ପର୍କେ ସକଳ ପ୍ରକାର ଅନାଚାର ଓ ଅନିୟମେର ଜନ୍ୟ ଉପରୋକ୍ତ ହାଦିସମୂଳେ ଆନ୍ତର୍ମାତ୍ର ତାଂଳା ଏବଂ ଜାମାତେର କାହିଁ ତାଦେର ପିତା-ମାତା ଦାୟୀ ଥାକବେ । ବାଲ୍ୟକାଳ ଥେକେ ତାଦେରକେ ସୁନୀତି ଶିକ୍ଷା ଦେଯା ଏବଂ ବୟଙ୍ଗପ୍ରାଣ୍ତ ହଲେ ତାଦେର କେ ସଥାପନରେ ସଥାଯୋଗ୍ୟ ସ୍ଥାନେ ବିଯେ ଦେଇଯା ପିତା-ମାତାର ପରିତ୍ୱ ଦାୟିତ୍ୱ ।

ବିବାହ ଭୋଜ

ବିବାହ ଉପଲକ୍ଷେ ଅନେକ ଅନେକ ଆୟୋଜନ କରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ ଥାକେ । ତଥାଧ୍ୟ ଖାଦ୍ୟବିତରଣ, ଆତଶବାଜୀ, ନାଚ ଗାନ ଏବଂ ଭୋଜ ବିଶେଷ ଉତ୍ସବମୋହାନ୍ୟ । ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ିଦ (ଆ.) ସକଳ ପ୍ରକାର ବାଜେ ଖରଚକେ ହାରାମ ବଲେଛେ ।

ଟାକା ପଯସା ଥାକଲେ ମରିଯାମ ଶାଦୀକାଣ୍ଡେ ଅନୁଦାନ ଦିନ । ଏତେ ଅନେକ ଗରୀବ ଛେଳେମେଯେର ବିଯେର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହବେ । ଖଲିଫାତୁଲ ମସୀହ ରାବେ (ରାହେ.) ଏର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେଛେ । ଏତେ ଅଂଶ ନିନ ଆର ଆଜେବାଜେ ଖରଚ ବର୍ଜନ କରଣ ।

ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ିଦ (ଆ.) ବଲେନ, “ଆମାଦେର ମଧ୍ୟେ ଏହି ଏକ ମନ୍ଦ ପ୍ରଥା, ବିବାହ ଉପଲକ୍ଷେ ଶତ-ଶତ ଟାକା ବାଜେ ଖରଚ କରା ହୁଏ । ସ୍ମରଣ ରେଖୋ, ଲୋକ ଦେଖାନୋର ଜନ୍ୟ ବଡ଼ାଇ କରେ ଆତ୍ମୀୟ-ସଜନେର ମଧ୍ୟେ ଖାଦ୍ୟବିତରଣ କରା, ଏର ଆଦାନ-ପ୍ରଦାନ ଓ ଖାଓୟା, ଉତ୍ସବରେ ଶରିଯତ ଅନୁଯାୟୀ ହାରାମ । ଆତଶବାଜୀ, ବାଇଜୀ, ବେଡୁଆ, ଡୋମ ବାଦକଦେର ଉପର ଖରଚ କରା ସମ୍ଭାବିତ ଶକ୍ତି ହାରାମ । ଏତେ ଅଯଥା ଟାକା ଖରଚ ହୁଏ ଏବଂ ମାଥାର ଉପର ପାପ ଚାପେ ।” (ଫାତ୍ତୋୟାଯେ ମସୀହ ମାଓଡ଼ିଦ, ୧୪୫ ପୃଷ୍ଠା) ପାତ୍ରୀର ବାଡ଼ୀତେ ବିବାହ ଭୋଜ ନିଷିଦ୍ଧ । ପାତ୍ର ପକ୍ଷ ସମ୍ଭାବିତ ହେଁଲେ ଆସେ, ତାହଲେ ବିନା ଦାୟାତେ, ବିନା ଘଟା ବା ଚୁକ୍ତିତେ ସେଇପରି ମୁସାଫିରକେ ଅଭ୍ୟର୍ଣ୍ଣା କରା ହୁଏ, ସେଇପରି ତାଦେର ଆପ୍ୟାଯନ କରବେ, କିଂବା ଏହି ଉପଲକ୍ଷେ ପାତ୍ର ପକ୍ଷକେ ସମ୍ଭାବିତ ହେଁଲେ ଏବଂ ଯଦି ଦୁର ଥେକେ ଆସେ, ତାହଲେ ବିନା ଦାୟାତେ, ବିନା ଘଟା ବା ଚୁକ୍ତିତେ ସେଇପରି ମୁସାଫିରକେ ଅଭ୍ୟର୍ଣ୍ଣା କରା ହୁଏ, ସେଇପରି ତାଦେର ଆପ୍ୟାଯନ କରବେ, କିଂବା ଦୁର ଥେକେ ଆସେ ବେଦାତ ହେଁଲେ । [ହ୍ୟରତ ଖଲିଫାତୁଲ ମସୀହ ସାନି (ରା.) ମେସବାହ, ୧୫୫ ମେ, ୧୯୩୦ ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ]

ଦାଓୟାତେ ଓଲିମା

ପାତ୍ର ସଥିନ ପାତ୍ରିକେ ନିଜ ଗୃହେ ନିଯେ ଆସେ, ତଥନ ତାର ସାଥେ ଏକତ୍ରେ ରାତ୍ରି ଯାପନ କରାର ପରଦିନ ଆତ୍ମୀୟ-ସ୍ଵଜନ ଏବଂ ବଞ୍ଚି ବାନ୍ଧବଦେର ଭୋଜ ଦିବେ, ଏଟି ସୁନ୍ନତ । ହୟରତ ମସୀହ୍ ମାଓଡ଼ୁଦ (ଆ.) ଏ ସମ୍ବନ୍ଦେ ବଲେଛେ, “ଶରିଯାତେ କେବଳ ଏତ୍ତୁକୁ ଆଦେଶ ଆହେ ପାତ୍ର ଓଲିମା କରବେ । ଅର୍ଥାତ୍ କଯେକଜନ ବଞ୍ଚୁକେ ଆହାର କରାବେ ।” (ଫାତୋୟାରେ ମସୀହ୍ ମାଓଡ଼ୁଦ, ୧୪୭ ପୃଷ୍ଠା) ହୟରତ ଖଲିଫାତୁଲ ମସୀହ୍ ସାନି (ରା.) ଏକ ନିକାହ୍ ଉପଲକ୍ଷେ ତାଁର ଖୁତବାୟ ବଲେଛେ, ଯଦି କାରୋ ଭୋଜ ଦିବାର କ୍ଷମତା ନା ଥାକେ, ତାହଲେ ସେ ଦାଓୟାତ ଦେଓୟାର ସମୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିମ୍ନିତ ବ୍ୟକ୍ତିକେ ତାର ଅର୍ଥାତ୍ବର ଏବଂ ଭୋଜ୍ ପ୍ରକ୍ରିତ କରାର ଅକ୍ଷମତା ଜାନାବେ । ଏତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆମ୍ବିତ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଗୃହ ହତେ ଅନ୍ତର ଏକଜନ ବା ଦୁଃଜନେର ପରିମାଣ ଭାଲୋ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିତ କରେ ସଙ୍ଗେ ନିଯେ ନବ ବିବାହିତ ବ୍ୟକ୍ତିର ବାଢ଼ିତେ ଦିବେ । ସଥିନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟେ ସବାଇ ଖାଦ୍ୟ ନିଯେ ଉପର୍ଦ୍ଧିତ ହବେ, ତଥନ ଗୃହଭ୍ୟତର ହତେ ନବବ୍ୟ ଆହାରିତ ଖାଦ୍ୟ ହତେ ବାହିରେ ମେହମାନଦେର ପରିବେଶନେର ଜନ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କରବେ ଏବଂ ଗୃହଭ୍ୟତରେ ଆମ୍ବିତ ତ୍ରୀଳୋକଦେର ପରିବେଶନ କରବେ ।

ବର-ପଣ ପ୍ରଥା

ଇସଲାମେ ବର-ପଣ ବଲେ କିଛୁ ନେଇ । ଏଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବେଦାତ । କନ୍ୟା ପକ୍ଷେର କାହେ ପାତ୍ର ପକ୍ଷେର କୋନ ଦାବି ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା କୁରାଅନେ ଏବଂ ତାଁର ରସୁଲ କୋନ ହାଦୀସେ ସ୍ଵିକାର କରେ ନି । ପବିତ୍ର କୁରାଅନେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା କନ୍ୟାର ପକ୍ଷ ହତେ ତାର ପିତାର ଉପର ଏକଟି ଦାବି ରାଖେନ । “ବିବାହେ ପୂର୍ବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିତାର ଉପର ମେଯେର ଭରଣ ପୋଷନେର ଦାୟିତ୍ୱ ।” (ସୂରା ବାକାରା ୩୪ ଆୟାତ) ବିଯେର ସମୟ ହତେ ତ୍ରୀର ଭରନ-ପୋଷନେର ଦାୟିତ୍ୱ ସ୍ଵାମୀର ଉପର ଏବଂ ବିଯେର ସମୟେ ମେଯେକେ ଦେନମହର ଓ ଉପହାର ଦେଓୟାର ଦାୟିତ୍ୱ ଓ ସ୍ଵାମୀର ଉପର । (ସୂରା ବାକାରା, ୨୨୪ ଆୟାତ; ସୂରା ନିସା, ୩୫ ଆୟାତ)

ବିବାହ-ସଂକ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟିଭାରିଟି

ବିଷୟମୂଳ୍କ:

- ସେଇନେ କେଉଁ ବିଯେର ପ୍ରତାବ ଦିଯେଛେ, ମେହେ ପରିଷାର ବାତିଲ ନା ହେତୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଥାନେ ଅନ୍ୟ କେଉଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରତାବ ଦିବେ ନା । (ବୁଝାରୀ ଓ ମୁସଲିମ)
 - ବିଯେତେ ମାନୁଷ ଚାରାଟି ବିଷୟ ଦେଖେ, ଯଥା- ତ୍ରୀର ସମ୍ପଦି, ତାର ସଦଗ୍ରଣ, ତାର ସୌନ୍ଦର୍ୟ ଓ ତାର ଧର୍ମପରାଯଣତା । ଯାର ମାବେ ଧର୍ମପରାଯଣତା ଆହେ, ତାକେ ପଚନ୍ଦ କର । (ବୁଝାରୀ)
 - ପ୍ରତାବିତ ପାତ୍ର ଓ ପାତ୍ରୀର ଧର୍ମପରାଯଣତା ସନ୍ତୋଷଜନକ ହଲେ ତାକେ ବିଯେ କର ଯଦି ନା କର, ତାହଲେ ପୃଥିବୀତେ ଦୁର୍ଦଶା ଓ ବ୍ୟାପକ ଅଶାନ୍ତି ଘଟିବେ । (ତିରମିଯି)
 - ପ୍ରେହଶିଲା ସନ୍ତାନବତୀ ହତେ ସକ୍ଷମ ତ୍ରୀଳୋକକେ ବିଯେ କର । ନିଶ୍ଚଯ ଜାତିମୂଳର ମଧ୍ୟେ ତୋମାଦେର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିର ଜନ୍ୟ ଆମି ମାଧ୍ୟମ । (ଆବୁ ଦାଉଦ)
 - ବିଯେ କରାର ଆଗେ ପାତ୍ରିକେ ପାତ୍ର ଦେଖିବେ ପାରେ, (ମୁସଲିମ) । କିନ୍ତୁ ତା ଏକବାର ମାତ୍ର । (ଆବୁ ଦାଉଦ)
 - ବିଯେ ଦିତେ ଚାରଜନେର ସମ୍ମତିର ପ୍ରୋଜେନ । ଯଥା: ପାତ୍ରୀ, ପାତ୍ରୀର ପିତା ବା ଅଭିଭାବକ, ପାତ୍ର ଏବଂ ପାତ୍ରୀର ପିତା । ପ୍ରଥମ ତିନଜନେର ଏକବୋଗେ ସୁମ୍ପଟ ସମ୍ମତିର ପ୍ରୋଜେନ । ତାଦେର ଏକଜନ ଅମ୍ବିତ ହଲେ ବିଯେ ହବେ ନା । ଶେଷୋକ୍ତେ - ଅର୍ଥାତ୍, ପାତ୍ରୀର ପିତାର ସମ୍ମତି ଦାନେର ଅଧିକାର ନେତିବାଚକଭାବେ ପ୍ରୋଜ୍ୟ । ପାତ୍ରୀର ପିତା ପ୍ରକାଶ୍ୟ ନାରାଜ ଥାକଲେ ଓ ବିଯେ ହେଁ ଯାବେ ।
 - ବିଧବା ତ୍ରୀଳୋକର ବିବାହେ ତାର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଉଚ୍ଚାରିତ ସମ୍ମତିର ପ୍ରୋଜେନ ଏବଂ କୁମାରୀର କ୍ଷେତ୍ରେ ତାର ନୀରବତା ସମ୍ମତି ଜ୍ଞାପନ ବଲେ ଧରା ହବେ । (ବୁଝାରୀ ଓ ମୁସଲିମ)
 - ଅଭିଭାବକ ବ୍ୟାତିରେକେ କୋନ ତ୍ରୀଳୋକର ବିବାହ ସିଦ୍ଧ ନଯ । (ଆବୁ ଦାଉଦ, ତିରମିଯି)
 - ବିବାହେ କୋନ ତ୍ରୀଳୋକ ଅନ୍ୟ ତ୍ରୀଳୋକର ଅଭିଭାବକା ହତେ ପାରବେ ନା ଏବଂ ନିଜେଓ ନିଜେର ବିବାହେ ଅଭିଭାବକା ହତେ ପାରବେ ନା । କୋନ ତ୍ରୀଳୋକ ସ୍ୟାଂ ନିଜେର ଅଭିଭାବକା ହେଁ ବିବାହ କରଲେ ତା ବ୍ୟାତିଚାର ହବେ । (ଇବନେ ମାଜା)
 - ଉପରେ ବଲା ହମେଛେ ବିବାହେ ପାତ୍ରୀ ଓ ତାର ଅଭିଭାବକ ଉଭୟର ସମ୍ମତିର ପ୍ରୋଜେନ । ପାତ୍ରୀ ସ୍ୟାଂ କୋନ ପାତ୍ରିକେ ବିଯେ କରତେ ଚାଇଲେ, ତାର ପିତାର ଅପରଦ୍ଦକୃତ ଦୁଇ ପାତ୍ରକେ ପରପର ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରବାର ଅଧିକାର ଆହେ ଏବଂ ମେଯେକେ ତା ମାନତେ ହବେ । ପାତ୍ରୀ ତୃତୀୟ ପାତ୍ରୀର କଥା ବଲଲେ ସେଥାନେଓ ଯଦି ପିତା ଅସମ୍ମତ ଜାନାଯା, ତାହଲେ ମେଯେ ହୟରତ ଖଲିଫାତୁଲ ମସୀହ୍ (ଆଇ.)-ର ଫ୍ୟାସାଲା ନିଯେ ବିଯେ କରତେ ପାରେ । କିନ୍ତୁ ମେଯେ ନିଜ ଅଭିଭାବକତ୍ତ କରତେ ପାରେ ନା; ତା ବ୍ୟାତିଚାର ହବେ । ତାଲାକ ଓ ଖୋଲାର ବ୍ୟାପାରେ ତ୍ରୀଳୋକର ଜନ୍ୟ ଅଭିଭାବକରେ ପ୍ରୋଜେନ ଆହେ । ଏକ୍ଷେତ୍ରେ ଜାମା'ତେର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅନୁୟାୟୀ ଓଲି ହବେ ।
 - ବିଯେତେ ତାଡ଼ାହ୍ଡା କରା ଉଚିତ ନଯ । ବିଯେ ଶ୍ରି କରାର ପୂର୍ବ ଉଭୟ ପକ୍ଷେର ଘରବାଡି, ଅବଙ୍ଗା, ଆଖଲାକ, ସମତା ଇତ୍ୟାଦି ସମ୍ବନ୍ଦେ ଭାଲୋଭାବେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରେ ସ୍ଵର୍ଗତ ହେଁ ପ୍ରୋଜେନ । କାରଣ ତାଡ଼ାହ୍ଡା କରେ ବିଯେ ଦିଲେ ପରେ ସମସ୍ୟାର ସୃଷ୍ଟି ହୟ ।
 - ବିବାହେ ସକଳ କଥାବାର୍ତ୍ତ ବା ଦେଖାଣ୍ତା ସଥିନ ଶେଷ ହେଁ ଯାଯ, ତଥନ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ଇତ୍ୟାକାରୀ କରେ ଫଳାଫଳ ଜେନେ ବିବାହେ କଥା ପାକା କରେ ବିଯେର ଦିନ ତାରିଖ ନିର୍ଧାରଣ କରତେ ପାରେନ । ବିଯେର ପୂର୍ବ ଇତ୍ୟାକାରୀ କରାର ଜନ୍ୟ ହୟରତ ମସୀହ୍ ମାଓଡ଼ୁଦ (ଆ.) ଜୋର ତାଗିଦ ଦିଯେଛେ ।
 - ପ୍ରଚଲିତ ମୁସଲିମ ଆଇନାନୁୟାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟେ ମୁସଲମାନେର ବିବାହ ହାନୀଯ ମ୍ୟାରେଜ ରେଜିസ୍ଟ୍ରେସନ୍‌ରେ କାହେ ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ କରତେ ହବେ । ଅନ୍ୟଥାଯ ଆଇନତ ଦଶନୀୟ ହବେ ।
- ଜାମା'ତେର ପକ୍ଷ ଥେକେ କୋନ ପ୍ରତାବ**
ଦିଲେ ତାତେ ସାଡ଼ା ଦେଖା ଉଚିତ
- ଯୁଗ ଇମାମ ହୟରତ ମସୀହ୍ ମାଓଡ଼ୁଦ (ଆ.) ବିବାହ-ଶାଦୀର ବ୍ୟାପାରେ ସହସ୍ରଗତା କରାର ଜନ୍ୟ ଏବଂ ଆହମଦୀଦେର ମାବେ ବିବାହ-ଶାଦୀର

ବ୍ୟାପାରେ ସ୍ଥେଷ୍ଟ ଚେଷ୍ଟା-ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରେଛେ । ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.)-ଏର ଜୀବନେର କିଛି ଘଟନା ଥେକେ ଏହି ସ୍ପଷ୍ଟ ।

ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.)-ଏର ପଞ୍ଚ ଥେକେ ନିଜ ଜାମାତେର ଜନ୍ୟ ଜରୁରୀ ଇଶତେହାର- “ଆମି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେଛି, ଆଗାମୀତେ ଆମାର କାହେ ଏକଟି ଗୋପନ ରେଜିସ୍ଟାର ଥାକବେ ଯେଥାନେ ଏ ଜାମାତେର ଉପ୍ୟୁକ୍ତ ଛେଲେ ଓ ମେଯେଦେର ନାମ ଲେଖା ଥାକବେ ଆର କୋନ କନ୍ୟାର ପିତା ଯଦି ନିଜ ଗୋତ୍ରେର ମାଝେ ଶର୍ତ୍ତ ମୋତାବେକ ଛେଲେ ଖୁଜେ ନା ପାନ ଯାରା ଆହମ୍ଦୀ ଜାମାତେର ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ନେକ ଏବଂ ମନେର ମତୋ ଛେଲେ ଖୁଜେ ନା ପାନ ଏବଂ ଏମନ ମେଯେଓ ଯଦି ଛେଲେର ଜନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ସେ ସେଣ ଆମାକେ ଅନୁମତି ଦେଯ, ଆମରା ଖୋଜ ନିଯେ ଦେଖବୋ । ମାତା-ପିତାର ସତ୍ୟକାର ଭାଲୋବାସାର ମାଧ୍ୟମେ ଆମରା ଖୋଜ କରବୋ । ଏ ରେଜିସ୍ଟାର ଗୋପନ ରାଖା ହବେ ଆର କୋନ ଛେଲେ ବା ମେଯେର ଗୋପନୀୟତା ପ୍ରକାଶ କରା ହବେ ନା ଯତକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାର ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ସଂକରମଶିଳତା ସ୍ପଷ୍ଟ ନା ହ୍ୟ । ଆର ଏ କାରଣେ ଆମାଦେର ମୁଖଲେସ ଲୋକଦେର ଜନ୍ୟ ଜରୁରୀ ତାରା ଯେନ ତାଦେର ଉପ୍ୟୁକ୍ତ ସତାନେର ଜୀବନ-ବୃତ୍ତାନ୍ତ ବା ବାଯୋଡ଼ଟା କେନ୍ଦ୍ରେ ନିକଟ ପ୍ରେରଣ କରେ ।

ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.) ଏକ ଛେଲେର ସାଥେ ବ୍ୟବାହ ଦେଇଯାର ଜନ୍ୟେ ଏକ କନ୍ୟାର ପିତା-ମାତାକେ ପରାମର୍ଶ ଦେନ । ଉତ୍ତର କନ୍ୟାର ପିତା ନିଜ ବିବେଚନାୟ ତା ଭାଲୋ ମନେ କରେନ ନି । ଫଳେ ମେଯେର ପିତା ବ୍ୟବାହ ଦିତେ ଅସମ୍ଭବ ଜାନାଯ । ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.) ତାତେ ଏମନ କଷ୍ଟ ପାନ ଏବଂ ନିର୍ଧାରିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନାୟ ବ୍ୟବାହ କାର୍ଯ୍ୟ କରାନୋ ଥେକେ ନିଜେକେ ସମ୍ମତ ଜୀବନ ବିରତ ରାଖେନ ।

“ହ୍ୟରତ ହାଫେୟ ନୁରଉଦ୍ଦିନ (ରା.) ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ଆଓସ୍ୟାଳ ସଥନ ଏ ଖବର ଶୁଣିଲେନ, ଠିକ ସେ ସମୟ ଏକ ମେଥରାନୀ ତାର ସାମନେ ଦିଯେ ଯାଚିଲ । ତିନି ଆବେଗେର ସାଥେ ବଲେନ, ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.) ଯଦି ଏ ମେଥରାନୀର ଛେଲେର ସାଥେ ଆମାର ମେଯେ ଆମାତୁଲ ହାଙ୍ଗେ-ର ବିଯେ ଦିତେ ବଲେନ ତବେ ଆମି ଏଥିନ ତା କରିବାକୁ ।

ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ହ୍ୟରତ ହାଫେୟ ମାଓଲାନା ହେକୀମ ନୂରଉଦ୍ଦିନ (ରା.)-ଏର ଏ ଆବେଗେକେ ବୃଥା ଯେତେ ଦେନ ନି ଏବଂ ତାର କନ୍ୟା ଆମାତୁଲ ହାଙ୍ଗେ-ର ବ୍ୟବାହ ସର୍ବାଧିକ ଯୋଗ୍ୟ ହ୍ୟରତ ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ସାନୀର ସାଥେ ସମ୍ପନ୍ନ କରେନ ।

ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.) ଏର ସାଥେ ଜାମା'ତେର ଏକ ସଦ୍ସେର ଏମନ ଆଚରନେର ଫଳେ ଆଜାଓ ବହୁ କନ୍ୟା ଦାୟାଗ୍ରହ ପିତା ତାଦେର ସତାନେର ବ୍ୟବାହ ଦିତେ ପାରଛେ ନା । ‘ହାଇ ହୋକ, ବ୍ୟକ୍ତି ଚିନ୍ତାର ବଦଳେ ଜାମା'ତେର ବ୍ୟବସ୍ଥାପନାର ଅନ୍ତରାଳେ ଏ ପ୍ରୋଜନ୍ନୀୟ କାଜଟି ସମ୍ପାଦନ ହଲେ ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା (ଇନଶାଆଲ୍ଲାହ) ଏର ମାଝେ ବରକତ ଦିବେନ ।

ଅ-ଆହମ୍ଦୀର କାହେ କୋନ ଅବସ୍ଥାତେହି ଛେଲେମେଯେକେ ବିଯେ ଦେଇ ଉଚିତ ନୟ

ଏ ବ୍ୟାପାରେ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.)-ଏର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହଲେ: “ଅ-ଆହମ୍ଦୀଦେର ନିକଟ ତୋମାଦେର ମେଯେଦେର ବ୍ୟବାହ ଦିଓ ନା । ଅ-ଆହମ୍ଦୀଦେର ସାଥେ ଯାରା ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥପନ କରିଲେ ତାରା ପ୍ରକ୍ରି ଅର୍ଥେ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.)-କେ ଚିନ୍ତନେ ପାରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଜାନେଓ ନା ଯେ ଆହମ୍ଦୀଯାତ କୀ ଜିନିସ ।

ଅ-ଆହମ୍ଦୀଦେର ମାଝେ ଏମନ କୋନ ବେ-ଦ୍ୱାନ ବ୍ୟକ୍ତି କି ଆହେନ ଯେ ତାର କନ୍ୟାକେ କୋନ ହିନ୍ଦୁ ବା ଖୁଲ୍ଲାନେର ସାଥେ ବ୍ୟବାହ ଦିବେନ?

ତାଦେରକେ ତୁମ ଅସ୍ତ୍ରୀକାରକାରୀ ବଲୋ କିନ୍ତୁ ଏ ବ୍ୟାପାରେ ତାରା ତୋମାଦେର ତୁଳନାୟ ଭାଲୋ କେନାନା ଅସ୍ତ୍ରୀକାରକାରୀ ହ୍ୟେଓ ତାରା କୋନ କାଫେରକେ କନ୍ୟା ଦାନ କରଛେ ନା । କିନ୍ତୁ ତୋମରା ଆହମ୍ଦୀ ହ୍ୟେଓ କନ୍ୟା ଦିଛି- ଏ କାରଣେ ଯେ, ତାରା ତୋମାଦେର ସ୍ଵଜାତିର?

କିନ୍ତୁ ଯେଦିନ ତୋମରା ଆହମ୍ଦୀ ହ୍ୟେଛ ଦେ ଦିନ ଥେକେ ତୋମରା ଆହମ୍ଦୀ ଜାତି ବଲେ ପରିଗଣିତ । ଚେନା ଜାନାର ବ୍ୟାପାରେ କେଉଁ ଯଦି ତୋମାଦେର ଜିଜ୍ଞାସା କରେ କେବଳ ସେକ୍ଷେତ୍ରେହି ତୋମରା ନିଜେଦେର ବ୍ୟକ୍ତିସତ୍ତ୍ଵ ଅର୍ଥବା ଜାତିର ପରିଚୟ ଦିତେ ପାର ଅନ୍ୟଥାଯ ତୋମାଦେର ଜାତି, ତୋମାଦେର ଗୋଟି, ତୋମାଦେର ସତ୍ତ୍ଵ ହଲୋ ଆହମ୍ଦୀ ।

ଅର୍ଥବା ଆହମ୍ଦୀ ହ୍ୟେ ଅ-ଆହମ୍ଦୀଦେର ମାଝେ କୀଭାବେ ତୋମରା ସମ୍ପର୍କ ଖୁଜେ ବେଡ଼ାଓ? କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହି ବ୍ୟବାହ କାହେ ନିଜ କନ୍ୟା ବ୍ୟବାହ ଦିଯେଇଲେ ନାହିଁ । ଆମି ତାକେ ଜାମାତ ଥେକେ ପୃଥିକ କରେ ଦିଯେଇଛି । ପରବର୍ତ୍ତୀତେ ତିନି ଅନେକ ତୋବା କରେଛେ ଏବଂ କ୍ଷମା ଚେଯେଛେ କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଘଟନା ଘଟିଯେ ଫେଲେଛେ ତାହିଁ ତାକେ କ୍ଷମା କରା ହ୍ୟ ନି ।”

ମୁମିନେର ଉଚିତ ସଥନ ସତ୍ୟ ଆସେ ତଥନ ମିଥ୍ୟାକେ ପରିତ୍ୟାଗ କରା ।

“ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.) ସ୍ପଷ୍ଟ ବଲେଛେ, ଅ-ଆହମ୍ଦୀଦେର କନ୍ୟା ଦେଓଯା ଶୁନାହେର କାଜ ।” (ମାଲାଯେକାତୁଲ୍‌ଲାହ ପୃଃ ୪୬)

ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ସାନୀ (ରା.) ବଲେନଃ ଏକଟି ବ୍ୟାପାରେ ପଶ୍ଚ କରା ହ୍ୟେ ଥାକେ, ଅ-ଆହମ୍ଦୀଦେର ସାଥେ କନ୍ୟା ବିବାହ ଦେଓଯା ଯାବେ କି ନା? ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.) ଏମନ ପଶ୍ଚକାରୀ ଆହମ୍ଦୀର ପ୍ରତି କଠୋର ଭାବେ ଅସମ୍ଭବ ହ୍ୟେଇଛେ । ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଭିନ୍ନ ଧରନେର ସମସ୍ୟା ଉପଥାପନ କରତ ଅ-ଆହମ୍ଦୀକେ କନ୍ୟା ଦେଓଯାର ବ୍ୟାପାରେ ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.)-କେ ପଶ୍ଚ କରିଲେ ଭୁବନ (ଆ.) ବଲେନ, ମେଯେ ବସିଯେ ରାଖ କିନ୍ତୁ ଅ-ଆହମ୍ଦୀଦେର ସାଥେ ମେଯେ ବ୍ୟବାହ ଦିଓ ନା ।”

ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.) ମୃତ୍ୟୁର ପର ଐ ବ୍ୟକ୍ତି ଅ-ଆହମ୍ଦୀଦେର ମାଝେ ନିଜ କନ୍ୟାର ବ୍ୟବାହ ଦେନ । ହ୍ୟରତ ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ଆଓସ୍ୟାଳ (ରା.) ଆହମ୍ଦୀଦେର ଇମାମତି କରା ଥେକେ ତାକେ ସରିଯେ ଦିଲେନ ଏବଂ ତାର ଖଲୀଫତକାଲୀନ ୬ ବର୍ଷର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାକେ କ୍ଷମା କରେନ ନି, ଐ ବ୍ୟକ୍ତି ବାର ବାର ତୋବା କରା ସତ୍ତ୍ଵେ ତାକେ କ୍ଷମା କରେନ ନି ।

ସୁତରାଂ ଏମନ ଯାରା ଆହେନ, ଆପନାରା ଶୁନେ ରାଖୁନ, ହ୍ୟରତ ମସୀହ ମାଓଡ଼ଦ (ଆ.) ଏ ସଂଶ୍ରକତାର ବିଷୟଟିକେ ବିଶେଷ ଶୁରୁତ୍ୟ ଦିଯେଇଲେ ଆର ଏ କାରଣେ ବିଷୟଟି ଶୁରୁତ୍ୟ ସହକାରେ ନେଓଯା ଉଚିତ । ହ୍ୟରତ ଖଲୀଫାତୁଲ ମସୀହ ସାନୀ ବଲେନଃ “ଆମି କାଉକେ ଜାମାତ ଥେକେ ବେର କରତେ ଚାଇ ନା । କିନ୍ତୁ ଯଦି କେଉଁ ଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ବ୍ୟତିକ୍ରମ କରେ ଆମି ତାକେ ଜାମାତ ଥେକେ ବେର କରେ ଦିବ । କଯେକ ମାସ ପୂର୍ବେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅ-ଆହମ୍ଦୀଦେର କାହେ ନିଜ କନ୍ୟା ବ୍ୟବାହ ଦିଯେଇଲେ । ଆମି ତାକେ ଜାମାତ ଥେକେ ପୃଥିକ କରେ ଦିଯେଇଛି । ପରବର୍ତ୍ତୀତେ ତିନି ଅନେକ ତୋବା କରେଛେ ଏବଂ କ୍ଷମା ଚେଯେଛେ କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଘଟନା ଘଟିଯେ ଫେଲେଛେ ତାହିଁ ତାକେ କ୍ଷମା କରା ହ୍ୟ ନି ।” (ଆନ୍ୟୋରଙ୍ଗ ଖଲୀଫତ ପୃଃ ୯୩-୯୪)

ତଥ୍ସୂତ୍ର: ବ୍ୟବାହ ଓ ଜୀବନ, ଜୁମୁଆର ଖୁତବା

চুয়াডঙ্গা জেলার শৈলমারীতে আহমদীয়া মুসলিম জামা'তের পুনর্নির্মিত মসজিদ-এর শুভ উদ্বোধন

জুমুআর খুতবা প্রদান করছেন মোহতরম ন্যাশনাল আমীর মওলানা আব্দুল আউয়াল খান চৌধুরী সাহেব

আল্লাহ তাঁ'লার অপার অনুগ্রাহে গত ২০শে সেপ্টেম্বর ২০১৯ তারিখে বাংলাদেশের চুয়াডঙ্গার দর্শনা জংশনের পার্শ্ববর্তী শৈলমারী গ্রামে আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত কর্তৃক নবনির্মিত আহমদীয়া মসজিদের শুভ উদ্বোধন সম্পন্ন হয়। আলহামদুলিল্লাহ। পবিত্র জুমুআর নামায আদায়ের মাধ্যমে আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, বাংলাদেশের মোহতরম

ন্যাশনাল আমীর মওলানা আব্দুল আউয়াল খান চৌধুরী সাহেব এই মসজিদটির আনুষ্ঠানিক উদ্বোধন করেন। জুমুআর খুতবায় তিনি বলেন, মসজিদ আল্লাহর ঘর। অতএব আমাদের এই মসজিদ আল্লাহর ইবাদতকারী সবার জন্য উন্নুক্ত। উদ্বোধনী বক্তব্যে ন্যাশনাল আমীর সাহেব তার বক্তৃতায় হ্যরত মসীহ মাওউদ

(আ.)-এর লেখা থেকে মসজিদ প্রসঙ্গ পড়ে শোনান। এছাড়া মসজিদের সাথে একজন মু'মিনের সম্পর্ক কেমন হওয়া চাই সে বিষয়েও তিনি আলোকপাত করেন। তিনি বলেন, এই মসজিদ অত্র এলাকার জন্য যেন আলোকবর্�্তিকা হিসেবে কাজ করে এবং এটি যেন সবার আধ্যাত্মিক পথনির্দেশনারও কারণ হয়। তিনি আরো বলেন, এখান থেকে লোকেরা

ପୁନର୍ନିର୍ମିତ ମସଜିଦେର ସାମନେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ପ୍ରତିନିଧି

এক ଆଲ୍ଲାହର ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରବେ ଏବଂ ପଥହାରା ବ୍ୟକ୍ତିରା ସଠିକ ପଥେର ସନ୍ଧାନ ଲାଭ କରବେ । ଇଜତେମାୟୀ ଦୋଯାର ମାଧ୍ୟମେ ନ୍ୟାଶନାଳ ଆମୀର ସାହେବ ଉକ୍ତ ମସଜିଦେର ଶୁଭ ଉଦ୍ୱେଦନ ଘୋଷଣା କରେନ । ଅନୁଷ୍ଠାନ ଶୈୟେ ସବାଇକେ ଆପ୍ଯାଯନ କରା ହୁଏ ।

ଉଦ୍ୱେଦନୀ ଅନୁଷ୍ଠାନେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରତିନିଧି ଦଲେ ଛିଲେନ ଆଲହାଜ୍ ଆବ୍ଦୁଲ ଗାଫକାର ସାହେବ, ନାୟେବ ନ୍ୟାଶନାଳ ଆମୀର ଓ ସେକ୍ରେଟାରୀ ଜାଯେଦ ଆଲହାଜ୍ ମୁହାମ୍ମଦ ଫ୍ୟେଜୁଲ୍ଲାହ, ନାୟେବ ନ୍ୟାଶନାଳ ଆମୀର ଜନାବ ଶାହନ ଶାହ ଆଜାଦ ଜୁମାନ, ବାଂଲାଦେଶ ଜାମାତେର ସାନାତ ଓ ତିଜାରାତ ସେକ୍ରେଟାରୀ ଜନାବ ବଶୀର ଆଫଜାଲ ଖାନ ଚୌଧୁରୀ ଏବଂ ମଓଲାନା ଏହତେଶାମୁଲ ବଶୀର ଆହମଦ, ମୋଯାଙ୍ଗେମ ଓସାକଫେ ଜାଦୀଦ, ତିନି ମସଜିଦେର କାଜେ ଦିନରାତ ପରିଶ୍ରମ କରେଛେ ।

ଉକ୍ତ ମସଜିଦେର ନିର୍ମାଣବ୍ୟାଯ ବହନ କରେଛେ ଜନାବ ଆବ୍ଦୁଲ ଗାଫକାର ସାହେବେର ବଡ଼ ବୋନ

ଶୈଳମାରୀ ମସଜିଦେର ପୂର୍ବେର ରୂପ

ବିବାହ ସଂବାଦ

-ରିଶତାନାତା ବିଭାଗ

- ଗତ ୨୬/୦୭/୨୦୧୯ ସଂଗୀତା ପାରଭୀନ, ପିତା: ମୋ: ଶାମସଟୁଦୀନ, ଇଜାରାପାଡ଼ା, ବାଉସୀ ବାଙ୍ଗଲୀ, ସରିଯାବାଡ଼ା, ଜାମାଲପୁର-୬୭୩୦୧୯ ଏର ସାଥେ ମୋ: ଆଲମଗିର ହୋସେନ, ପିତା: ମୃତ- ଆଇୟୁବ ଆଲୀ, ଆହମଦିଆ ମୁସଲିମ ଜାମା'ତ, ରୁଦ୍ରନାଥପୁରବାଗ-୬୭୩୦୧୦ ଏର ବିବାହ ୫,୦୦,୦୦୦/- (ପାଁଚ ଲକ୍ଷ) ଟାକା ମୋହରାନାୟ ସୁସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ । ବିଯେର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ ନମ୍ବର : ୧୬୦୮ ।
- ଗତ ୨୮/୦୭/୨୦୧୯ ତରଣୀ ଆଜାର, ପିତା: ଏଜାଜ ଆହମେଦ, ଭେଲାର ତଳ, ଫୁଲତଳା, ବୋଦା, ପଞ୍ଚଗଢ଼-୬୭୩୦୧୦ ଏର ସାଥେ ତୌହିଦ ହାସାନ, ପିତା: ଏସ. ଏମ ଆବ୍ଦୁଲ ଓହାବ, ଯତୀନ୍ଦ୍ରନଗର, ସାତକ୍ଷୀରା-୬୭୩୦୧୦ ଏର ବିବାହ ୧,୦୦,୦୦୦/- (ୱେଳେ ଲକ୍ଷ) ଟାକା ମୋହରାନାୟ ସୁସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ । ବିଯେର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ ନମ୍ବର : ୧୬୦୯ ।
- ଗତ ୩୦/୦୭/୨୦୧୯ ମେହେରନେହା ମୁଜତା, ପିତା: ମୋହମ୍ମଦ ମାସୁଦ ରାନା, କୁକୁରା, ଆମତଳୀ, ବରଣ୍ଣା-୬୭୩୦୧୦ ଏର ସାଥେ ଏ. ଏନ. ଏମ ଇମରୋଜ ଆହସାନ, ପିତା: ଏସ. ଏମ ନାଜମୁଲ ଆହସାନ, କୁକୁରା, ଆମତଳୀ, ବରଣ୍ଣା-୬୭୩୦୧୦ ଏର ବିବାହ ୩,୦୦,୦୦୦/- (ତିନ ଲକ୍ଷ) ଟାକା ମୋହରାନାୟ ସୁସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ । ବିଯେର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ ନମ୍ବର : ୧୬୧୦ ।
- ଗତ ୧୭/୦୮/୨୦୧୯ ଆଇରିନ ଆଜାର, ପିତା: ମୋ: ସାଇଦୁର ରହମାନ, ତେରଗାତି, ମୁମୁରଦିଆ, କଟିଆଦୀ, କିଶୋରଗଞ୍ଜ-୬୭୩୦୧୦ ଏର ସାଥେ ମୋ: ଆଫତାବ ହୋସେନ ରାତୁଲ, ପିତା: ମୋ: ଆଜାରଙ୍ଗଲ ଇସଲାମ, ଚନ୍ଦନପାଠୀ, ରଙ୍ଗୁର-୬୭୩୦୧୦ ଏର ବିବାହ ୨,୦୦,୦୦୧/- (ଦୁଇ ଲକ୍ଷ ଏକ) ଟାକା ମୋହରାନାୟ ସୁସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ । ବିଯେର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ ନମ୍ବର : ୧୬୧୧ ।

ମିସେସ ସେଲିମା ଦୀନ (ସ୍ଵାମୀ ମରହମ ମୀର ମୋହମ୍ମଦ ଦୀନ ସାହେବ) । ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ତାର ଏ ଆର୍ଥିକ କୁରବାନୀ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ଏତେ ଶୈଳମାରୀ ଜାମା'ତେର ସଦସ୍ୟରା ଅନୁଷ୍ଠାନେ ଯୋଗଦାନ କରେନ । ଏହାଡ଼ା ଏଲାକାର କ୍ୟେକଜନ ଗଣ୍ୟମାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଓ ଉଦ୍ୱେଦନୀ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନେ ଉପହିଁତ ଛିଲେନ । ମସଜିଦେ ପ୍ରାୟ ୧୩୦ଜନ ନାମାୟୀ ଏକତ୍ରେ ନାମାୟ ଆଦାୟ କରତେ ପାରବେନ ।

ଆଲ୍ଲାହ ତା'ଲା ଏହି ମସଜିଦଟିକେ ଗୋଟା ଅଞ୍ଚଳେର ଜନ୍ୟ ଏକଟି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାତିଥର ବାନିଯେ ଦିନ, ଆମୀନ ।

মিরপুর জামা'তে তবলীগী প্রশিক্ষণ কোর্স (নবীনদের প্রশিক্ষণ) অনুষ্ঠিত

মহান আল্লাহু তালার অশেষ ফজলে আহমদীয়া মুসলিম জামাত, মিরপুর এর উদ্দেশ্যে গত ১০ সেপ্টেম্বর ২০১৯ মঙ্গলবার মিরপুর মসজিদে এক দিনব্যাপী তবলীগী প্রশিক্ষণ কোর্স অনুষ্ঠিত হয়। আলহামদুলিল্লাহ। আহমদীয়া মুসলিম জামা'ত, মিরপুর এর আমীর মোহতরম মোহাম্মদ গোলাম কাদের সাহেবের সভাপতিত্বে এবং পবিত্র কুরআন থেকে তেলাওয়াত ও দোয়ার মাধ্যমে এর কাজ শুরু হয়। কেন্দ্র হতে আগত মুফ্কুরী মাওলানা সোলাইমান সুমন এবং মাওলানা মুস্তাফিজুর রহমান পলাশ সাহেব এই তবলীগী প্রশিক্ষণ কোর্স পরিচালনা করেন। বাদ আসর হতে রাত ৯.০০ মি. পর্যন্ত চলমান এই কোর্সে ৯০ জন আনসার ও খোদাম, ২৫ জন লাজনা এবং মিরপুরে অবস্থানরত বিগত কয়েক বছরের মধ্যে বয়াত গ্রহণকারী নও-মোবাইল সদস্য-সদস্যাগণও অংশগ্রহণ করেন।

কোর্সের উদ্বোধনী অনুষ্ঠানে স্বাগত বক্তব্য রাখেন স্থানীয় যয়ীম আলা, সেক্রেটারী তবলিগ ও তরবীয়ত নও-মুবাসিন আবু জাকির আহমদ। ক্লাসে মুসলমানের সংজ্ঞা, আহমদীয়া জামাতের ধর্ম-বিশ্বাস, খাতামাননাবীঈন, হ্যরত ঈসা (আ.)-এর মৃত্যু, হ্যরত ইমাম মাহদী (আ.)-এর সত্যতা, বয়াতের গুরুত্ব ইত্যাদি বিষয়ে কুরআন ও হাদীসের আলোকে সকলকে

বিশদভাবে প্রশিক্ষণ প্রদান করা হয়। প্রশিক্ষকগণ ব্যক্তিগত তবলীগের উপর গুরুত্বারোপ ও তবলীগের বিভিন্ন পদ্ধতি সম্পর্কে আলোচনা করেন এবং তবলীগী ক্ষেত্রে একজন তবলীগকারীকে যে সকল বিষয়ে সাবধানতা অবলম্বন করা উচিত, সে সম্পর্কে সকলকে সচেতন করেন। তবলীগ ও তরবীয়তী ক্ষেত্রে যুগ-খলিফা (আই.)-এর আকাংঙ্গা পূরণের লক্ষ্যে ব্যক্তিগত তরবীয়তের মান উন্নয়ন এবং তবলীগী ক্ষেত্রে আরও অধিক দায়িত্বশীলতা এবং দোয়া ও নির্ণার সাথে সামনে অগ্রসর হওয়ার জন্য সকলকে উদ্দৃদ্ধ করেন। স্থানীয় কয়েকজন সদস্যও তবলীগী ক্ষেত্রে তাদের অভিজ্ঞতা বর্ণনা করেন এবং এই কার্যক্রম সচল রাখার অঙ্গীকার করেন। সবশেষে দোয়ার মাধ্যমে সভার কাজ শেষ হয়। সকলের জন্য রাতের খাবারের ব্যবস্থা করা হয়।

আবু জাকির আহমদ
যয়ীম আলা

সংবাদ

সংকলন: মোহাম্মদ ফজল-ই-ইলাহী

জামালপুর হিবিগঞ্জে জামা'তের উদ্যোগে সীরাতুন নবী (সা.) জলসা অনুষ্ঠিত

মোহতরম ন্যাশনাল আমীর সাহেবের অনুমতি ক্রমে জামালপুর হিবিগঞ্জে জামা'তের উদ্যোগে গত ১৫.০৮.২০১৯ তারিখ রোজ বৃহস্পতিবার মসজিদে বাদ আসর থেকে সীরাতুননবী (সা.) জলসার কার্যক্রম শুরু হয় এবং রাত ১০.৩০টা পর্যন্ত এ কার্যক্রম চলে। উক্ত সীরাতুননবী জলসায় ৪৮ জন অ-আহমদী মেহমানসহ সর্বমোট ১৩৩ জন উপস্থিত ছিল। মেহমানদের মধ্যে ১ জন ইউপি মেম্বারও ছিল।

অত্যন্ত আড়ম্বরতার সাথে উক্ত সীরাতুননবী (সা.) জলসা অনুষ্ঠিত হয়। শুরুতে পবিত্র কুরআন থেকে তেলাওয়াত করেন জনাব আতিকুর রহমান চৌধুরী। নয়ম পরিবেশন করেন জনাব সুহেল আহমদ চৌধুরী।

আলোচনা পর্বে মহানবী (সা.)-এর বাল্যকাল এ সম্পর্কে বক্তৃতা করেন জনাব আতিকুর রহমান চৌধুরী, মহানবী (সা.)-এর

মানবাধিকার প্রতিষ্ঠা, ও শক্তির সাথে তাঁর ক্ষমার আচরণ সম্পর্কে বক্তৃতা করেন জনাব আজিজুর রহমান চৌধুরী, মহানবী (সা.)-এর জীবনের বিশেষ-বিশেষ ঘটনা সম্পর্কে বক্তৃতা করেন স্থানীয় মোয়াল্লেম জনাব আসলাম আহমদ। এরপর একটি বাংলা নয়ম পরিবেশন করেন জনাব তোফিক আহমদ চৌধুরী। মসীহ মাওউদ (আ.)-এর রসূল প্রেম সম্পর্কে বক্তৃতা করেন মাওলানা জুনায়েদ ইসলাম, মহানবী (সা.)-এর জীবনাদর্শ বিষয়ে বক্তৃতা করেন জনাব নাসের আহমদ আনসারী, মোয়াল্লেম ও কেন্দ্রীয় প্রতিনিধি। অনুষ্ঠানের শুকরিয়া জ্ঞাপন করেন জনাব চেয়ারম্যান সাহেব। অতঃপর সমাপনী ভাষণ প্রদান করেন জনাব শামসুর রহমান চৌধুরী, প্রেসিডেন্ট আহমদীয়া মুসলিম জামাত, জামালপুর হিবিগঞ্জ।

সবশেষে প্রশ্নোত্তর পর্ব অনুষ্ঠিত হয়। প্রশ্নোত্তর পর্বে উপস্থিত জেরে তবলীগ ও মেহমানদের বিভিন্ন প্রশ্নের উত্তর দেন মাওলানা জুনায়েদ ইসলাম ও নাসের আহমদ আনসারী মোয়াল্লেম সাহেব। রাতের খাবারের মাধ্যমে উক্ত সীরাতুননবী (সা.) সলসার সমাপ্তি ঘোষণা হয়।

শামসুর রহমান চৌধুরী
প্রেসিডেন্ট

তেরগাতী জামাতের উদ্যোগে সীরাতুন নবী (সা.) জলসা অনুষ্ঠিত

গত ২৪/০৯/২০১৯ তারিখ রোজ মঙ্গলবার আহমদীয়া মুসলিম জামাত, তেরগাতীর মসজিদ প্রাঙ্গণে সীরাতুন নবী (সা.) জলসার আয়োজন করা হয়। জলসার কার্যক্রম বাদ আসর থেকে শুরু হয়। অনুষ্ঠানে প্রধান অতিথি হিসেবে উপস্থিত ছিলেন ন্যাশনাল সেক্রেটারী নও-মোবাইল মাওলানা শাহ-

মোহাম্মদ নূরুল আমিন সাহেব। অনুষ্ঠানে সভাপতিত্ব করেন স্থানীয় প্রেসিডেন্ট জনাব নজরুল ইসলাম সাহেব। এছাড়া উপস্থিতি ছিলেন তেরগাতী জামাতের সদর মুরব্বী মাওলানা মাসুম আহমদ ও কটিয়াদী জামাতের সদর মুরব্বী মাওলানা রংহুল বারী। প্রথমে পবিত্র কুরআন তেলাওয়াতের মাধ্যমে অনুষ্ঠান শুরু হয়, কুরআন তেলাওয়াত করেন আব্দুর রব খন্দকার সাহেব। এরপর উর্দু নথম পেশ করেন মাসরুর আহমদ উৎস। অতঃপর বক্তৃতা পর্ব শুরু হয়। প্রথমে বক্তব্য রাখেন তেরগাতী জামাতের মুরব্বী সিলসিলাহ মাওলানা মাসুদ আহমদ, তার বক্তৃতার বিষয় ছিল সাহাবায়ে কেরাম (রা.)-দের রসূল (সা.)-এর প্রতি ভালবাসা ও হযরত মসীহ মাওউদ (আ.)-এর রসূল প্রেম। এরপর মাগরিবের নামায়ের বিরতি দেয়া হয়। নামায়ের পর বক্তৃতা রাখেন প্রধান অতিথি ন্যাশনাল সেক্রেটারী নও ঘোবাইন মাওলানা শাহ মোহাম্মদ নূরুল আমিন সাহেব। তিনি রসূল করাম (সা.)-এর প্রতি ভালবাসার গুরুত্ব ও সাহাবায়ে কেরাম (রা.)-দের আদর্শ ও দ্রষ্টান্ত নিজেদের মাঝে ধারণ ও বাস্তবায়ন বিষয়ের ওপর বক্তৃতা করেন। এরপর একটি বাংলা নথম পেশ করেন জনাব তুষার আহমদ।

অনুষ্ঠানের দ্বিতীয় অংশে আহমদীয়া মুসলিম জামাতের পরিচিতি ও আমাদের বিরংদে বিভিন্ন আপন্তি ও অপবাদের খন্দন করেন মাওলানা শাহ মোহাম্মদ নূরুল আমিন সাহেবে এবং শেষে উন্মুক্ত প্রশ্ন উত্তর পর্বের আয়োজন করা হয়, যেখানে আগত মেহমানগণ তাদের প্রশ্নসমূহ উপস্থাপন করেন এবং তাদের উত্তর প্রদান করা হয়। পরিশেষে সভাপতি সাহেবের সংক্ষিপ্ত ভাষণের পর দোয়ার মাধ্যমে উক্ত জলসার সমাপ্তি হয়, যার ব্যক্তি ছিল রাত ৯.৩০ মিনিট পর্যন্ত। অনুষ্ঠান শেষে সকলকে নাস্তা পরিবেশন করা হয়।

উক্ত সীরাতুন নবী (সা.) জলসায় সর্বমোট ১৪৯ জন উপস্থিতি ছিলেন এর মধ্যে ৭৮ জন পুরুষ ৫৬ জন মহিলা ও ১৩ জন পুরুষ মেহমান ও ২ জন মহিলা মেহমান উপস্থিতি ছিলেন। উল্লেখ্য যে, উক্ত সীরাতুন নবী (সা.) জলসাটি মাইকের মাধ্যমে সম্পূর্ণ গ্রামবাসীকে শুনানোর ব্যবস্থা করা হয় যার ফলে আশে পাশের অ-আহমদী পাড়া প্রতিবেশী ও পাশের তিনটি গ্রাম আমাদের অনুষ্ঠান সম্পূর্ণটি শুনতে পেরেছে, আলহামদুলিল্লাহ।

প্রেসিডেন্ট
আহমদীয়া মুসলিম জামাত, তেরগাতী

চাকা জামাতের উদ্যোগে 'তবলীগ সেমিনার' অনুষ্ঠিত

মজলিস আনসারমুল্লাহ, ঢাকার উদ্যোগে ৩০ আগস্ট ২০১৯ শুক্রবার বাদ জুমুআ দার্ত তবলীগ কমপ্লেক্সের তবলীগ হলে (২য় তলায়) 'তবলীগ সেমিনার' অনুষ্ঠিত হয়, আলহামদুলিল্লাহ। পবিত্র কুরআন থেকে তেলাওয়াত এর মাধ্যমে অনুষ্ঠান শুরু হয়। কুরআন তেলাওয়াত করেন জনাব কুরআন শুরু আবুল কাশেম। এর বাংলা তরজমা করেন জনাব নাসির উদ্দিন। উক্ত অনুষ্ঠানে সভাপতি হিসেবে ছিলেন মোহতরম আহমদ তবশীর চৌধুরী, সদর, মজলিস আনসারমুল্লাহ বাংলাদেশ। বক্তা হিসেবে উপস্থিতি ছিলেন মাওলানা মুহাম্মদ সুলাইমান সুমন, মরুবী সিলসিলাহ, আ মু জা বাংলাদেশ, মাওলানা মুহাম্মদ রাসেল সরকার, মরুবী সিলসিলাহ, আ মু জা বাংলাদেশ, মোহতরম শফিকুল হাকিম আহমদ, যয়ীম আলা ম আ ঢাকা। অনুষ্ঠানটি পরিচালনা করেন জনাব মসিহ উর রহমান।

উক্ত সেমিনারে ৫৪জন জেরে তবলীগ উপস্থিতি ছিল। আহমদী সদস্য ছিল ৬২ জন। আল্লাহত্তাঁ'লার ফজলে উক্ত অনুষ্ঠানে ১ জন সদস্য বয়াত গ্রহণ করে আহমদী সিলসিলায় দাখিল হন, আলহামদুলিল্লাহ। মহান আল্লাহ তাঁ'লা তার বয়াত গ্রহণ করুন।

মহান আল্লাহ তাঁ'লা আমাদের সকলকে বেশী বেশী জামাত ও মজলিসের খেদমত করার তোফিক দান করুন এবং আমাদের হাফেজ, নাসের ও হাদী হউন, আমিন।

শফিকুল হাকিম আহমদ
যয়ীমে আলা

মজlis আনসারঢ্বাহ ঢাকার উদ্যোগে ঈদ পুনর্মিলনি-২০১৯ অনুষ্ঠিত

২৩ আগস্ট শুক্রবার বাদ জুমআ দারূত তবলীগ মসজিদ কমপ্লেক্সে মজlis আনসারঢ্বাহ ঢাকার উদ্যোগে মোহতরম আহমেদ তবশীর চৌধুরী, সদর মজlis আনসারঢ্বাহ বাংলাদেশের সভাপতিত্বে ‘ঈদ পুনর্মিলনি’ অনুষ্ঠানের আয়োজন করা হয়। দুপুরের খাওয়ার পর তবলীগ হলে পবিত্র কুরআন তেলাওয়াত, দোয়া ও নয়মের মাধ্যমে অনুষ্ঠান আরম্ভ হয়। উক্ত অনুষ্ঠানে কুরআন তেলাওয়াত করেন কারী আবুল কাশেম সাহেব। দোয়া পরিচালনা করেন মোহতরম মীর মুহাম্মদ আলী, আমীর আহমদীয়া মুসলিম জামাত ঢাকা। নয়ম পেশ করেন মোহতরম সিবগাতুর রহমান। অনুষ্ঠানটি পরিচালনা করেন জনাব নুরুল ইসলাম মিঠু। এরপর “আমি কি ভাবে ঈদ উদযাপন করলাম”- এ বিষয়ের উপর চমৎকার বক্তব্য নিয়ে আসেন - (১) জনাব শাহাবুদ্দিন, নায়েব ন্যাশনাল আমীর, আ মু জা বাংলাদেশ, (২) জনাব নাজির আহমদ, নায়েব সদর, ম আ বাংলাদেশ, (৩) জনাব আতাউর রহমান, প্রেসিডেন্ট, মুগদা হালকা, (৪) জনাব হাসিব হাসান রতন, (৫) জনাব মাওলানা মাহমুদ আহমদ সুমন, (৬) জনাব কুদ্রতউর রাহমান ভূইয়া, (৭) জনাব আফজালুর রহমান, বাশদেব, (৮) জনাব শফিকুল হাকিম আহমদ, যয়ীমে আলা, ম আ ঢাকা। প্রথম অধিবেশনের শেষাংশে জনাব হাসিব আহসান রতন সাহেব উপস্থিত সমাবেশে বটপট কুইজ প্রতিযোগিতা ও পুরস্কারের ব্যবস্থা করেন। এমনিভাবে প্রথম অধিবেশনের সমাপ্ত হয়।

২য় পর্বের অনুষ্ঠান শুরু হয় মাঠে। সেমাই, চটপটি ও চা আপ্যায়নের মাধ্যমে ২য় পর্বের অনুষ্ঠান শুরু হয়। পরে খোদাম ও আনসারদের মাঝে চিন্তাকর্ষক ভলিবল খেলা অনুষ্ঠিত হয়। অন্যদিকে আতফাল ও তিফলদের মধ্যেও বিভিন্ন খেলার আয়োজন করা হয়। পরিশেষে আইসক্রিম খাওয়া ও দোয়ার মাধ্যমে অনুষ্ঠান শেষ হয়। প্রায় ৯ শত আহমদী সদস্য (খোদাম, আতফাল, আনসার, লাজনা ও নাসেরাত) এতে অংশগ্রহণ করেন।

শফিকুল হাকিম আহমদ
যয়ীমে আলা

মজlis আনসারঢ্বাহ তারঝার তরবিয়তী সভা অনুষ্ঠিত

গত ২৪/০৯/২০১৯ তারিখ রোজ মঙ্গলবার মজlis আনসারঢ্বাহ তারঝার উদ্যোগে বাংসরিক কর্মক্যালেভার অনুযায়ী তারঝার মজlisের মোঘাপাড়া হালকায় এক তরবিয়তী সভা জনাব জহির আহমদ মিয়াজি যয়ীমে আলার সভাপতিত্বে অনুষ্ঠিত হয়। পবিত্র কুরআন তেলাওয়াতের মাধ্যমে সভার কাজ শুরু হয়। কুরআন তেলাওয়াতের শফিউল আজম শশি। এরপর নয়ম পেশ করেন জনাব শরিফ আহমদ, তরবিয়তের গুরুত্ব সম্পর্কে বক্তব্য রাখেন মাওলানা নওশাদ আহমদ, মুরুবী সিলসিলা। সভায় আরও বক্তব্য রাখেন জনাব শফিউল আজম। এরপর সভাপতির ভাষণ ও দোয়ার মাধ্যমে সভার কাজ শেষ হয়।

শফিউল আজম
মুস্তাজেম উমুমী, মজlis আনসারঢ্বাহ, তারঝার

খুলনা বিভাগের ওয়াকফে নও সম্মেলন- ২০১৯ অনুষ্ঠিত

জনাব হাসিব হাসান রতন ন্যাশনাল সেক্রেটারী ওয়াকফে নও সাহেবের সভাপতিত্বে গত ১৩/০৯/২০১৯ তারিখ রোজ শুক্রবার সকাল ৯টা হতে দুপুর ১২.৩০ মিনিট এবং বিকাল ৩টা হতে ৪.৩০ মিনিট পর্যন্ত খুলনা বিভাগের এক অংশের ১ দিনের ওয়াকফে-নও

সম্মেলন সুন্দরবন ‘বাইତୁস সালাম’ মসজিদে অনুষ্ঠিত হয়। তার সাথে তার সফরসঙ্গী ছিলেন সহকারী ওয়াকফে-নও সেক്രেটারী। আরও উপস্থিত ছিলেন স্থানীয় জামাতের আমীর সাহেব এবং বিভিন্ন জামাতের মুরব্বী/মোয়াল্লেম সাহেবান। অনুষ্ঠানের শুরুতে পবিত্র কুরআন থেকে তেলাওয়াত করেন ওয়াকফে-নও গাজী তাহের আহমদ। উদ্বোধনী ভাষণ ও দোয়া পরিচালনা করেন সভাপতি সাহেব। নয়ম পরিবেশ করেন ওয়াকফে নও ইকবাল হোসেন। আমীর সাহেবের নসীয়তমূলক বক্তৃতার পর ৬টা জামাতের আমীর/প্রেসিডেন্ট, মুরব্বী/ মোয়াল্লেম ও স্থানীয় ওয়াকফে-নও সেক্রেটারীদের নিয়ে ন্যাশনাল সেক্রেটারী সাহেব ১ ঘন্টা কর্মশালা করেন। তারপর নয়ম পরিবেশনের মাধ্যমে অনুষ্ঠান পুনরায় শুরু হয়। প্রত্যেক ওয়াকফে-নওকে কি করা কেমন হওয়া দরকার, পিতা/মাতাদেরকে কেমন হতে হবে, সন্তানকে কেমন করে গড়তে হবে এর ওপর হ্যারের দিকনির্দেশনামূলক ১৬ সালের খোতবা শোনানো হয়। ১২.৩০ মিনিটে জুমুআর নামায ও দুপুরের খাওয়ার জন্য বিরতি দেওয়া হয়। যথারীতি বিকাল ৩টা থেকে পুনরায় অনুষ্ঠান শুরু হয়। ন্যাশনাল সেক্রেটারী সাহেব সকল ওয়াকফে-নও এর রিপোর্ট ফরম পূরণ করেন। ৪.৩০ মিনিটে অনুষ্ঠান শেষ হয়। এই অনুষ্ঠান ৬টা জামাতের ৬৫ জন ওয়াকফে-নও, পিতা-৩৮ জন মাতা-৫৫ জন এবং ১৬ জন বিভিন্ন জামাতের আমীর/প্রেসিডেন্ট, মুরব্বী/মোয়াল্লেম ও ওয়াকফে-নও সেক্রেটারী উপস্থিত ছিলেন। দিনের দুবেলাই খাওয়ার ব্যবস্থা ছিল। এটা বিভাগীয় সম্মেলন ছিল তাই বিভাগীয় ওয়াকফে-নও সেক্রেটারী এস, এম আবু আহমদ আয়োজক ছিলেন এবং পরিচালনা করেন।

এস, এম আবু আহমদ

বিভাগীয় ওয়াকফে-নও সেক্রেটারী, খুলনা

উଥଲী ମଜଲିସ ଲାଜନା ଇମାଇଲାହାର ৮ମ ଆଞ୍ଚଳିକ ଇଜତେମା ଅନୁଷ୍ଠିତ

গত ০৬/০৯/২০১৯ তারিখ রোজ শুক্‌বାର উଥଲী “ବାୟତୁସ ସୋବହାନ” ମসজিদ প্রাঙ୍ଗণে লାଜନା ଇମାଇଲାହାର ଆଞ୍ଚଳିକ ଇଜତେମା ଅନୁଷ୍ଠିତ হୁଏ, ଆଲହାମଦୁଲିଲ୍ଲାହ। এই ମହତୀ ଅନୁଷ୍ଠାନে ଆଞ୍ଚଳିକ ৫୮ ମଜଲିସ ଥେକେ ସଦସ୍ୟଗଣ ଅଂଶଗ୍ରହণ କରେନ ସେମନ, ଉଥଲী, ସନ୍ତୋଷପୂର, ଶୈଲମାରୀ, ବଟିଆପଡ଼ା ଓ ଚୁଯାଡ଼ାଙ୍ଗ ଉପস্থିତ ଲାଜନା ২୧ ଜନ, ନାସେରାତ ৮ ଜନ, ମେହମାନ ৫ ଜନ, ଶିଶୁ ৮ ଜନ। অনুষ୍ଠାନে ସଭାପତିତ କରେନ ପ୍ରଧାନ ଅତିଥି ସମ୍ମାନିତ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରତିନିଧି ମୋସାମ୍ମାଏ କାମରଙ୍ଗେଛା ରେନୁ ସେକ୍ରେଟାରୀ ତାଜନୀଦ। অনুষ୍ଠାନের শুরুতে পବିତ্র কুরআନ থেকে তেଲାଓୟାତ কରେନ ମୋସାମ୍ମାଏ ଜାନିଆ ଆଶା। ଦୋଯା ପରିଚାଲନା କରେନ ମୋହାମ୍ମଦ ଖୋରଶେଦ ଆଲମ, ମୁରବ୍ବী ସିଲସିଲାହ, ବାଂଳା ନୟମ ପରିବେଶନ କରେନ ତାହିରା ରହମାନ ନାସେରାତ ଏବଂ ଉର୍ଦୁ ନୟମ ପରିବେଶନ କରେନ ତାଜବିହା ରହମାନ। তାରପର শୁଭେଚ୍ଛା ଭାଷণ ପ୍ରଦାନ କରେନ ଥାକସାର ସେଲିନା ଆକତାର ଜେଲା ଜେନାରେଲ ସେକ୍ରେଟାରୀ ରାଜଶାହୀ। ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଛିଲ, ଲିଖିତ ତାଲିମୀ ପରୀକ୍ଷା, କুରআନ ତେଲାଓୟାତ, ନୟମ, আରବি କାସିଦା, ବକ୍ତ୍ତା, କୁଇଜ ଓ ଖେଳଧୂଳା। ପ୍ରଥମ ଅଧିବେଶନ ଶୁରୁ হୁଏ সକାଳ ১০ ଟାଯ ଏବଂ ଶେଷ ହୁଏ ১২টା ৩০ ମିନିଟେ। ଏରପର জুମুଆର নାମାଯେর ସାଥେ ଆସରେର ନାମାଯ ଜମା ଆଦାଯ କରା ହୁଏ ଓ ଦୁପୁରେর ଖାବାରେର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରା ହୁଏ। ସମାପ୍ତি ଅଧିବେଶନ ଶୁରୁ ହୁଏ ବିକାଳ ৩୦ ଟାଯ। এই ଅଧିବେଶନে ପବିତ୍ର କুରଆନ ଥেকে তେଲାଓୟାତ କରେନ ତାଜବିହା ରହମାନ ରିଆ, ବାଂଳା ନୟମ ପରିବେଶନ କରେନ, ଫାରିଯା ଖାତୁନ। ଲାଜନାଦେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନସିହତମୂଲକ ଜ୍ଞାନଗର୍ବ ବକ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେନ, ସମ୍ମାନିତ ପ୍ରତିନିଧି ମୋହତରମା କାମରଙ୍ଗେଛା ରେନୁ। ନାସେରାତଦେର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟରେ ଓପର ତାଗିଦପୂର୍ଣ୍ଣ ବକ୍ତବ୍ୟ ପେଶ କରେନ ମୋହତରମା ସମ୍ମାନିତ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରତିନିଧି ମୋବାରେକା ଜାହାନ ବିନ୍ଦୁ ସାହେବ। ସବଶେଷে ଦୋଯା ଓ ପୁରକ୍ଷାର ବିତରଣେର ମାଧ୍ୟମେ ମହତୀ ଅନୁଷ୍ଠାନের ସମାପ୍ତି ଘୋଷଣା କରା ହୁଏ।

**ମୋହତୀ ସେଲିନା ଆକତାର
ଜେଲା ଜେନାରେଲ ସେକ୍ରେଟାରୀ, ରାଜଶାହୀ**

ଏଲାନ

ଆସସାଲାମୁ ଆଲାଇକୁମ

ଆଗାମী ২০ ও ২১ ଡିସେମ୍ବର ২০১৯ ରୋଜ শুକ্‌ର ও ଶନିବାର ২ ଦିନ ବ୍ୟାପି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ওয়াকফে নও ইଜତେମା অନୁଷ୍ଠିତ হତେ ଯାଚେ, ଇନଶାଆଲାହ।
ଉତ୍କ ଇଜତେମାয ১০ ବର୍ଷ ଉର୍ଦ୍ଦୁ ସକଳ ଓয়াকଫେ ନও ଛେଲେ ଓ ମେଯେରା ଉପସ୍ଥିତ ଥାକାର ଜନ୍ୟ ବିଶେଷଭାବେ ଅନୁରୋଦ କରା ଯାଚେ।

ଇଜତେମାଯ ଆସାର ସମୟ କରଣୀୟ କାଜ ନିମ୍ନେ ଦେଇବା ହଲ:

- ଛେଲେଦେର- ସାଦା ଶାର୍ଟ, କାଲୋ ପ୍ଯାନ୍ଟ ଓ କାଲୋ ଟୁପି ଏବଂ ମେଯେଦେର- ସାଦା ପୋଶାକ ଓ ସାଦା କ୍ଷାର୍ଫ ସଙ୍ଗେ ନିଯେ ଆସନ୍ତେ ହବେ।
- ১৯ ଡିସେମ୍ବର ২০୧୯ ତାରିଖ ରାତରେ ମଧ୍ୟେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପୋଛାତେ ହବେ।
- ২০ ତାରିଖ ବା'ଦ ଫଜର ଥେକେ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ଶୁରୁ ହବେ।
- ଓ୍ୟାକଫେ ନଓ ନାମ୍ବାର ସାଥେ କରେ ନିଯେ ଆସବେନ।

ଆବୁଲ ଆତା ମାମୁନ

ନାୟେମେ ଆଲା, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଓ୍ୟାକଫେ ନଓ ଇଜତେମା-୨୦୧୯

ମୋବାଇଲ: ୦୧୬୧୮ ୩୦୦ ୧୦୦

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
জাতীয় বার্ষিক ওয়াকফে নও ইজতেমা-২০১৯
আহমদীয়া মুসলিম জামাত, বাংলাদেশ
২০ ও ২১ ডিসেম্বর, ২০১৯ রোজ শুক্র ও শনিবার
সিলেবাস

প্রতিযোগিতা	ঞ্চপ:- "এ" (১১-১৩ বছর)	ঞ্চপ:- "বি" (১৪-১৭ বছর)	ঞ্চপ:- "সি" (১৮ উর্দ্ধ সকল)																										
কুরআন তেলাওয়াত	নায়েরা কুরআন পাঠ: যে কোন স্থান থেকে দেখে দেখে পাঠ। *** (যিনি শুন্দভাবে পাঠ করতে পারবেন তাকেই পুরস্কার)																												
সূরা মুখ্তল:	সূরা বাকারা এর প্রথম ১৭টি আয়াত, সূরা ফীল, আয়াতুল কুরসী (সূরা বাকারা: ২৫৬)																												
অর্থসহ নামাজ	অর্থসহ সম্পূর্ণ নামায, ওয়ুর পদ্ধতি, তায়ামুম-এর পদ্ধতি। *** (যিনি শুন্দভাবে বলতে পারবেন তাকেই পুরস্কার)																												
	ক) সূরা অর্থসহ মুখ্তল: সূরা ফাতেহা, সূরা আসর, সূরা ফালাক, সূরা নাস, সূরা ইখলাস, সূরা কাওসার।																												
	খ) দোয়া মুখ্তল: দোয়ায়ে কুন্ত, জানায়ার নামাযের দোয়া।																												
	গ) দোয়া অর্থসহ মুখ্তল: ওয়ুর দোয়া, খাবার আরম্ভ করার পূর্বের, খাবার শেষের, শোবার সময়ের, ঘূম থেকে জেগে, পিতা-মাতার জন্যে, জ্ঞান বৃদ্ধির জন্য, মসজিদে প্রবেশের ও বের হবার সময়ের দোয়া।																												
	ঘ) হাদীস অর্থসহ মুখ্তল: ১. আস্সা'ঈদু মাউইহা বেগায়ারিহী- ২. লায়সাল খাবারু কাল মু'আ'ইয়ানাতে- ৩. খায়রকুম মান তা'আল্লামাল কুরআনা ওয়া আল্লামাহ- ৪. আল্হায়াউ খায়রুল কুলুহ- ৫. সিবাবুল মুসলেমে ফুসুকুন- ৬. মাল্লা ইয়ারহাম ওয়ালা ইউরহাম- ৭. ইল্লামাল আ'মালু বিনিয়োত- ৮. আল্ গিনা গিনালাফার্সি- ৯. খায়রু যাদেতভাক্ত্বা-																												
	ঙ) ইলহাম অর্থসহ মুখ্তল: ১. আলায়সাল্লাহ বেকাফিন আবদাহু? ২. ম্যায় তেরী তাবলীগ কো যামীন কে কিনারোঁ তাক পঢ়াউঁঙ্গা																												
	চ) আদব-কায়দা: ১.নামাযের আদব-কায়দা ২.খাবারের আদব-কায়দা ৩.সভার আদব-কায়দা ৪.কুলে ও পড়াশুনার আদব-কায়দা ৫. ঘরের আদব-কায়দা ৬. রাস্তায় চলার আদব-কায়দা ৭. ভূমণের আদব-কায়দা ৮. মসজিদের আদব-কায়দা																												
	ছ) আল্লাহ' তা'লার গুণবাচক নামসমূহ অর্থসহ মুখ্তল: ১. রাবুল আ'লামীন-২. আল্ মু'মেনু-৩. আল্ মুহায়মেনু-৪. আস্ সালামু- ৫. আল্ আয়িমু- ৬. আর্ রায়হাকু- ৭. আর্ রহমান- ৮. আর্ রাহীম- ৯. মালেকে ইয়াওমেদীন- ১০. আল্ গাফ্ফার-																												
	জ) আহাদনামা: স্ব স্ব অঙ্গসংগঠনের আহাদনামা অর্থসহ মুখ্তল।																												
	ঝ) ধীনি মালুমাত: ১.কলেমা তাইয়েবাহ ২.খুলাফায়ে রাশেদীন কাদের বলা হয় ও তাদের নাম, ৩.হযরত মসীহ মাওউদ (আ':)- এর খলীফাগনের নাম। ৪.নিজ নিজ বাড়ীর ঠিকানা, পিতা-মাতা, দাদা ও নামার নাম মুখ্তল। ৫.জামাত ও অঙ্গসংগঠন সমূহের চাঁদার পরিমাণ ও খাত সমূহ। ৬.হযরত নবী করিম (সা:)-এর নাম, তাঁর পিতা-মাতার নাম, জন্মস্থান। ৭.হযরত মসীহ মাওউদ (আ':)-এর নাম, তাঁর পিতা-মাতার নাম, জন্মস্থান। ৮.(সা:),(আ:),(রা:),(রাহে:),(আই:) এর পূর্ণরূপ ও অর্থ কি? কখন পড়তে হয়? ৯.নামাযের নিষিদ্ধ সময়, শর্তসমূহ, নামাযের নাম, রাকা'আত ও ওয়াক্তসমূহের নাম ও এর সময়সীমা, ওয়ু ও তায়ামুম ভেঙ্গে যাবার কারণ লিখুন। ১০.সংযুক্ত উর্দু শব্দার্থ।																												
	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th>শির</th> <th>সৈব</th> <th>সেইব</th> <th>তাবদিল</th> <th>আসমান</th> <th>অসমান</th> <th>হিন্দু</th> <th>মান</th> <th>চরিত্র</th> <th>মাহাব</th> <th>চৰক</th> <th>নাযদিক</th> <th>জীব</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>শের</td> <td>আগেল</td> <td>বাধ</td> <td>পরিবর্তন</td> <td>আকাশ</td> <td>অনুগ্রহ</td> <td>মানুষ</td> <td>চরিত্র</td> <td>ধর্ম</td> <td>মাহাব</td> <td>চৰক</td> <td>নাযদিক</td> <td>জীব</td> </tr> </tbody> </table>	শির	সৈব	সেইব	তাবদিল	আসমান	অসমান	হিন্দু	মান	চরিত্র	মাহাব	চৰক	নাযদিক	জীব	শের	আগেল	বাধ	পরিবর্তন	আকাশ	অনুগ্রহ	মানুষ	চরিত্র	ধর্ম	মাহাব	চৰক	নাযদিক	জীব		
শির	সৈব	সেইব	তাবদিল	আসমান	অসমান	হিন্দু	মান	চরিত্র	মাহাব	চৰক	নাযদিক	জীব																	
শের	আগেল	বাধ	পরিবর্তন	আকাশ	অনুগ্রহ	মানুষ	চরিত্র	ধর্ম	মাহাব	চৰক	নাযদিক	জীব																	
	*** সিলেবাস সরাব জন্য একই কিন্তু পরীক্ষা আলাদা হবে: ঞ্চপ-“এ”(১১-১৩ বছর), ঞ্চপ-“বি”(১৪-১৭ বছর), ঞ্চপ-“সি”(১৮-উর্দ্ধ বছর) প্রত্যেক ওয়াকফে নও ৪টি পরীক্ষাতেই অংশগ্রহণ করা বাধ্যতামূলক। ৪টি পরীক্ষায় এককভাবে পাশ করতে হবে (পাশ মার্ক ৬০%)। অডিং পদ্ধতিতে পুরস্কার দেয়া হবে। (C=60-69, B=70-79, A=80-100)																												
খেলাধূলা :	কুইজ দলগত, পয়সামে রেসানী দলগত, খেলাধূলা দলগত ও একক																												
	বিদ্র: সকল প্রতিযোগিতা হেলে মেয়ে আলাদা ভাবে নেয়া হবে। সকল প্রোগ্রাম ও খেলাধূলা কর্তৃপক্ষ দ্বারা পরিবর্তন হতে পারে। আগামী বছর থেকে প্রত্যেককে বয়স ভিত্তিক সিলেবাস (বিসাবে ওয়াকফে নও) সম্পূর্ণ করে আসার জন্য অনুরোধ করা যাচ্ছে। সিলেবাস কমপ্লিশন পরীক্ষার জন্য। *** ইজতেমায় আসার সময় নিম্নোক্ত নির্দেশনাগুলো অনুসরণ করার জন্য বিশেষ ভাবে অনুরোধ করা যাচ্ছে:-																												
	১) ১৯ ডিসেম্বর ২০১৯ তারিখ রাতের মধ্যে কেন্দ্রে (বকশী বাজার কম্প্লেক্সে) পৌছাতে হবে। ২) ২০ তারিখ বাঁদ ফজর থেকে প্রোগ্রাম শুরু হবে। ৩) ওয়াকফে নও নামার সাথে নিয়ে আসতে হবে। ৪) ছেলেরা সাদা শার্ট, কালো পেন্ট, কালো টুপি আর মেয়েদের- সাদা পোশাক ও সাদা ক্ষার্ফ সঙ্গে নিয়ে আসতে হবে।																												

ওয়াকফে নও দণ্ডরের ই-মেইল - waqfenaubd@gmail.com, Mobile: 01880-251810, 01618-300 100

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

প্রতিশ্রূত মসীহ ও ইমাম মাহদী (আ.)-এর হাতে বয়আত গ্রহণের দশটি শর্ত

১ বয়আত গ্রহণকারী সর্বান্তকরণে অঙ্গীকার করবে, এখন হতে ভবিষ্যতে কবরে যাওয়া পর্যন্ত শির্ক হতে পরিত্র থাকবে।

২ মিথ্যা, ব্যভিচার, কামলোলুপ দৃষ্টি, প্রত্যেক পাপ ও অবাধ্যতা, যুলুম ও খেয়ানত, আশান্তি ও বিদ্রোহের সকল পথ হতে দূরে থাকবে। প্রবৃত্তির উদ্দেজনা যতই প্রবল হোকনা কেন, তার শিকারে পরিণত হবে না।

৩ বিনা ব্যতিক্রমে খোদা ও রসূল (সা.)-এর নির্দেশ অনুযায়ী পাঁচ ওয়াক্ত নামায পড়বে, সাধ্যানুযায়ী তাহাজুদ নামায পড়বে, রসূল করীম সাল্লাল্লাহু আলায়হে ওয়া সাল্লাম-এর প্রতি দরদ পাঠ করবে, প্রত্যহ আল্লাহ্ তালার সমীপে নিজের পাপসমূহের ক্ষমা প্রার্থনা করবে আর প্রতিনিয়ত ইস্তেগফার করায় মনোনিবেশ করবে। ভঙ্গিপূর্ণ হৃদয়ে তাঁর অপার অনুগ্রহ স্মরণ করে তাঁর প্রশংসা ও বড়াই করবে।

৪ উদ্দেজনার বশে অন্যায়রূপে, কথায়, কাজে বা অন্য কোন উপায়ে আল্লাহ্ সৃষ্টি কোন জীবকে, বিশেষতঃ কোন মুসলমানকে কোন প্রকার কষ্ট দিবে না।

৫ সুখে-দুঃখে, কষ্টে-শান্তিতে, সম্পদে-বিপদে সকল অবস্থায় খোদা তালার সাথে বিশ্বস্ততা রক্ষা করবে। সকল অবস্থায় তকদীরের বিধানের প্রতি সন্তুষ্ট থাকবে। তাঁর পথে প্রত্যেক লাঞ্ছনা-গঞ্জনা ও দুঃখ-কষ্ট বরণ করে নিতে প্রস্তুত থাকবে। কোন বিপদ উপস্থিত হলে পশ্চাদগদ হবে না, বরং সম্মুখে অগ্রসর হবে।

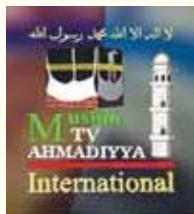
৬ সামাজিক কদাচার পরিহার করবে। কুপ্রবৃত্তির অধীন হবে না। কুরআনের অনুশাসন সম্পূর্ণরূপে শিরোধার্য করবে এবং প্রত্যেক কাজে আল্লাহ্ ও রসূল করীম সাল্লাল্লাহু আলায়হে ওয়া সাল্লামের আদেশকে জীবনের প্রতিটি ক্ষেত্রে অনুসরণ করে চলবে।

৭ অহংকার ও গর্ব সর্বতোভাবে পরিহার করবে। দীনতা, বিনয়, শিষ্টাচার, সহিষ্ণু ও দরবেশী জীবন যাপন করবে।

৮ ধর্ম ও ধর্মের সম্মান করাকে এবং ইসলামের প্রতি আন্তরিকতাকে নিজ প্রাণ, মান-সন্তুষ্টি, সন্তান-সন্ততি ও সকল প্রিয়জন হতে প্রিয়তর জ্ঞান করবে।

৯ আল্লাহ্ তালার প্রীতি লাভের উদ্দেশ্যে তাঁর সৃষ্টি জীবের সেবায় যত্নবান থাকবে এবং খোদার দেওয়া নিজ শক্তি ও সম্পদ যথাসাধ্য মানব কল্যাণে নিয়োজিত করবে।

১০ আল্লাহ্ সন্তুষ্টি লাভের উদ্দেশ্যে ধর্মানুমোদিত সকল আদেশ পালন করার প্রতিজ্ঞায় এই অধমের সাথে যে ভাত্ত বন্ধনে আবদ্ধ হলে, জীবনের শেষ নিঃশ্঵াস পর্যন্ত তাতে অটল থাকবে। ভাত্ত বন্ধন এতো বেশি গভীর ও ঘনিষ্ঠ হবে, জগতের কোন প্রকার আত্মীয় সম্পর্কের মাঝে এর তুলনা পাওয়া যাবে না।

mta
INTERNATIONAL

এমটিএ দেখুন !
অবস্থামুক্ত থাকুন !

বিজ্ঞাপনের জন্য
যোগাযোগ করুন
০১৯১২-৭২৪৭৬৯

এমটিএ-তে সরাসরি হ্যার (আই.)-এর জুমুআর খুতবা শুনুন এবং নিজেকে
আধ্যাত্মিকভাবে জীবিত রাখুন

এমটিএ-তে খুতবা প্রচারের সময়সূচি

- (১) শুক্রবার বাংলাদেশ সময় সন্ধ্যা ৬.০০ সরাসরি সম্প্রচার। পুনঃপ্রচার রাত ১০.২০
মিনিট এবং ভোর-রাত ৪.০০।
- (২) শনিবার পুনঃপ্রচার বাংলাদেশ সময় সকাল ৮.১০ এবং বিকাল ৫.০০।
- (৩) রবিবার পুনঃপ্রচার বাংলাদেশ সময় সন্ধ্যা ৭.০০।
- (৪) বৃহস্পতিবার একই খুতবার পুনঃপ্রচার বাংলাদেশ সময় রাত ৮.০০।

Software Developer & MIS Solution Provider

Md. Musleh Uddin

CEO & MIS Consultants

BPL Bhaban, Suite # 303, 2nd floor, ৮৯-৮৯/১ Arambag, Motijheel, Dhaka-1000
E-mail: right_mc@yahoo.com, rightmc@gmail.com, web: www.rightmc.org
Cell: 01720 340 030, Land Phone: 7191965

জলই জীবন/ WATER THERAPY

জল চিকিৎসায় নিম্নবর্ণিত রোগসমূহ নিরাময় হয় :

(১) কোষ্ঠ কাঠিন্য (Constipation)- ১০ দিন পর এই চিকিৎসায় সর্বপ্রথম ফল পাবেন, (২) পাকাশ্যাজনিত রোগসমূহ (Gastric Problems)- ১০ দিন, (৩) উচ্চ রক্তচাপ (Hypertension)-১ মাস, (৪) বহুমুত্র (Diabetes)-১ মাস, (৫) ক্ষয়রোগ (Tuberculosis)-৩ মাস, (৬) চক্ষুকর্ণ নাসিকা রোগ (ENT Diseases)-৩ মাস, (৭) মুত্রথলী গ্রাহ্ণ বৃদ্ধি রোগ (Enlargement of Prostate Gland)-৩ মাস, (৮) কর্কট রোগ (Cancer)-প্রথম থেকে রোগ ধরা পরলে ৬ মাস, (৯) পুরনো কাঠিন চর্মরোগ-১ বছর।

জল চিকিৎসার নিয়ম :

(১) ঘুম থেকে উঠে মুখ না ধূয়ে কুলকুচি না করে (without mouth washing) শাস্তিভাবে ধীরে ধীরে ১.২৬০ লিটার অর্থাৎ বড় হ্লাসের ৪ হ্লাস জল পান করতে হবে। তাড়াহুড়া করা যাবে না। জলপান করার পর ৪৫ মিনিট কোন তরল বা শক্ত খাদ্য (Liquid or solid food) খাওয়া যাবে না। ধূমপান করা যাবে না।

(২) প্রাতঃৱাশ, দুপুর ও রাতের আহার (Breakfast, Lunch and Dinner) করার সময় জল পান করা যাবে না। অসুবিধা হলে গলা ভেজাবার জন্য ২/৩ চামচ পরিমাণ জল থেকে পারেন। এই পরিমাণ বাড়ানো যাবে না। দুই ঘন্টা পর ইচ্ছেমত জল পান করা যাবে, দুর্বল বা অসুস্থ হলে চার হ্লাসের পরিবর্তে ১ অথবা ২ হ্লাস দিয়ে শুরু করতে পারেন। তবে অবশ্যই চার হ্লাস পান করতে হবে। যে কোন রোগই জল চিকিৎসায় নিরাময় হতে পারে। বাতজনিত রোগে প্রথম ৭ দিন সকালে ও বিকালে ২ বার এই চিকিৎসা করতে হবে। উপশমের পর শুধু সকালে করলে চলবে।

(৩) দুপুর ও রাতে আহার করে শোয়ার পূর্বে অন্ততঃ আধারণ্টা অপেক্ষা করতে হবে। ঘুমানোর পূর্বে কোন কিছু আহার করা যাবে না। অসুবিধা মনে হলে ঘুমানোর আগে ২/৩ চামচ জল পান করা যাবে।

ধানসিডি রেষ্টুরেন্ট

দোতলা

রোড নং-৪৫, প্লট-৩৩, গুলশান-২, ঢাকা-১২১২
ফোন: ৯৮৮২১২৫
মোবাইল: ০১৭০০৮৩২৫২৫, ০১৯৩০২১৪২৮৪